

ንግሥተ ሰባም ከሰሎሞን ጋር ከተገናኘች በኋላ ጥበቡን አይታ እየተረዳች ከማድነቁ በላይ የእግዚአብሔርንም አምልኮት ከሰሎሞን ተረድታ ስታበቃ ከሰሎሞን ጸንሳ ወደ ሀገሯ ኢትዮጵያ ተመልሳ በሐማሴን አውራጃ ላይ በነበረው ቤተ መንግስቷ ስትደርስ ማይ በላ በተባለው ቦታ ከአስመራ ስድስት ኪሎ ሜትር ያኻል ርቆ በሚገኘው ወንዝ ዳር ላይ ቀዳማዊ ምኒልክን ወለደችው ማይ በላ ማለትም በትግረኛ ለሕጻኑ ውሃ አምጡለት ማለት ነው። እስከ ዛሬም ቦታው በዚህ ስም ይጠራል።

መጀመሪያ ወደ ኢትዮጵያ መጥተው ለነበሩት አንድ ባሕታዊ ከተጋድሎ ... ወደ በዓቱ ተመልሶ ሲሞት የምኩ ብሎ ተናገረና በመላው ኢትዮጵያ ተሰማርተው የነበሩት ከእርሱ ጋር መጥተው የነበሩ ቅዱሳን ሁሉ እንደ ብጽዓታቸው በአንዲት ሰዓት በያሉበት አረፉ። ... ይህም የሆነው ከሀገራቸው ወደ ቅድስት ሀገር ኢትዮጵያ ሲመጡ በአንድነት እንደመጣን በአንድነት እንሙት ብለው ብጽዓት ስለነበራቸው ነው። የምኩ (ተኛሁ) ሲላቸው ንጉም (እንተኛ) ብለው ሞቱ እስከ ዛሬም ስማቸው ጻድቃነ ንጉም ተብለው ይጠራሉ

ግብጾች ከአጼ ሰይፈ አርአይ ጋር ክርስቲያኖችን እንዳያጠቁ የገቡትን ቃል በማፍረሳቸው ምክንያት አጼ ዳዊት ዓባይን ከገደቡና በጳጳሱ ሽምግልና ክርስቲያኖችን ነጻ ስላወጡ ... የዓባይን ውኃ እንደቀድሞው እንዲፈስ ለቀቁላቸውና ያንን ቦታ ውኃው ተቋርጦበት ስለነበርከርቱም ተባለ ከርቱም ማለት ተቋረጠ ማለት ነው። ከርቶ እንዲል ትግሬ ክሩት ማለት ነው በትግረኛ ቆረጠ ሲል ከረተ እንዲል።

ከመጽሐፍ ውስጥ ገጽ የተወሰደ

ጥንተ አሚን ዘኢትዮጵያ

ርእሰ ድብር ዕቁብ እንድርያስ ዓስቡ

ጥንተ አሚን ዘኢትዮጵያ

አሳሳቢውና አዘጋጅ
ርእሰ ድብር ዕቁብ እንድርያስ ዓስቡ
ዘእግአዝያን ትምህርት ቤቶች ኃላፊ

ZA - Printing Press
0913339421 / 0927948872

www.ethiopianorthodox.org

ዋጋ 61.00

COVER DESIGN BY 0913398716 BDM

ጥንተ አማኝ ዘኢትዮጵያ

አሰባሰብ ወ-ና አዘጋጅ:

ርእሰ ደብር ዕቅብ እንደርያስ ዓለሙ.
ዘአግእዝያን ትምህርት ቤቶች ኃላፊ.

በግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ
ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ
በጳጳሳዊ ዘመነ መንግሥት
በጊዜያዊ ዓመተ ምስረተ ታተሙ

ብዑሱ ወቅዱስ አቡነ በስልዮስ ፡ ርእሰ ለቃነ ጳጳሳት ፡ ወፓትርያርክ ዘኢትዮጵያ

አምሳት ዕለተ ይዌስክ ንጉሥ ዓመቲሁ ፡ መዝ. ጳጳስ ፤
ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ
ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ።

የአሳታሚው ማስታወሻ

በዙ ጊዜ ይህ መጽሐፍ በተጻፈበት ዘመን የተጻፉ መጻሕፍትን ሳነብ ሲገርመኝ የሚኖር ነገር አለ።

አንደኛ የዚያ ዘመን መጻሕፍት እንኳን ባለ ቱባ ጥራቶቹ በገጽ ብዛታቸው ትንሽ የሚባሉት አንኳ በሚያነሱት ኃሳብና በሚያስጨብጡት ቁም ነገር የምልዑነት ግርማ ሞገሳቸው ጎድሎብኝ አያውቅም።

ምን አልባትም ከጸሐፊዎቹ የልብ ቅንነት የተነሳ ይሆናል ብዬ እገምታለሁ መጻሕፍቱ ለነበሩበት ዘመን ብቻ ሳይሆን ከዘመናት በኋላ ለሚመጣውም አንባቢ ለዘመኑ የሚመጥን መልዕክት ለማስተላለፍ አቅም እያጠራቸው ከሚሔድ ይልቅ እንደ ወይን እያደሩ የሚጣፍጡ ቁም ነገራቸው ዘመን ተሻጋሪ እየሆነ የሚሔድ ነው። ለምሳሌ ይህን መጽሐፍ ያዘጋጁት ርዕሰ ደብር ዕቁብ እንድርያስ የትግርኛ ተናጋሪ በመሆናቸው የተነሳ የጻፉበት አማርኛ የትግርኛ ቃናውን ያልለቀቀ ቢሆንም በአማርኛ የተጻፈውን ጽሑፍ ለሚያነበው ሰው ግን ምንም ቁም ነገር አይጎድልበትም። በዚያ ዘመን ያነሱት ጽንሰ ኃሳብም አሁን ለምናነበው ለኛ ዘመኑን የዋጀ ለዚህ ጊዜ ተብሎ የተዘጋጀ እስኪመስል ድረስ የልባችንን የሚናገርልን ነው።

ሌላው የዚያ ዘመን መጻሕፍት ጠባይ ሰው የነፍስና የሥጋ አንድነት እና ማህበራዊ እንጂ አንዱን ብቻ ስላይደለ መንፈሳዊውን ከሥጋዊው ሃይማኖትን ከአገር ጋር ጠምረው ድርና ማግ አድርገው ማቅረባቸው ነው። እውነትም የሰውን ብልጽግና ለማጎልበት የተዘጋጁና የሰውን ሁለንተና የሚዳስሱ ስለሆኑ ዘመናት ቢሻገሩም ሰው ሰው የመሸተት መፃዛቸው እያወደ የሚኖር ነው።

እና እኔም ይህችን በገጽ ብዛት ትልቅ የማትባል መጽሐፍ ሳንብ የገረመኝን በመጻሕፍት ዙሪያ ለማውቃቸው ወዳጆቼ ሳካፍላቸው ይህስ ቁም ነገር ታትሞ ለብዙ ሰው በደረሰ ስላሉኝ መሠረታዊ የኃሳብ ለውጥ ያመጣሉ ብዬ ካሰብኩዋቸው ጥቂት የፊደል እርማቶች በቀር ምንም ሳልነካ ለህትመት ልኬዋለሁ።

የመጽሐፍ መጠን አሁን በገበያ ላይ ከሚገኘው መጠን ጋር እንዲጣጣም ስል መጠኑን አሳድጌዋለሁ።

በመጽሐፍ ውስጥ ያለው ቁም ነገር ለብዙዎች እንዲዳረስ ካለኝ ጽኑ ፍላጎት ውጪ ሌላ መጽሐፍን የማሳተም ምክንያት የለኝምና በቅንነት እንብባችሁ እንድትጠቀሙ በትህትና አስታውሳለሁ።

አሐዱ ኮነ (የብዕር ስም)

የውስጥ መልክእ እና ቅንብር
 ቤደ ማስታወቂያ እና ጎትመት
 BEZ Advertizing & Printing
 0919326708
 0921879024

የአርአስት ማውጫ

	ርእስ	ገጽ
፩	ስነ ፍጥረት	15
፪	አግአዝያን	18
፫	ትውልደ አብርሃም	19
፬	ንግሥተ ሳባ	21
፭	ሰሎሞናዊ መንግሥት ዘኢትዮጵያ	22
፮	ቀዳማዊ ምንጊክ	24
፯	ፍሬ ምናጦስ	27
፰	አብርሃ	30
፱	አጽብሐ	30
፲	ጻድቃነ ንጉም	34
፲፩	አባ ሊባኖስና አባ ዮሐንስ ስለ ... ቅዱሳን	37
፲፪	ዓፄ ካሌብ	41
፲፫	ሀገረ ናግራን	44
፲፬	ዘእስራኤልና ዓፄ ገብረ መስቀል	46
	የአፍ ታሪክ	
፲፭	ዓፄ ዓምደጽዮን	49
፲፮	ዓፄ ዳዊት ቀዳማዊ ዘኢትዮጵያ ንጉሥ	50
፲፯	ግራኝ ንጉሥና ዓፄ ልብነ ድንግል	55
፲፰	ፖርቶጌዝ አመጣጥ	58
፲፱	ፖርቶጊዞች ሥራ	62
፳	ከግራኝ ጋራ ጦርነት	64
፳፩	ግራኝ ሞት	67
፳፪	ዓፄ ሱንዮስ	74

ጸ፫	ዓፄ ፋሲል	82
ጸ፬	አባ ርዝላና አባ ጁሰፕ	89
ጸ፭	አባ ያዕቆብ ፈረንሣዊ	93
ጸ፮	ዓፄ ቴዎድሮስና ደጃች ንጉሤ	96
ጸ፯	አባ ማስያስና ደጃአዝማች ንጉሤ	96
ጸ፰	አባ ማስያስና ዓፄ ሚኒልክ	100
ጸ፱	ዓፄ ዮሐንስ	102
፴	ደጃአዝማች ባሕታ	105
፴፩	ልዑል ራስ መንገሻ ዮሐንስ	107
፴፪	ሐማሴን መባል ቀርቶ ኤርትራ የተባለችበት	109
፴፫	ኢጣልያ መንግሥት ትምህርት ቅኝ	111
፴፬	ኢጣልያ መንግሥት የግፍ ሥራ	112
፴፭	እንግሊዝ መንግሥት	129
፴፮	ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ	132

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ጳጳ አምላክ ንዌጥን በረድኤተ እግዚአብሔር ተዋሥኦተ አሚን ወዜና ዘኢትዮጵያ በእንተ ምክንያተ ስብከተ ሐሰት ዘባዕዳን ይጽሕፍዎ ወይዜንው እንዘ ይብሉ ቀዳሜ ስብከቱ ለአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን ዘሃይማኖት ዘካብሊካዊት ርማዊት ቤተ ክርስቲያን ይእቲ ወሚመቶሂ ዘእም አባ አትናቴዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘእምርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ርማዊት ካብሊካዊት ቤተ ክርስቲያን ውእቱ ወበዝ ሃይማኖት ነበረት ኢትዮጵያ እስከ ፳፻ ዓመተ ምሕረት እምልደተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንዘ ይብሉ።

ወበእንተ ዝንቱ ነገረ ሐሰት እጽሕፍ ወአወሥእ ነገረ ጽዱቀ ወእሙነ ዘተረክበ እምዜና አበው ቅዱሳን ወእመጸሕፍት ቅዱሳት፤ ወእምክብረ ነገሥት አስተጋቢእዮ በከመ ክሂሎትዮ ከመ ያንብብዎ ወይትዋሥኡ ባቲ እንዘ እነግር ወእከሥት ዘኮነ በበጊዜሁ ወበበመዋዕሊሁ በእንተ ዜና ወአሚን ዘኢትዮጵያ ሀገሪትን እምኦሪተ ሙሴ እስከ ይእዜ እግዚአብሔር ያብርህ አዕይንተ አልባቢን ወይባርህ ተግባሪን ለዓለመ ዓለም አሜን።

መቅደም

ይህ መጽሐፍ የኢትዮጵያን የሃይማኖት ጥንት-ነትና የነገሥታትዋን ጥንታዊ ኃይል የሚገልጽ ሲሆን የተጻፈበት ምክንያትም ብዙ ሰዎች የሀገራቸው ኢትዮጵያን ታሪክ ሳይማሩና ሳያውቁ የውጭ ሀገር ሰዎች ኢትዮጵያውያንን ለማታለልና ሀገሪቱን ለመውረር እንዲመቻቸው የኢትዮጵያ ታሪክ እያሉ የጻፉትን በማንበብና በመረዳት የኢትዮጵያን ክብር የሚቀንስ የፈጠራ ታሪክን የኢትዮጵያ ታሪክ እያሉ በኢትዮጵያ ቋንቋ በጽሑፍና በጋዜጣ በየጊዜው እየጻፉ የዘረጉትን የጥፋት መረብ ለማሰተካከል፤ በሕዝቡም ዘንድ ቅሬታና ንትርክ መፍጠሩን ለማስተካከል ነው ።

ይህም «ኢትዮጵያ ጥንታዊ ሃይማኖትዋ በአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን የተሰበከላት የሮማዊት ካቶሊካዊት ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖት ነው። የአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን የጽጵስናው ሹመትም በርእስ ሊቀ ጳጳሳት ሮማዊት በስተታች ስለሆነ ኢትዮጵያ ከክርስቶስ ልደት በኋላ ከ፫፻፴፫ ዓ.ም ጀምሮ እስከ ፳፻ ዓ.ም በሮማዊት ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖት እምና ስለ ነበረች ሮማዊት ግንድ ስትሆን ኢትዮጵያዊት ቤተ ክርስቲያን ግን የሮማዊት ቅርንጫፍ ናት» ሲሉ ይጻፋሉ።

ስመ ጥሩው ዓፄ ካሌብ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያም ሃይማኖቻቸው የሮማዊት ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖት ጀ ባሕርይ የሚል ነው። ሁቱ ቅዱሳንም ሃይማኖታቸው የሮማዊት ቤተ ክርስቲያን ስለሆነ «በኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ ያስተማሩት የሰበኩት የጀ ባሕርይ

ሃይማኖት ነው» ሲሉ በማየቴ እንባቢ ትክክል መሰሉት እንዳይሳሳት ለማስረዳት ነው። ዳግመኛም የባዕድ ሃይማኖት ስብከትም ከዚህ ቀደም በሰባክያን በየጊዜው መጥተው በኢትዮጵያ ላይ የውጭ ሰዎች ሐዲስ ሃይማኖት በመስበክና በማስተማር፣ የእስልምና ሃይማኖት ለባክያንም የቱርክን መንግሥት በማስመጣት፣ የሮማዊት ቤተ ክርስቲያንና የእስጳንያ ኢየሱሳውያን ማንበር በሚል ስም በየጊዜው ሃይማኖት ለመስበክ የመጡት ነጮች በሰበኩት የሃይማኖት ጠንቅ የኢትዮጵያን ሕዝብ ለይይተው እርስ በእርስ ማጋጨትና ውጊያ በመፍጠር ኢትዮጵያን ለመከፋል የጣሩት እነእርሱ እንደሆኑ ለማጋለጥ፤ የነገሥታትዋ ኃይልና የሕዝብዋ አንድነት እየደከመ በመሄዱ የባዕድ መንግሥት ኢትዮጵያን ለመውረር የተመቸ ጊዜ ማግኘታውን ትውልዱ እንዲያውቅ ለመናገርና በኃሳብ ለማገዝ፤ በባዕዳን መንግሥት ኢትዮጵያ የደረሰባትን ግፍና መከራ በየጊዜው ከተፈጸመው አንድ አንድ ከብዙ በጥቂቱ ለመግለጥ ይህን መጽሐፍ ጽፎለሁና አንብቦ ለማለት ነው።

ስለዚህ እኔም ይህን መጽሐፍ የጻፍኩት እውነተኛውን የኢትዮጵያ ታሪክ በጎንደር ከሚገኘው ጥንታዊ ጽሑፍ ክብረ ነገሥት፤ ሁለተኛም እክሱም ላይ ከሚገኘው ጥንታዊ ጽሑፍ ክብረ ነገሥት፤ ሦስተኛ የውጭ ሀገር ሰው ቻርልስ ዊልያም ኢንዝንበርግ ማርቲን ፍላድ ከጻፈው የእግዚአብሔር መንግሥት ከተባለው መጽሐፍ አስተዋጽኦ በማድረግ ነው።

አሁንም ደግሜ እላችኋለሁ ይህን መጽሐፍ ያዘጋጀሁት ባጭሩ የኢትዮጵያ የጥንት እምነትና የነገሥታትንም ገደልና ሥልጣኔ፣ ስለ ሀገራቸው ኢትዮጵያም በየጊዜው የደግንነት ሥራቸውን የፈጸሙበትን ጊዜና ዓመተ ምሕረቱን ለይቼ ለማመልከት ነው።

ኤርትራም ከጥንት ጀምሮ የኢትዮጵያ መሠረት ስትሆን ከኢትዮጵያ ሀገርዋ በሃይማኖት ለባክያን ለቡባ/ምክንያት ገብቶ ሄደች ዓመት ለይቶ እጅ አድርጎ ኢጣሊያውያን ለይተዋት ከነበረበት ዘመን በቀር ከኢትዮጵያ ተለይታ እንደማታውቅ ለመጨመር ትወልድ ለማስረዳት፣ ጽሑፉን እንብቦ ኢትዮጵያ ኤርትራ ኤርትራም ኢትዮጵያ መሆንን እንዲረዳውና ስለ ሀገሩ ያለውን ፍቅር በልቡናው ውስጥ እንዲያሳድር ስል ይህን መጽሐፍ ጥንተ አሚን ዘኢትዮጵያ የሚል ስም በመስጠት ጽፎ ለኢትዮጵያ ወጣቶች እበረክታለሁ እንብባችሁ በሥጋና በነፍስ እንድትጠቀሙበት አሳስባችኋለሁ።

ምዕራፍ ፩

ሥነ ፍጥረት

እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማይንና ምድርን በሰማይና በምድር ያሉትን ብርሃናንና ጨለማን፣ ተንቀሳቃሽና የማይንቀሳቀስን፣ መላእክትንና ሰውን፣ እንስሳትንና አራዊትን ሲፈጥር አዳምን ሕያው፣ ነባቢ እና ለባዊ አድርጎ በአምላያው ፈጠረው።

ከፈጠረውም በኋላ ከጎጥ አንዲት አጥንት ነሥቶ ሔዋንን አስገኘለት። አዳምና ሔዋንን ከጎነት አግብቶ ባስቀመጣቸው ጊዜም በጎነት ያሉ ዕዕዋትን ሁሉ ብሉ ሲላቸው በጎነት መካከል ካለች ዕፀ በለስ ግን አትብሉ ከርሷ ስትብሉ ሞት ትሞታላችሁ ሲል ትእዛዝ ሰጣቸው።

ይህንንም ያደረገ የጸምን ሕግ ለማስተማር ነው እንጂ ነፍታቸው አይደለም። አዳምና ሔዋን ግን ትእዛዙን ጥለው፣ በምክረ ከይሲ ተታለው፣ አምላክነቱን ሽተው፣ አትብሉ ያላቸውን ዕፀ በለስ በልተው፣ ከኃጢአት ላይ ወድቀው እንዲቀመጡበት ከሰጣቸው ጎነት ወጥተው፣ ከሥልጣናቸው ተሸረው በዚች ምድር ጥረው ግረው እንዲበሉ አዝዟቸው ሲያበቃ ብዙ ተባዙ ምድራቱንም ምሉዋት ብሎ በፍጥረቱ ሁሉ አሠልጥና

በመረቃቸው መሠረት ፴ ወንቸንና ፴ ሴቶችን ወልደው ተባዝተው ምድሪቱንም ጥሏት።

ከዚህ በኋላ ጥቂት ጊዜ እንደቆዩ አምልኮተ እግዚአብሔር ጠፍቶ በምድር ላይ ኃጢአት በበዛ ጊዜ እስከ ዐሥር ትውልድ ድረስ ኑሮ ኖላ ብቻውን የእግዚአብሔር አማኝ ሁኖ ስለተገኘ እግዚአብሔር ፍጥረቱን ሁሉ በማየ አይኅ ሲያጠፋ ኖላን ከምሽቱና ከሦስቱ ልጆቹ የልጆቹንም ሴቶች ስምንት ራሱን አዳነው። እግዚአብሔር ኖላን እንደ አባቱ አዳም ብዙ ተባዙ ምድሪቱንም ሙሏት ዳግመኛም ምድሪቱን በማየ አይኅ እንዳላጠፋት እምላለሁ የመሐላዬንም ምልክት በደመና ላይ ፴ ኅብር ያለው ቀስተ መሐላዬን አሳያለሁ የሚል ቃል ኪዳን ሰጠው (ዘፍ. ፮፡-፲፮)።

ይህም ምልክት ጥቁር የሰማይ ኅብር ሲሆን ቀሪዎቹ ሦስቱ ቀለማት ደግሞ ለኢትዮጵያ ሰንደቅ ዓላማ ተሰጥቶ ይታያል ። ይህም ቀይ፣ ቢጫ፣ አረንጓዴ ነው። በዚህም መሠረት ሦስቱ የኖላ ልጆች ካም፣ ሴም፣ ያፌት የወለዷቸው ተራብተው በዝተው ምድሪቱን ሞልዋት። እሊህም በዓለም ሁሉ ከተበታተኑ በኋላ ከዚች ኢትዮጵያ ሀገራችን ላይ ዛሬ ኤርትራ

በተባለችው መጀመሪያ ካም ከፎቱ ልጆቹ ጋር ከሰናኦር መጥቶ፣ በመታሕት በከረን አውራጃ በዓፅዳ እምባ እንዳ ሥላሴ ገዳም አሻግሮ በሚታየው አምባ ላይ ፫፻ ዓመት ኖረ። በኋላም ከወንድሞቹ ልጆች ለመዋጋት ወደ ሶርያ ሄዶ ከዚያ በጦርነቱ ላይ ሞተ።

የካም ልጆች አንዱ ከነዓን ሁለተኛው ኩሽ ወይም (ኩሳ) ሦስተኛው ሚስራይ ዌም (ምሥጢራም) አራተኛው ፋጥ ናቸው። (ዘፍ. ፲፡ ፩-፮)። ስለዚህ የኩሳ ልጆች ነገደ ኩሳ ይች ኢትዮጵያን ይዘው ሲኖሩ የሴም ዘር ነገደ ዮቅጣን የሆኑ በሺ፱፻፳(1920) ዓመት ከክርስቶስ ልደት በፊት ከየቆን ሀገር ብዙ ሠራዊት ሆነው ወደ ኢትዮጵያ ገብተው፣ ከፊተኞቹ ነገደ ካም ሕዝብ ጋር ተስማምተው፣ ርስተኞች ሆነው ነገደ ኩሽ (ኩሳ) ከጀሺ ፱፻፳ (2920) እስከ ፩ሺ ፰፻፺፮ (1898) ዓመት ከክርስቶስ ልደት በፊት በኢትዮጵያ ነበሩ። ነገሥታቱም ከሰብታሕ ንጉሥ ጆምሮ እስከ ጲኦሪ ፩ኛ ድረስ ከነገደ ካም ፳፪ (22) ነገሥታት ነግሠዋል።

ምዕራፍ ፪

አግአዝያን

በዚህም ሁኔታ ሲኖሩ ሳለ በንጉሥ ጲኦሪ ዘመን መንግሥት፤ በርማ የሚባል የሕንድ ንጉሥ እስያንና ግብፅን ጠቅልሎ ሲገዛ ነበርና ኢትዮጵያንም ለመግዛት ለወረራ መጣ። የኢትዮጵያ ንጉሥ የነበረው ጲኦሪም ፈርቶ እሺ ባንተ እገዛለሁ ሲል እኒህ ነገደ ዮቅጣን የሆኑ የሴም ዘሮች ግን «በሀገራችን ኢትዮጵያ የሌላ መንግሥት አናስገባም» ብለው ከሕንድ ንጉሥ ከበርማ ጋር ተዋግተው፤ ድል አድርገው፤ ከኢትዮጵያ ካሰወጡት በኋላ የነገደ ካም የጲኦሪ መንግሥትን ሸረው፤ ከርሳቸው ወገን አክናሁስ ፪ኛ ሳባ የተባለውን አንግሠው፤ ሴማውያን ይባሉ የነበሩትን አግአዝያን ተባሉ። አግአዝያን ማለትም ነፃ አውጭዎች ማለት ነው።

፪ኛ ሳባ ኢትዮጵያን ይወልዳል፤ ኢትዮጲስ ባለው ከለውን፤ ሦስተኛው ሳባ ኖባ ላክንዱንና ጅቱን ይወልዳል። ሴማዊ የነበረው ቋንቋቸው በአግአዝያን ቋንቋ ግእዝ ተባለ። ዘመን መንግሥታቸውም ከአክናሁስ ፪ኛ ሳባ አንሥቶ እስከ ቀዳማዊ ምኒልክ ከ፩ ሺ ፱፻፹፭ (1985) እስከ ፱፻፹፪ (1982) ዓመት ነበረ። የነገሡትም ነገሥታት ፶፪ (52) ናቸው። ዘመነ-ም ፩ ሺህ ፫ (1003) ዓመት ነው።

በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር አምልኮት ጠፍቶ ዓለም ሁሉ በፀሐይና በጨረቃ፣ በድንጋይ፣ በዛፍና በዕንጨት ሰው አስመስለው ሠርተው ሐንፀው እያመለከኩ እስከ ሄሩሀ ወልደ ራግው ቆይተዋል። ሄሩሀ ናኮርን፣ ናኮር ታራን፣ ታራ አብርሃምን እስኪወልድ ድረስ ዕንጨት ጠርበው ወርቅ ቀብተው ይህ ነው ሰማይና ምድር የፈጠረ አምላክ እያሉ ይሰግዱለት ነበር (ዘፍ.፩: ፳፪-፳፯)።

ትወልደ አብርሃም

በዚህ ዘመን የተወለደ አብርሃም በሰው እጅ ለተሠራ አምላክ አልሰግድም ብሎ ፀሐይን የፈጠረ አምላክ እንዳለ ተመራምሮ «አምላክ ፀሐይ ተናበበኒ፤ ፀሐይን የፈጠርክ አምላክ ተናገረኝ» ብሎ በጸለየ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ ከአባትህ ቤት ውጣ፤ ከዘመዶችህም ተለይና ሳንተም ለልጆችህም የምትሆን ወተትና ማር የምታፈስ ምድርን አወርስሃለሁ፤ ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ፤ እባርካሃለሁ ስምህንም በምድር ላይ ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ እባርክሃለሁ፤ የባረኩህን እባርካለሁ የረገሙህንም እረግማለሁ በዘርህም የምድር አሕዛብ ይባረካሉ» አለው (ዘፍ.፲፪: ፩-፫)።

(ዘፍ.፲፪:፩) አብርሃም ከእግዚአብሔር ቡራኬ ተቀብሎ ይስሐቅን፣ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ። እግዚአብሔር ያዕቆብን «ኢይኩን እንከ ስምክ ያዕቆብ ዳዕሙ ይኩን ስምክ እስራኤል እንግዲህ ስምህ እስራኤል እንጂ ያዕቆብ አይባል» ብሎ ስሙን እስራኤል ሲል ጠርቶ፤ «ብዛ ተባዛ የምድር አሕዛብ ባንተ ይሁን፤ ነገሥታትና አሕዛብ ካንተ ይገኙ ዘንድ ይሁን» አለው። በዚህ መሠረት ያዕቆብ የነበረው ስም እስራኤል ልጆቹም ደቂቀ እስራኤል ተብለው ተጠሩ። የእግዚአብሔር አምልኮት በደቂቀ እስራኤል ብቻ ሲገኝ ሌላው ዓለም ሁሉ ከእግዚአብሔር አምልኮት ርቆ፤ የድንቁርና ጨለማ ተውጦ በነበረ ጊዜ እግዚአብሔር ሕጉንና ትእዛዙን በጽላተ ኪዳን ጽፎ፤ ለሙሴ ሰጠው። እስራኤልም በዚህ ሕግ ጸንተው፤ እግዚአብሔርን እያመለኩ፤ እስከ ዳዊት ንጉሥ እስከ ሰሎሞን ወልደ ዳዊት ሲኖሩ፤ ሰሎሞን ንጉሥ ቤተ መቅደስን ሠራ። በዚያም ላይ ለእግዚአብሔር መስዋዕት አቅርቦ ቅን ፍርድን ይገለጽለት ዘንድ እግዚአብሔርን በለመነ ጊዜ እግዚአብሔር የለመነውን ማስተዋልንና ያልለመነውን ጥበብንና ሀብትን የመንግሥቱንም ስፋት ጨምሮ ሰጠው። የሰሎሞን ጥበብና ገናናነትም በዓለም ሁሉ ታወቀ። ጥበቡም በሙሉ ዓለም ተደነቀ።

በዚህም **ንግሥተ ሰባ** ወይም (ንግሥተ አዜብ) ወይም (ማክዳ) የኢትዮጵያ ንግሥት የሰሎሞን ጥበብንና ገናናነቱን ሰምታ፤ ጥበቡን አይታ ለመረዳት ከኢትዮጵያ ተነሥታ በታላቅ ጉዞ በብዙ ከብትና ግመሎች፣ ብዙ ወርቅ፣ ብዙ ሽቱና የከበረ ዕንቁ ጭና ለሰሎሞን እጅ መንሻ ይዛ ወደ ኢየሩሳሌም ሔደች። ከሰሎሞንም ጋር ተገናኘች (ነገሥት ቀዳማዊ ፲፩-፲፫፣ ዜና መዋዕል ፩-፲፫፣ ማቴ.፲፪፣ ፵፪)። የሔደችበትም ዘመን የሰሎሞን ፮ኛ ዓመተ መንግሥት ነበር። ንግሥተ ሰባም ከሰሎሞን ጋር ከተገናኘች በኋላ ንጉሥ ሰሎሞን በክብር ተቀብሎ እያነጋገራት ሲኖር ጥበቡን አምልኮቱን ከሰሎሞን ተረድታ ስታበቃ ከሰሎሞን ፀንሳ ወደ ሀገርዋ ኢትዮጵያ ተመለሰች። ወደ ሀገርዋ በመጣች ጊዜም በሐማሴን አውራጃ ላይ በነበረው ቤተ መንግሥቷ ስትደርስ ከአሥመራ ፯ ኪሎ ሜትር ያህል ርቆ በሚገኘው ማይ በላ በተባለው ቦታ ወንዝ ዳር ላይ ቀዳማዊ ምኒልክን ወለደችው። ማይ በላ ማለትም ለሕፃኑ ውሃ አምጦ በሉ ማለት ነው፤ እስከ ዛሬም ቦታው በዚህ ስም ይጠራል። ቀዳማዊ ምኒልክ ከንግሥተ ሰባ ተወልዶ የ፳፪ ዓመት ወጣት፤ ከሆነ በኋላ ወደ አባቱ ሰሎሞን ኢየሩሳሌም ሂዶ፤ በዚያው ሕገ

ኦሪትና ሥርዓተ መንግሥትን እየተማረ ቩ ዓመት ቆየ። በ፱፻፺፩ (991) ዓመት ከክርስቶስ ልደት በፊት አባቱ ሰሎሞን ልጁ ምኒልክን ከ፲፪ ነገደ እስራኤል ትውልድ ፲፪ ሽሕ፤ ከብልሐተኛቹ ጥበብ ያላቸውን ፲፪ ሰዎች፤ እንዲሁም ለሌዋውያን ሕገ ኦሪትና አምልኮተ እግዚአብሔርን የሚያስተምሩ ካህናት፤ ከመኪንንትም ፳፪ አለቆች ከርሱ ጋራ የሚመጡ ሠራዊት አዘለት፤ ይዞ መጥቶ፤ የእናቱ ንግሥተ ሳባ መንግሥትን ወርሶ፤ የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት ይሆን ዘንድ ወደ ኢትዮጵያ ላከው።

ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ተያይዞ የመጣው ሰሎሞናዊ መንግሥት እስከ ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ጸንቶ ይገኛል። ጽላተ ሙሴም በዚህ ጊዜ በእግዚአብሔር ፈቃድ አብረው በመጡት ካህናት አማካይነት ወደ ኢትዮጵያ ገብተዋል። ሕገ ኦሪትም ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ከአብርሃም ተያይዞ የመጣው የእግዚአብሔር እምነት በኢትዮጵያ ጎልቶ ይታይ ነበር። የኢትዮጵያ ሕዝብም በዚህ ብርሃን እየተመላለሰ ሲኖር ኖሮ ዳዊት ንጉሥ «ኢትዮጵያ ታቦጽሕ እደዊሃ ገበ እግዚአብሔር» (መዝ.፳፮፡፴፩)፤ ይገንዩ ቅድሜሁ ኢትዮጵያ ወጸላእትሂ ሐመደ ይቀምሱ (፪፩፡፲፮) ሲል የተናገረው ትንቢት ተፈጽሞለት

በእግዚአብሔር እምነት ጸንቶ ሲኖር በሮማና ክሊሪካኒዲድ በቀር በሁሉ ዓለም አምልኮተ እግዚአብሔር ጠፍቶ ከፅንጨትና ከድንጋይ ከዛፍና ከምስል የተሠራ ጣዖት ሲመለክ ነበር። የኢትዮጵያ እምነትና ሃይማኖት ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ስለሆነ ኢትዮጵያ በሃይማኖት ግንድ እንጂ የሮማ ካቶሊካዊት ቤተ ክርስቲያን ከግንድ ዛፍ የወደቀ ቅርንጫፍ ናት እንደሚሉት አይደለችም። እንዳይደለችም ለማስረዳት ይኸው ዳዊት በሁለተኛ ትንቢቱ ይገልጻልናል። ሥርወ መንግሥቷም ከዳዊት ከሰሎሞን ወገን ነው። እግዚአብሔር ዳዊትን “ወአሐንዕ ለትወልደ ትውልድ መንበረከ ባለው መሰረት ከዳዊት ከሰሎሞን ከቀዳማዊ ምኒልክ ተያይዞ የመጣው ሰሎሞናዊ መንግሥት በኢትዮጵያ ብቻ እስከ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ዘመን ጸንቶ ይገኛል።

ምዕራፍ ፫

ኢትዮጵያ በእምነትዋ ቀዳማዊ ምኒልክ ክርስቶስ ልደት በፊት ከ፲፱፻፺፩ (1911) ዓመት ከመጣላት ጊዜ ጀምሮ በነበራት እምነት ጸንታ ስትኖር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም ተወልደ። በአካለ ሰብእ እየታዩ በዚህ ዓለም ሥራውን ፈጽሞ ሙቶ ተነሥቶ ወደ ሰማያት አረገ። በጌላም በኦሪት ሕግ በዓመት ሁለት ወይም አንድ ጊዜ ኢየሩሳሌም ሒዶ መስገድና መሳለም እንዲገባ ታዝሏልና ሕዝቡ ራሱ፤ ነገሥታቱም አንድ መልክተኛ እንደራሴያቸውን ወደ ኢየሩሳሌም ይልኩ ነበር።

በዚህ ልማድ ክርስቶስ ዕርገት በጌላ በጀኛው ዓመት በ፳፮ኛው (35) ዓ.ም የሀንደኬ ንግሥተ ኢትዮጵያ ጃንደረባ (እንደራሴ) እንደተለመደው ከንግሥቲቱ ተልኮ፤ ኢየሩሳሌም ሂዶ ሰግዶ ሲመለስ ሰሎሞን ለንግሥተ ሳባ ጉልት እንዲሆናት ከሰጣት ጋዛ ከተባለችው ሀገር በደረሰ ጊዜ ጃንደረባውም በሰረገላ ተሣፍሮ ሲያልፍ (ጌታ) መንፈስ ቅዱስ ከፎፂ አርድእት የሆነውን ፊልጶስ ሐዋርያን ጠርቶ «ሐር ትልዎ ለዝ ሠረገላ ሠረገላውን ተክትለኸው ሂድ» ብሎ ተናገረው። ፊልጶስም ወደ ሠረገላው ቀርቦ ጃንደረባው መጽሐፈ ኢሳይያስ ሲያነብ ሰማውና

«ይህን የምታነበውን መጽሐፍ ምሥጢሩን ታውቀዋለህን?» ሲል ጠየቀው። ጃንደረባውም «ማን ባስተማረኝ ልወቀው? አንተ ና እና በሠረገላዬ ውጣ ወጥተህም ንገረኝ» አለው። ፊልጶስም በሠረገላው ላይ ወጥቶ በተቀመጠ ጊዜ ጃንደረባው ይህ ነቢይ የሚለው ስለ ራሱ ነው ወይስ ስለ ሌላ ነው ሲል ፊልጶስን ጠየቀው። ፊልጶስም ነቢይ የተናገረው ስለ ክርስቶስ መሆኑንና ክርስቶስም ከሰማያት ወርዶ መወለዱን መሞቱንና ከሙታን ተለይቶ ተነሥቶ ዓለሙን አድኖ ወደ ሰማይ መውጣቱን ነገረውና በርሱ አምኖ የተጠመቀ ይድናል ሲል አስረዳው።

ጃንደረባውም ወዲያው አምኖ «እንኪያስ ይኸው ውኃ ለመጠመቅ የሚከለክለኝ ምን አለ?» ብሎ ቢጠይቀው ፊልጶስም «ካመንክ የሚከለክልህ የለም» አለውና አብረው ከወንዙ ወረዱ። ፊልጶስም ጃንደረባውን አጥምቶት ከወንዙ በወጡ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በደመና ነጥቆ ፊልጶስን ወደ ሀገረ ስብከቱ ወሰደው። ከዚያም በጌላ ጃንደረባው ፈጽሞ አላየውም (ግብ ሐዋ. ፰፡ ፳፯-፴፱)።

ጃንደረባውም ደስ እያለው ወደ ኢትዮጵያ ሀገሩ ተመልሶ ገብቶ፤ ባገኘው ጸጋ እየተደነቀ፤ ከፊልጶስ የተረዳውን ትምህርትና የተደረገለትን ተአምራት እየለበከ፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን መወለዱንና ዓለሙን በሞቱ ማዳኑን አምኖ እንደ ተጠመቀ እየገለጸ አስተማረ።

በዚህ ጊዜ ዘመነ ሐዲስ መጀመሪያ በኢትዮጵያ ተሰበከ። ሮማ ግን በዚህ ጊዜ ጣዖት እያመለከች፤ ወንጌልን የሚያስተምሯት ሐዋርያትንም ስትሰቅልና ስትገድል እንደ ነበረች ታሪኳ ግልጽ ሆኖ ይነገራል።

አንባቢ ሆይ የኦሪት የነቢያት መጻሕፍትና የእግዚአብሔር አምልኮት ከሮማ ከሌላውም ዓለም በፊት በኢትዮጵያ ተስፋፍቶ መኖሩን ይህን ጃንደረባ የንግሥት ህንዳኬ እንዳራሴ በዚያን ጊዜ መጽሐፈ ኢሳይያስን ሲያነብ በመታየቱ ልትረዳው ትችላለህና የሀገርህ ክብርና ሃይማኖት ቀዳማዊ መሆኑን አስተውል።

እንግዲህ ኢትዮጵያ ሀገራችን በንግሥተ ህንዳኬ (ገርሳሞት) ቢትወደድ እንደራሴ (ጃንደረባ) የተሰበከላት ሃይማኖት ክርስቶስ ከድንግል ማርያም መወለዱን ከማመንዋ በላይ በሕገ ኦሪት እየተመለሰች እስከ ፍሬምናጦስ ዘመን ፫፻፴፫ 333 ዓመተ ምሕረት ቆይታለች። ኤዛና ንጉሥ ከሞተም በኋላ እስከ ባለቤቱ

ሶፍያ ንግሥት በዘመነ ሐዲስ ደግሞ እስከ አብርሃና አጽብሐ በክርስቶስ እምነት ጸንታ የኖረች መሆኑን አስተውል።

ምዕራፍ ፬

ቅዱስ ፍሬ ምናጦስ (አባ ሰላማ) ትውልዱ ከፀርዕ (ግሪክ) ሲሆን አባቱም ነጋዴ መረጃዎ (ማርጵዮስ) ይባላል። ግሪካዊ ሳለ የሚመጣበት ከጢሮስ ነው። ይህ ግሪካዊ ነጋዴ ሲነግድ ጅቱ ልጆቹን ይዞ ከጢሮስ ወደ ኢትዮጵያ በመርከብ በመጣ ጊዜ ወደ ምጥዋ ወደብ ድኸኖ በተባለው የምጥዋ ወደብ ሲደርስ ሞተ። የምጥዋ ሰዎችም እነዚህ ጅቱ ልጆቹን ሲድራኩስ (ኤድዮስ) ና ፍሬምናጦስ በመርከቡ ላይ አግኝተው፤ ይዘዋቸው መጡና ለሐማሴን ገዥ ባሕረ ነጋሽ ሰጡት። ባሕረ ነጋሽም ተቀብሎ ወስዶ አክሱም ላይ ለንግሥት አሕየዋ ወይም (ሶፍያ) ሰጣት። እርሷም ባልዋ ኤዛና ንጉሥ ሙቶ ስለ ነበር ልጆቻቸው አብርሃና አጽብሐ ሕፃናት ስለነበሩ እስከ ፫፻፳፭ ድረስ የኢትዮጵያ መንግሥት በርሷ ግዛት ነበር። እርሷም ፍሬምናጦስን ብልህ በመሆኑ ለልጆቿ አብርሃና አጽብሐ ሞግዚትና ጸሐፊ ሲድራኩስንም ጠጅ አሰላፊ አድርጋ ታኖራቸው ነበር።

ፍሬምናጦ በሀገሩ ላለ ከሕፃንነቱ ጀምሮ ወንጌል እየተማረ ያደገ ክርስቲያን ስለ ነበር በቤተ መንግሥትና በአራቱ ሊቀ ካህናት እንበረም ከተባለው ካህን ዘንድ መወደድና መታወቅ ነበረው። ፍሬ ምናጦስ ሊቀ ካህናቱን «ምንትነ ግዕዛ ለኢትዮጵያ ናሁ አሬኢ እምነት ወግዝረተ ወጥምቀተ ወቀሪብ ቁርባንሰ ወሰብከተ ወንጌል አልብኩሙ - እንዴት ነው የኢትዮጵያ ልማድ ወይም ባህል እንሆ እምነትን ግዝረትንና ጥምቀትን አያለሁ ቁርባንና ሰብከተ ወንጌል ግን የላችሁም» አለው።

ሊቀ ካህናቱም «ጥምቀተ ወግዝረተ አምጽኦ ለነ አበዊነ ሌዋውያን ወጥምቀተሰ አምጽኦ ለነ ሕዕዋ ለህንደኬ ንግሥተ ኢትዮጵያ ወለቀሪብ ቁርባንሰ ወለሰብከተ ወንጌል ኢተፈነወ ሐዋርያ ላዕሌነ።

እምነትንና ግዝረትን ያመጡልን አባቶቻችን ሌዋውያን ናቸው። እምነትንና ጥምቀትን ያመጣልንም የህንደኬ የኢትዮጵያ ንግሥት ቢትወደድ (ጃንደረባ) ነው። ለቁርባንና ለወንጌል ሰብከት ግን አልተላከልንም» አለው።

ከዚህ በኋላ ሊቀ ካህናቱ ከቤተ መንግሥት ጋር ተማክሮ ለዚሁ ነገር አንድ ጳጳስ ማስመጣት አስፈላጊ መሆኑን ተረድተው ንግሥቲቱና ልጆችዋ አብርሃ ና አጽባሐ ከመኪንነቱ ጋር መክረው ጳጳስን ለማስመጣት አሰቡ። ፍሬ ምናጦስንም «አንተ በምታውቀው መንገድ ሂድልንና ጳጳስ አምጣልን» ብለው ስንቁንና ለመንገድ የሚሆነው ብዙ ገንዘብ ሰጥተውት ላኩት። ፍሬ ምናጦስም ፫፻፲፰(ሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ) ሊቃውንት በኒቅያ ጉባኤ ተገኝተው፤ ወልድ ፍጡር ያለውን አርዮስን ረትተው፤ አውግዘው ለይተውት፤ ሃይማኖትን አደላድለው፤ ወደየአገራቸው ለመሄድ በሚለያዩበት በ፫፻፳፰ ዓ.ም ደረሱ።

አራቱ ሊቃነ ጳጳሳት በተቀመጡበትም ቀርቦ «ኢትዮጵያ የተባለችው ሀገር ከዚህ ቀደም የሕገ ኦሪት እምነት በኋላም የክርስቶስ ልደትና ጥምቀት ሲኖራት የቁርባን ሥርዓትና ወንጌል ግን ሳይሰበክላት አላችና ወንጌልን የሚያስተምራት አንድ ጳጳስ ሹማችሁ እንድትልኩላት ስል መልእክት ይገፎ መጣሁ ብሎ ነገራቸው። እነሱም የአፍሪቃ ክፍል በመሆኗ በኒቅያ አፈ ጉባኤ ለነበረው የእስክድርያው ሊቀ ጳጳስት አባ እለ እስክንድሮስ «አንተ ሹሞላት» አሉት።

አባ አለ እስክንድርስም ፍሬምናጦስን አንተ ባወቅኸው ቋንቋና ባህል ልታስተምራት ትችላለህና ካንተ የተሻለ አናገኝም ብሎ ሊሾው ወደደ። ፍሬምናጦስም ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንና የወንጌል ትምህርትን እያደላደለ ፎ ዓመት በእስክንድርያ ቆይቶ አባ አለ እስክንድርስ ሙቶ በሱ ምትክ አባ አትናቴዎስ ተሹሞ በነበረበት ጊዜ በእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት በአባ አትናቴዎስ ተቀብቶ አባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን አሰኝቶ ለኢትዮጵያ ጳጳስ ተሹሞ ወደዚች ሀገራችን በ፫፻፴፫ (333) ዓ.ም ምሕረት መጣ።

የኢትዮጵያ ነገሥታት አብርሃና አጽብሐም ወንጌልን ሊያስተምሯቸው የመጡ ሐዋርያትን ይሰቅሏቸውና ይገድሏቸው ከነበሩት በዕዳን አገሮች በተቃራኒ ከአክሱም አሁን ኤርትራ በተባለችው ሐማሴን ጠቅላይ ግዛት ወደ ከረን አውራጃ አስገደ በቅላ በተባለው ወረዳ የሐባብ ክፍል በሆነችው ቦታ ደረሰ ቀርበው ከኢትዮጵያውያን ሕዝባቸው ጋራ በክብር ተቀበሉት። ነገሥታቱ አብርሃና አጽብሐም ዕለቱን በሰበካላቸው ወንጌልን አምነው ከዚያው አስገደ በቅላ ጽርስፎራ በተባለው ወንዝ ላይ በአባ ሰላማ እጅ ተጠመቁ። የኦሪት ሊቀ ካህናት እንበረምም ከሕዝቡ ጋር ተጠምቆ ኤጲስ ቆጶስነት በአባ ሰላማ እጅ ተቀብቶ ተሾመ።

በዚያ ጊዜም ከነዚህ የተማሩት ፯ ሰዎች ከህነት ተቀበሉ። እነዚህም ሰማቸው 1ኛ ዘአማኑኤል፣ 2ኛ ማቴዎስ፣ 3ኛ ዕቁብ፣ 4ኛ. ስብሐት ለአብ፣ 5ኛ አሐዱ አምላክ፣ 6ኛ. ተንሥኦ ክርስቶስ እና 7ኛ ስምዖን የተባሉ ናቸው። «ወተቀበልዎ አብርሃ ወአጽብሐ ነገሥተ አክሱም በውስተ ሀገረ ሲሐት ዘትሰመይ ጽርስፎራ አው ፎራ ለአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን ወተጠምቁ በውስቴታ» በዚያን ጊዜ የተቀበሉት ሰዎች ስም በአብርሃ አጽብሐ ገድል ተጽፎ ይገኛል። የኢትዮጵያ ሕዝብም በደስታ ዕልልታውን እያቀለጠ፣ ነጋራቱን እየጎሰመ፣ ሠራዊቱ እየተመመ፣ ክርስትናውን ተቀብሎ፣ የወንጌል ብርሃን ተዘርግቶና አብርቶ፣ ወልድ ዋህድ አንድ አካል አንድ ባሕርይ በሚል ከሐዋርያት ተያይዞ የመጣለትን ሃይማኖት አጽንቶ እስከ ዛሬ በዚህ ተዋህዶ ሃይማኖት ጸንቶ ይገኛል።

ምዕራፍ ፭

ሀገራችን ኢትዮጵያ አስቀድማ በአሪት እምነቷ በእግዚአብሔር አምላክነት ጸንታ ከመኖርዋም በላይ በአባ ሰላማ የተሰበከላትን ቃለ ወንጌል አምና፤ አባ ሰላማም እንበረም የተባለውን የአሪት ሊቀ ካህናት ኤጲስ ቆጶስነት ሹሞ፤ ለኢትዮጵያ ሕዝብ ወንጌልን ያስተምርበት ዘንድ አንድ ክፍለ ሀገር ሰጥቶት ወንጌልን ሲያስተምር ነበር። ከዚህ ጀምሮ ኢትዮጵያ በክርስቶስ እምነት ጸንታ፤ በልጃቿ መምህራንና በየጊዜው በመጡ ቅዱሳን ዘንድ ወንጌል እየተሰበከላት ስትኖር ነበር። በዘመነ ሐዲስም ምንም እንኳን የራሷ ተወላጆች ኢትዮጵያውያን መምህራን ወንጌልን የሚስተምሯት ቢሆኑም አባ ሰላማ ከእስክንድርያ የጽጽስና ማዕረግ ተሹሞ በመጣላት ልማድ በየጊዜው ከእስክንድርያ ጳጳስ እያመጣች ተቀህዶ ሃይማኖቷን ጠብቃ እስከ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት ነበረች።

ሌሎች ባዕዳን «ኢትዮጵያ ከ፫፻፴፫ (333) ዓ.ም ከአባ ሰላማ ከሣቱ ብርሃን ጊዜ ጀምሮ እስከ 600 ዓ.ም ድረስ ከሮማ ካቶሊካዊት ቤተ ክርስቲያን ጳጳሳት በየጊዜው ስታመጣ ኑራ ከዚህ በኋላ ወደ ሮማ ለመሔድ መንገዱ በእስላሞች ስለተከበበ መንገድ አጥታ ጳጳስን ከእስክንድርያ ለማስመጣት ግድ

ሆነባትና ሳትወድ ጳጳሳት ከእስክንድርያ ማምጣት ጀመረች። ጳጳሳትን ከእስክንድርያ ማምጣት የተጀመረውም በዚህ ጊዜ ነው። ብለው ለማታለል የጻፉት ታሪክ ፍጹም አቡሃ ለሐሰት ከተባለ ዲያቢሎስ የመነጨ እንደሆነ ከዚህ መረዳት ይቻላል።

ይህንን ያሉትን ባዕዳን ኢትዮጵያ መቼ ነው ጳጳስን ከሮማ ያመጣችው? ጳጳሳት አስመጣችበት ካላችሁት ከ፫፻፴፫ (333) ዓ.ም እስከ ፯፻ (600) ዓ.ም ከሮማዊት ቤተ ክርስቲያን የመጡትን የጳጳሳቱን ስም እና የመጡበትን ጊዜ ለይታችሁ ንገሩን ብንላቸውስ ምን መልስ የኖራቸው ይሆን? የላውም እንጂ እውነተኛ ቢኖራቸው ይህን ቢነግሩን እንወድ ነበር።

ነገር ግን ይህንን ዕውነታ ከዓለም ታሪክ እንደማያገኙ የተረጋገጠ ነውና ወደ ኢትዮጵያ ሀገራችን እውነተኛው ታሪክ እንመለስ። የኢትዮጵያ «ወልድ ዋህድ ቃለ እግዚአብሔር» ብላ እያመነች ሳታቋርጥ እስከ ግራኝ ንጉሥ ዘመን ከሃይማኖቷ ሳትናወጥ ትኖር ነበር። ይህም ዘመን ከልደተ ክርስቶስ አንድ ሺ ፭፻፵፭ (1535) ዓ.ም በፈረንጅም 1543 ነው። እስከዚህ ድረስ የውጭ ሃይማኖት ሳይቀላቀልባት ኑራለች።

በኢትዮጵያ በአባ ሰላማ የተሰበከላት ክርስቲያናዊ ባህልና ሃይማኖት፤ መለኮትና ሥጋ ተዋህደው ወልድ ዋህድ ጩ አካል ጩ ባሕርይ እንደሆነ አምና አሳምናለች። አርቶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ይህን ጥንታዊ የሆነውን ሃይማኖት ቀንም በልጆቿ ሊትዮጵያውያን መምህራን በየአውራጃውና በየአብያተ ክርስቲያናቱ አስፋፍታለች። ከዚህም ባሻገር ወደ እስክንድርያ እየላከች ከምታስመጣቸው በተጨማሪ ጽንዓ ሃይማኖቷን ሰምተው ለስብከተ ወንጌል የሚረዱ ብዙ ሌሎች ቅዱሳን በየጊዜው መጥተው የአባ ሰላማ ስብከትን መሠረት በማድረግ በኢትዮጵያ ላይ በአርቶዶክሳዊት ሃይማኖትን ሲሰብኩና ሲያስተምሩ እንደ ነበሩ የታወቀ ነው።

እነዚህም ቅዱሳን የመጡት ከ ፴፻፶ (450) ጀምሮ እስከ ፳፻፳፩ (521) ዓ.ም ባለው ጊዜ ናቸው። የመጡበትንም ጊዜ ከ፣ ክፍለ ዘመናት ለይተን ታሪካቸውን ስንጽፍ በየዘመኑ የነበሩ የነገሥታቱንም ታሪክ ባጭሩ እንገልጻለን።

ጸድቃነ ንጉም

መጀመሪያ ወደ ኢትዮጵያ የመጡት ብዛታቸው የንጉሥ ሠራዊት የሚያህሉ ቅዱሳን በግብፅ (ምስር) ሀገር አድርገው፤ በሱዳን ሀገር አልፈው ወደ ኢትዮጵያ የደረሱት በኢትዮጵያ

በዓፄ ሰልአደባና በዓፄ አልአሜዳ ፫ኛ መንግሥት በ፴፻፶ (450) ዓ.ም የንግሥና ዘመን ሲሆን በምሥራቅ ሀገርም ቴዎድሮስ ፪ኛ ንጉሥ በሞተበት በኋላውም የቴዎድሮስ እገቱ ብርክልያ መርቅያንን አግብታ ነግሣ በነበረችበት ጊዜ ነው።

እነዚህ ቅዱሳን ወደ ኢትዮጵያ የመጡበት ምክንያት ኢትዮጵያ ታብጽሐህ እደዊሃ ነበ እግዚአብሔር ሲል ዳዊት የተናገረላትን አስበውና ተከትለው እግዚአብሔር የማይለያት ሀገር ይህች ናት ብለው ዓለምን ንቀው መመነናቸው ነው። እነዚህም ቅዱሳን በኢትዮጵያ ላይ ገብተው ወንጌልን በማስተማርና በብሔትውናም በረሃ ለበረሃ በዱርና በገደል ተገድሏቸውን ሲፈጽሙ ስለ ነበሩ ምግባቸውም ሣርና ቅጠል ነበር። በዚያም ዘመን አንድ ቀን ከመካከላቸው አንዱ ባሕታዊ ሌሊት ቆዳ (ዓጽፍ) ለብሶ ከሜዳው ባረክናሃ በሚባል መንደር በሽማዛና ወረዳ ከአክለ ጉዛይ አውራጃ ውስጥ ከሜዳው ሣር ሲበላ ሳለ ባለ ርስት ለውዬው መጣበት። እርሱም ከብት መስሎት ሣራን በላብኝ በማለት በጨቤ ወጋውና ይህ ከቅዱሳኑ ወገን የሆነ ባሕታዊ ከበዓቱ ተመልሶ ሞተ። ሲሞትም ናምኩ (ተኛሁ)ብሎ ተናገረና በሞላው በኢትዮጵያ ላይ በዱርና በገደል በጫካና በጥሻ ተሠማርተው የነበሩት ቅዱሳን ሁሉ አንድነት

አንደመምጣታቸው አንድነት እንኩም (እንተኛ) ሲሉ መልስ በመስጠት ቃሉን ሰምተው በአንድነት በአንዲት ቀን ባንዲት ሰዓት በያሉበት ዐረፉ።

ይህም የሆነው ፊት ከሀገራቸው ሲመጡ «በንኖር ባንድነት ስንሞት ባንድነት እንሙት» ብለው ብዕዓት ስለ ነበራቸው ነው። ስለዚህም ባለበት በአቱ ሁኖ ናምኩ ተኛሁ ሲላቸው ንኩም (እንተኛ) ብለው ሞቱ። እስከ ዛሬም ሰማቸው ጸድቃ ንኩም ተብለው ይጠራሉ።

የጸድቃቸውም ማስረጃ ምልክት ይሆን ዘንድም የሬሳቸው ሥጋ ከቆዳቸው ሳይለያይ እስከ ዛሬ በየሞቱበት በመጠራ በባረክናሃ በሌላም በየቦታው ይገኛል። ይህንን የማያምን ቢኖር ከተባለው ቦታ ሒዶ አይቶ ሲረዳ ይችላል።

ምዕራፍ ፮

ሁለተኛም ከውጭ ሀገር በእስክንድርያዊት ቤተ ክርስቲያን ፈቃድ ስለ ወንጌል ስብከት ብዙ መምህራን ሁነው የመጡት በዓፄ ሰልአደባ መንግሥት በ፳፻፶፩ (455) ዓ.ም ነበር። ከነዚህም መምህራን የታወቁትና የተጠሩት አንደኛ አባ ሊባኖስ (መጣዕ) ፪ኛ አባ ዮሐን ናቸው፤ እነዚህ አብዛኞቹ ከሶርያ የመጡ ቅዱሳን አመጣጥ እንደሚከተለው ነው።

ቅዱስ አባ ሊባኖስ የተወለደው በርም ዕርዕ ሲሆን የቀሱጥንጥንያ ንጉሥ ልጅ የነበረና ተደሮ በግብረ ሥጋ ሳይገናኙ፤ ዓለምን መንኖ፤ ሙሽራይቱን ትቶ ጠፍቶ፤ ወደ ምስር የገባ ነበር። በምስርም ከእስክንድርያው ሊቀ ጳጳስሳት እና ከአባ ጳኩሚስ ጋር ጥቂት ዓመታት ከተቀመጠ በኋላ አባ ጳኩሚስ በኢትዮጵያ ላይ ወንጌል እንዲያስተምርና ተጋድሎውንም ለመፈጸም ወደ ኢትዮጵያ ላከው። እሱም አያስተማረ እዚሁ ኤርትራ አስገደ በቅላ በሚባለው ሀገር ሁኖ ፯ ዓመት ሲኖር ማቴዎስ ወንጌልን ከዕርዕ ወደ ግዕዝ ተረጎመ። ከዚህ በኋላ ጉሕጭዓ በሚባለው ሀገር በኤርትራ ውስጥ በካሃድ ዳዕር ቀበሌ አጠገብ በሠራየ አውራጃ በሚገኘው ዋሻ ፸ ዓመት

ተቀምጦ ነበር። ከዚህ በኋላ ያን ጊዜ በነበረው አባ ኤልያስ በሚባለው የኢትዮጵያ ጳጳስ ተጠርቶ ወደ እኩሎም ሔደ።

ከጳጳሱ አባ ኤልያስ ተገናኝቶም፤ ከእሱ ጋር ጥቂት ዘመን ተቀምጦ ነበር። ከዚያም ተነሥቶ በአካለ ጉዛይ አውራጃ ላይ በጉርናጉር በዝባን ቡር በሌሎችም ቦታዎች እየተዛወረ ወንጌልን በመስበክና በጾም በጸሎት በብሕትውናም ሁኖ፤ እየተጋደለ ሲኖር ብዙ መነኮሳትን በየገዳማቱ፤ ብዙ ምእመናንን በየሀገሩ አሳምኖ፤ ገዳማትን አቅንቶ አብያተ ክርስቲያናትን አሠርቶ፤ በምንኩስናም ብዙ መነኮሳት አመንኩሷል። ከእርሱ በምንኩስና ልጅነትን የተቀበሉ ብዙ ቅዱሳንም እስከ ዛሬ ይገኛሉ። ይህ አባ ሊባኖስ በኢትዮጵያ ላይ ያስተማረው ሃይማኖት የአባ ሰላማን ስብከት መሠረት አድርጎ በእስክንድርያዊት ቤተ ክርስቲያን በኦርቶዶክስ ሃይማኖት ነበርና ሲ ልጆቹ መነኮሳቱም በዚህ ጸንተው ሲያስተምሩ ይገኛሉ። አባ ሊባኖስ የሞቱ ጊዜ ሲሆን እምባ (ደረቃ) ጠሪቃ ከሚባለው ቦታ በብህትውና ሥራው እየተጋደለ ሕይወቱን ፈጽሞ ጥር ቺ ቀን ዐረፈ።

ጀኛው አባ ዮሐን ያልነውም አላይ እንደ ተባለው ትውልዱ ሶርያ ሲሆን ወደ ኢትዮጵያ ሲመጣ እስክንድርያ ገብቶ ከአባ ጳጳሚስ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ተባርኮ ነበር። ኢትዮጵያ

የደረሰውም በ፱፻፶፭ (455) ዓ.ም ነበር። መጥቶም ወንጌልን በኦርቶዶክስ ሃይማኖት እያስተማረ በመላው ኢትዮጵያ ዜናው (ወሬው) ስለ ተሰማ መጀመሪያ ጊዜ ሲመጣ ህ ሰናሒት በተባለው በሐባብ በከረን አውራጃ ተቀመጠ። እዚያም ሲኖር ደብረ ሲና የሚባለውን ገዳም ሕንፃ አሠርቶ አልፎአል። ያም ቤተ ክርስቲያን ሕንፃ እስከ ዛሬ ቁጥ ይገኛል።

ተሰለቱ ቅዱሳን

እኒህ በ፫ኛ ጊዜ ወደ ኢትዮጵያ የመጡት ተሰለቱ (ዘጠኙ) ቅዱሳን የተባሉ ናቸው። እነሱም ስማቸው የሚከተለው ነው፡- ልኛ ዘሚካኤል (አረጋዊ)፣ ጀኛ ይስሐቅ (ገሪማ)፣ ቩኛ ጳንጠሌዎን፣ ህኛ ሊቃኖስ፣ ሩኛ ይምዓታ፣ ሿኛ ጽሕማ፣ ሺኛ ጉባ፣ ሿኛ አፍዬ፣ ህኛ አሌፍ ይባላሉ። ትውልዳቸው ግን ከአንድ አገር አይደለም። የተወሰኑት ከሮማ የተወሰኑት ከሶርያ እና ከላኦላይ ግብፅ እንደዚሁም ከሌሎች ሀገሮች ነበር።

እነዚህም በእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት በአባ ቴዎፍሎስ ፈቃድ ከዚህ ሊቀ ጳጳሳት ተባርከው ወደ ኢትዮጵያ የመጡት በ ፱፻፸፩ (471) ዓ.ም በዓፄ አልአሜዳ መንግሥት ነው። በሮማም በአገራዊ መስጠት (አንስተትዮስ) ህኛ ቱሃር ጊዜ ይሆናል። ወደ

ኢትዮጵያም መጥተው የአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃንን ትምህርት መሠረት በማድረግ በተዋህዶ ሃይማኖት ሊሰብኩና ሲያስተምሩ ስለ ነበር የራሳቸው ገዳም አቁመው ብዙ ተአምራትና የተጋድሎ ሥራ በማሳየታቸው ከነሱ በምንኩስናም ብዙ መነኮሳት አመንኩሰው የነሱ ልጆች እስከ ዛሬ በየገዳማቸው ይገኛሉ። ከአባቶቻቸው ከ ፱ቱ ቅዱሳን የወረሱትን ተዋህዶ ሃይማኖትም ጸንተውበት ሲያስተምሩ ይኖራሉ።

አንድ አንዶቹ ሰዎች ግን በካቶሊካዊት ሮማዊት ቤተ ክርስቲያን ተልከው በካቶሊክ ሃይማኖት አስተማሩ የሚሉ የሐሰት ወሬ የሚነኩ አሉ። ይህም በገዳማቸውና በልጆቻቸው መነኮሳት በገድላቸው መጽሐፍና በየምእመናኑ በዙሪያው ያሉትን እስከ ዛሬ የባዕዳን ባህልና ሃይማኖት ይዞ የሚገኝ ወይም የባዕዳን ባህልና ምልክት የያዘ ባለመገኘቱ የሐሰት ሰብከት መሆኑን ልንረዳው እንችላለን።

ምዕራፍ ፮

ዓፄ ካሌብ

ንግባዕኬ ገበ ጥንተ ነገር ወደ ጀመርነው ነገር እንመለስ። ከቀድሞ ጀምሮ የዓረብ ሀገር ገዥነት በኢትዮጵያ ነገሥታት ሥልጣን በታች ስለ ነበረ በዓፄ ካሌብ መንግሥት ጊዜ በ፳፻፳፭ (495) ዓ.ም (ዱ ኖባስ ዙዋስ) ወይም ፊንሐስ አይሁዳዊ የተባለ ሰው በዓረብ ሀገር በጎይል ገብቶ ሊገዛ ጀመረ። የአይሁድን ሃይማኖት ተቀብሎ ለማስፋፋትም ስለ አለበ የየመን ሀገር ክርስቲያኖችን እያሳደደ አብያተ ክርስቲያናቱን አቃጠለ። (ገፍስቲን) ዩስጢኖስ የተባለ የቀስጥንጥንያ ንጉሥ በጊዜው የመን የኢትዮጵያ መንግሥት ግዛት በመሆን ወደ እስክንድርያ ፓትርያርክ ሊቀ ጳጳሳት አባ ጢሞቴዎስ ልኮ በየመን ሀገር በሚኖሩ ክርስቲያኖች ላይ የተሠራውን ግፍ ሥራ እንዲበቀል ለመለመን የልመና ደብዳቤ ለኢትዮጵያ ንጉሥ እንዲጽፍለት አሳስበው።

ፓትርያርኩም ደብዳቤ ጽፎ ለዓፄ ካሌብ ባደረሰላቸው ጊዜ ዓፄ ካሌብ ክርስቲያኖችን ለማጥፋት የተጀመረውን እልቂት ለማስወገድ ጦር አዘጋጁ። ጦሩም በዓረብ ሀገር ላይ ለመዝመት ባሕረ ኤርትራን የሚሸገሩበት መርከቦች አስፈለገው። በዚያን

ጊዜም በዘይታ የኢትዮጵያ ወደብ ላይ ቁመው የነበሩት ፸ (70) ታላላቆች ፳፻ (100) ታናናሾች መርከቦችን የግሪክ መንግሥት የቁስጥንጥንያ ንጉሥ የነበረው ዩስውኖስ የመንግሥቱ የዓፄ ካሌብን ሠራዊት እንዲያሻግሩ ትእዛዝ አስተላለፈላቸው ዐፄ ካሌብም ራሳቸው ከአሠሯቸውም ፻፲፩ (191) መርከቦች ጋር በ ፫፻፳፩ (361) በሆኑ መርከቦች ላይ ሠራዊታቸውን አሣፍረው ተሸገሩ። ዓፄ ካሌብ ከአክሱም ቤተ መንግሥታቸው ሲነሱም አስቀድመው ከአባ ጳጳሳዊዎን ዘንድ ሂደው የዓረብ ንጉሥ በየመን ሀገር ክርስቲያኖች ላይ የተደረገውን ግፍና አልቁት ነግረው የክርስቲያን ደም ለመበቀል እዘምታለሁ እና ጸሎት አድርግልኝ ሲሉ ለምነዎቸው ነበር። አባ ጳጳሳዊዎንም በራኬውን ሰጥቶ «ኢትዮጵያውን እግዚአብሔር ምስሌክ እስመ አንተ ትመውያ ለንጉሠ ዛፋር እግዚአብሔር ካንተ ጋራ ነውና ፊንሐስ የዛፋርን ንጉሥ አንተ ድል ታደርገዋህ» ብሎ ትንቢት ተናገረላቸው።

ዓፄ ካሌብም በጉልበታቸው ተደፍተው አቡነ ዘበለማያት ተቀብለው በዚህ ትንቢት በመተማመን ተጽናኝተው ባሕረ ኤርትራን ተሸገሩ። የየመን ሀገር ንጉሥም በብዙ ግርማና በብዙ ኃይል መምጣታቸውን በሰማ ጊዜ ያፄ ካሌብን ጦር ከፍ ባለ አመጣጥና ግርማዊነት መሆኑን አስተውሎ ከጀግንነት

ጥያው ይልቅ የተንኮል ሥራ ያውቃልና ምንም ሳይዋጋ ወደ ጊላ ሸሽቶ፤ ታዛዥነቱን አስታውቆ፤ በሰላማዊ መንገድ የዓፄ ካሌብን ቁጣ አቀዘቅዘው። ዓፄ ካሌብም ግዛታቸውን በየመን ሀገር አደላድለው ሴም ያፋ የተባለውን የሀገሩን ባላባት ሹመው ባገሩ ላይ ተቀማጭ ጦር ትተው በ፭፻፲፯ (517) ዓ.ም ወደ ቤተ መንግሥታቸው አክሱም ተመለሱ።

ይህም ዘመቻ ኢትዮጵያ በዚያን ጊዜ ትልቅነቷ የነበረው በየብስ ጦር ብቻ ሳይሆን በባሕር ላይ የጦር ኃይል እንደነበራት ያስረዳል። ዓፄ ካሌብ እንደተመለሱም እንደገና ፊንሐስን (ዱናባስን) ሹመው የተውት ሴም ያፋን ጦር ወግቶ በዛፋር የሚገኙትን አብያተ ክርስቲያናት አቃጠለ። በናግራን ከተማ ያሉት ምሽጎች ጠንካራ ከመሆን በላይ ሕዝቡ ተከላክሎ አናስገባም ሲሉ ቢበረቱበት በጉልበት መግባት ቢያቅተው ባታላይነት ሊገባ አለበት። በከተማይቱ ያሉትን ሕዝብም መብታቸውን እንደማይነካ የመሐላ ቃል ሰጣቸው። ሕዝቡም እንግዲያ መብታችንን አልነካም ሲል መሐላውን ከሰጠን ብሎ እንዲገባ ሲፈቅዱ ቢከጅሉ አባ ጊሩት የተባለው ኤጲስ ቆጶላቸው አይሆንም አታስግቡት ቢላቸው ቃሉን አንስማም ብለው አስገቡት።

የናግራን ክርስቲያኖች

ፊንሐስም በገባ ጊዜ በናግራን ከተማ ያሉትን ክርስቲያኖች በገዳር ጳጳስ ቀን ጩጩ (522) ዓ.ም በሰይፍና በእሳት አስፈጻቸው። በዚህ ጊዜ የናግራን ከተማ ክርስቲያኖች እስከ ሕፃናቱ ሳይቀር በሰማዕትነት «ነእምን በእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ» በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እናምናለን እያሉ ተሰይፈው ሞቱ።

ስለ እነሱም ቅዱስ ያሬድ እንዲህ ይላል «በሐኪ ኦ ዓባይ ሀገር ሀገረ ናግራን ሀገረ ነጎድጓድ ሀገረ እግዚአብሔር እንተ ተሰመይኪ ገነተ ደሞሙ ለሰማዕታትኪ ውዝዘ ከመ ማይ ድምፀ ነጎድጓዶሙ በጸሐ እስከ ሰማይ» እያለ በድጓው መዝሙሩ በብዙ አጋኖ ያነሣቸዋል። በሐድረሞትም እንዲሁ ብዙ ክርስቲያኖች ፈጅቶ ብዙ አብያተ ክርስቲናትን አቃጠለ። ፊንሐስ (ዱናባስ) ሁለተኛም በክርስቲያኖች ላይ የሠራውን ግፍ ዓፄ ካሌብ በሰሙ ጊዜ እንደገና አዲስ ጦር አዘጋጅተው ኤርትራ ባሕርን ተሻግረው ዓረብ ሀገር ድረስ ሃዱ። ጦራቸውንም ከሁለት ክፍለው አንዱ ክፍል ወደ ማኻል ሀገር ገፍቶ ሲገባ ሁለተኛው ክፍል ፊንሐስን እየተከታተለ ፋታ ሳይሰጥ ወጋው። ፊንሐስም የጦር ሠራዊቱ እየተጨፈጨፉ

ማለቃቸውን ዐየና ተስፋ በቁረጠ ጊዜ ከፈረሱ ጋራ ከባሕር ተወርውሮ ሞተ።

ከዚህ በኋላ ዓፄ ካሌብ ሀገሩን ወደ ሰላማዊነት መልሰው፤ አብያተ ክርስቲያናትንም አሠርተው የሀገሩን ጸጥታ ለመጠበቅ በቂ የሆነ ጦር አስቀመጡበት። ሀገረ ገዢም ይሆን ዘንድ አብርሃም የተባለ ኢትዮጵያዊ በዚያው ሀገር እንደራሴያቸውን ሹመው ወደ አክሱም ከተማ ቤተ መንግሥታቸው ተመልሰው ገቡ።

ዓፄ ካሌብ በዚህ ሁለት ጊዜ በፈጸሙት ዘመቻ ዝናቸውና ስማቸው በዓለም ሁሉ ናኝቷል። ይህም የሆነው በጩጩ (523) ዓ.ም ነው። ዓፄ ካሌብ የሹሙት እንደራሴያቸው አብርሃምም ሰንዓ የምትባለውን መናገሻ ከተማው አድርጎ ተቀመጠ። ከዚያም ያሠራው የቤተ ክርስቲያን ሕንፃ በሚያስደንቅ ሁኔታ ስለ ተሠራ የዚያን ጊዜ የእስላም ሃይማኖት ሳይቀበሉ በጣኦት ያመልኩ የነበሩት ዓረቦች በመካ ከተማ ከነበረው በጣም ከታወቀው ካባ (ቀባ) ከተባለው የጣዖት መቅደሳቸው ይልቅ ይህ ቤተ ክርስቲያን በውበትና በግርማ በልጦ ስለ ሚታይ ወደሱ ለመሳለም የሚጎርፈው ሕዝብ ክርስቲያንም ቁጥሩ በጣም ከፍ ያለ በመሆኑ የሕዝቡ መንፈሳቸው ወደ ክርስትና መሳብ ጀምሮ ነበር ይባላል።

የአፍ ታሪክ

ምዕራፍ ፰

ከዚህም ስለ ዓፄ ካሌብ የአፍ ታሪክ እንጽፋለን። ዓፄ ካሌብ ዘእስራኤልና ገብረ መስቀል የተባሉ ፪ ልጆች ነበሯቸው እነዚህንም ፪ቱ ልጆቻቸው ከዓረብ ሀገር ከተመለሱ በኋላ ታናሹ ገብረ መስቀል ከጋሽ ወንዝ ርባ ዓንሰባ ጀምሮ ኤርትራና ትግሬን ይዞ እስከ ማዳከካር እስከ ህንድ ውቀያኖስ የኢትዮጵያ ደቡብ ላይ አክሱም ከተማው አድርገው አነገሡት። ትልቁ በኩር ልጃቸው ዘእስራኤልም በኤርትራ ሰሜንና ምዕራብ በባሕር ማዶ እስከ ዓረብ ሀገር ያለውን ግዛታቸው ከተማውም ከሰላ አድርገው አነገሡትና ዓፄ ካሌብ ዓለምን መንነው ዘውዳቸውንና ልብሰ መንግሥታቸውን በኢየሩሳሌም በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መቃብር ለመታሰብያ እንዲሆናቸው ወደ ኢየሩሳሌም ልከው ሰጥተው ሲያበቁ ገዳም ገብተው በአባ ጳጳሳቸውን እጅ መነኮሱ። ምንተነ አዳሥዮ ለእግዚአብሔር በእንተ ኩሉ ዘገብረ ሊተ፤ እግዚአብሔር ይህን ሁሉ

ስለአደረገልኝ ምን ውለታ እከፍለዋለሁ? እያሉ በዋሻ ውስጥ ዘግተው በጸም በጸሎት በስግደት ተወስነውም ተቀመጡ። ከዚህ በኋላ የዘእስራኤል መኳንንት «እንተ በኩር ልጅ ትልቅ ሳለህ አባትህ እንተን ከበረኻ ላይ አንገሠውህ ታናሽ ወንድምህ ግን በለማ ሀገርና ጽላተ ሙሴ ባለችበት ላይ ያነገሡት ማድላታቸው አይደለም?» ቢሉት ዘእስራኤልም እውነታቸው ነው ሲል ተነሥቶ ከወንድሙ ከገብረ መስቀል ጋር ለመዋጋት ጦርነት ተሰለፈ። ዓፄ ካሌብም የሆነውን በመንፈስ ቅዱስ አውቀው ከበዓታቸው ወጥተው ሁለታቸውን ጠሯቸው። ሁለቱም ወደ ዓፄ ካሌብ በመጡ ጊዜ «በክንቱ የክርስቲያን ደም አታፍሱ ብትፈቅዱ አንዳችሁ በሥውር አንዳችሁም በግልጥ እንዲትገዙ እግዚአብሔርን እለምነዋለሁ። ዘእስራኤል ትልቅ ነህ ሠረገላ ጽዮንና በሥውር መግዛት ትወዳለህን ወይስ ታቦተ ጽዮንንና በግልጥ መግዛትን ትመርጣለህ?» ብለው ቢጠይቁት ከመኳንንቱ ጋር መክሮ «ሠረገላ ጽዮንና በሥውር መግዛትን» እመርጣለሁ ሲል መልስ ሰጠ። ወዲያው ከነሠራዊቱ ከነልጆቻቸውና ከነምሽቶቻቸው ከነሠረገላ ጽዮን ሁኖ ተሠወረ። ሠረገላውም በምኒልክ ጊዜ ጽላተ ሙሴን ይዘውባት የመጡት ሠረገላ ነበረች።

ዓፄገብረመስቀልም ከጽላተ ሙሴ መኖሪያ እክሱም ከተማቸውን ይዘው በግልጽ ፲፱፻፳፰ (538) ነገሡ ሲሉ በእርሱ ታሪክ ይተርካሉ።

ይህንንም ለመረዳት እስከ ዛሬ በድንገት የሥውርን ነገር ሲደቀንብህ «እስራኤል እንቶቻችን ናቸው» እየተባለ የሚነገር ስለሆነ የሚመስል ነገርና የእርሱ ታሪክ ሁኖ እናገኘዋለን። በትግርኛም ደቀ እስራኤል የሚለው ይታወሳል።

ዓፄ ካሌብም ይህን ሁሉ የሠሩ ስለ ክርስቲያን ሃይማኖት ሲሆን ሃይማኖታቸውም ኦርቶዶክስ ተዋህዶ እንደነበረ የሚያስረዳን ዩስጢኖስ የቁስጥንጥንያ ንጉሥ ስለ የመን ክርስቲያንን ለመርዳት ለዓፄ ካሌብ ሲልክላቸው በእስክድርያው ሊቀ ጳጳሳት በአባ ጢሞቴዎስ በኩል የልመና ደብዳቤ መላኩ በሃይማኖት ለሊቀ ጳጳሳቱ የሚመስሉት ስለሆነ ነው እንጂ የሌላ ሃይማኖት ቢኖሩት? በርማ ሊቀ ጳጳስ በኩል ወይም በርሱ በላክላቸው ነበር፤ ዓፄ ካሌብ ካቶሊክ አለመሆናቸውን ይህ ብቻ ሊያስረዳን ይችላል። የሚበጀውም ስለሃይማኖታቸው ባዕዳን የሚሉትን አለ መስማት ነው።

ምዕራፍ ፱

ከረጅም ዘመናት በኋላ ከ፲፫፻፱ (1304) እስከ ፲፫፻፴፩ (1331) ዓ.ም በዓፄ ዓምደ ጽዮን ጊዜ ልዩ ልዩ መጻሕፍት ከዓረብ ከዕርዕ ወደ ግዕዝ ማስተርጎምና እንድ እንድ የሥልጣኔ ሥራ ለመስራት ተጀምሮ ነበር። እነዚህም መጻሕፍት የሚበልጡት ከዓረብኛ ወደ ግዕዝ የተተረጎሙ ናቸው። ከነሱም እንድ እንድ ለመጥቀስ በዮሴፍ ወልደ ኮርዮን የተደረሰ ዜና አይሁድ የሰዓታት መጻሕፍት ሌሎችም በያይነቱ መጻሕፍት ማየት እንችላለን። ገድለ ሰማእታትን ከዓረብኛ ወደ ግዕዝ የተተረጎመው ሚካኤል ካህን ግብፃዊ ነው። ፍትሐ ነገሥት የተጻፈው ወደ ግዕዝ የተተረጎመውም ክብረ ነገሥትና የኢትዮጵያ ታሪክ መጻፍ የተጀመረውም በዚህ ጊዜ ነው።

ከዓፄ ዓምደ ጽዮን በኋላ ልጃቸው ዓፄ ሰይፈ አርዕድ የተባሉ በነገሡ ጊዜ ስለ ሃይማኖት ብዙ ሠርተዋል። ከሠሯቸውም እንዲ ትልቅ ሥራ ወደ ግብፅ ያደረጉት ዘመቻ ነው። በ፲፫፻፶ (1350) ዓ.ም በግብፅ ሐነፋይ የተባለ ንጉሥ በነበረበት ጊዜ አባ ማርቆስ የተባለውን የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት የቤተ ክርስቲያን ግብር አምጣ ብሎ አሠረው። ይህንንም ዓፄ ሰይፈ አርዕድ ሰምተው እሱን ለመውጋት

ሠራዊታቸውን አስከትተው፤ ከመንዝ ተነሥተው ወደ ትግራይ ረረሱ። ያን ጊዜ ከነበሩት ባሕታዊ ከአቡነ መድኃኒን እግዚአብሔር ለመባረክ ወደ ደብረ በንኮል ወጡ። የእስክንድርያውን ሊቀ ጳጳሳት መታሠሩንና እሱን ለማስፈታት ወደ ግብፅ ዘመቻ መነሣታቸውንም ነገረው ተባረኩ። ጉዞቸውንም ቀጥለው ሄዱና ላዕላይ ግብፅ በደረሱ ጊዜ ከግብፅ ንጉሥ ሐነፋዊ ጋር ተዋግተው ድል አደረጉ። ሐነፋዊም ዕርቅ ለምኖ ሊቀጳጳሳቱን ፊትቶ ለወደፊቱም ክርስቲያኖችን እንዳይበድላቸውና እንድዳይገፋቸው መሐላ አድርጎ ተዋዋሉ። በዚህ ውል ሊቀ ጳጳሳቱ አባ ማርቆስም ወደ ሹመቱ በተመለሰ ጊዜ ዓፄ ሰይፈ አርዳድ በደኅና በድል አድራጊነት ወደ ሀገራቸው ኢትዮጵያ እንደተመለሱ። ይህ ታሪካቸው በጥቅምት ፳፩ ስንክሳር መጽሐፍ ይገኛል።

ከዚህ በኋላም በ፲፫፻፺፮ (1395) ዓ.ም በዓፄ ዳዊት ፩ኛ (ቀዳማዊ) መንግሥት ጊዜ የነበረው የግብፅ ንጉሥም በክርስቲያኖች ላይ እንዳይበድሉ ከዓፄ ሰይፈ አርዳድ ጋር የተዋዋሉትን የዕርቅ መሐላን አፍርሶ አባ ዮሐንስ የተባለውን የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ግብር አምጣ ሲል አስርታል የሚል ወሬ ዓፄ ዳዊት በሰሙ ጊዜ ሠራዊታቸውን አስከትለው ግብፅን (ምስርን) ለመሔድ ተነሱ። ተነሥተውም አልቀሩ ሱዳን ሀገር

ሲደርሱ እስከ ግብፅ ስንሔድ ከመንገዱ ርቀትና በበረሃ ሠራዊቱ በድካምና በበሽታ ከሚያልቅ እዚህ የኢትዮጵያን ውኃ የዓባይን ወንዝ ግብፅ የሚጓዘውን መገደብ ይሻላል። ብለው የሚጓዘውን የዓባይ ውኃ ሠራዊቱ እንዲገድቡት አድርገው ውኃው ወደ ጎሳ ተመልሶ ወደ ሌላ በረሃ እንዲሄድ አደረጉ። በዚህ ነገር ግብፅ የዓባይን ውኃ በማጣቱ ፫ ዓመት በረሃብና በጥማት ተጨንቃ ከመከራና ከችግር ላይ ወደቀች። በዚህ ጊዜ የግብፅ ንጉሥ ሊቀ ጳጳሳቱ አባ ዮሐንስን ከእሥራቱ ፊትቶ ከእንግዲህ ወዲህ ለወደፊቱ በግብፅ የነገሡ ነገሥታት ክርስቲያኖችን እንዳይገፋና እንዳያጠቁ በአብያተ ክርስቲያኖችም ግብር እንዳያስከፍሱ የሚል ውል ከአባ ዮሐንስ ጋር ተዋውለው ምላው ሲያበቁ ውኃው እንዲለቀቅልን ሲል ዓፄ ዳዊትን ሊቀ ጳጳሳቱን እንዲለምነው ገጸ በረከትንም እንዲልክላቸው አድርገው ለምነው ሲል ለመነው።

ሊቀ ጳጳሳቱም ከታሠረበት መፈታቱን የቡራኬ ቃልም ካለበት ደብዳቤው ጋር ለኢትዮጵያ በረከትና የእምነቷ ምልክት ለዘለዓለም የሚሆንና የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል የተሰቀለበት ከፀቱ ሊቃነ ጳጳሳት ሲከፈል ለእስክንድርያ መንበር በክፍሉ የደረሰውን ግማደ መስቀሉና ከለሜዳውን ሰፍነጉንና የኩርዓተ ርእሱ ሥዕል አድርጎ ላክላቸው።

የግብፅ ንጉም ብዙ ወርቅና ብር በያይነቱ ሽልማትንም አድርጎ የወዳጅነት ምልክት ለዓፄ ዳዊት ላክላቸው። ዓፄ ዳዊትም ሊቀ ጳጳሳቱ የላከላቸውና ንጉሡ የላከላቸውን በማመስገን ተቀብለው ሲያበቁ ሊቀ ጳጳሱ የላከላቸውን ግማደ መስቀሉን ተቀብለው ንጉሡ የላከላቸው ወርቅና ብር ግን አመስግነው «ወርቅ ሞልቶኛል አያስፈልገኝም» ብለው ለንጉሡ መለሱለት።

ግመደ መስቀሉንም ጌታ በራዕይ ሌሊት መጥቶ «አንብር መስቀልየ በዲበ መስቀል መስቀሌን በተመሳቀለ ቦታ አስቀምጥ» ብሎ ተናገራቸው መሰረት በዚሁ ቦታ እንዲቀመጥ አደረጉ። ይህም ቦታ በወሎ አውራጃ ግሼን በሚባለው ቦታ በከበሬታ ተቀምጦ ይገኛል።

ዓፄ ዳዊትም የዓባይን ውኃ እንደቀድሞው እንዲፈስ ለቀቁላቸውና ያንን ቦታ ውኃው ተቋርጦበት ስለ ነበረ ካርቱም ተባለ። ካርቱም ማለትም ተቋረጠ ማለት ነው። ከረቶ እንዲል ትግሬ ክሩት ማለት ነው። በትግረኛ ቁረጠ ሲል ከረተ እንዲል። የዓፄ ካሌብንና የዓፄ ገብረ መስቀልን ታሪክ ለመጻፍ ያስገደደኝ ኢትዮጵያ ሀገራችን ነገሥታቷ ከዕገሌ ሀገር ክረስቲያኖች ተጠቁ ሲባል ባሕሩን ተሻግረው፤ በረሃውን ጥሰው፤ ውኃውን መልሰው፤ ሠራዊታቸውንና ሰውነታቸውን መሥዋዕት

አድርገው፤ ስለ ሃይማኖታቸው ሊጥሩና ሲደክሙ በነበሩበት ጊዜ የሮማ ነገሥታት ክርስቲያንን በመግደልና ጣዖታትን በማክበር የአረማዊነትን ሥራ እየሠሩ እንደ ነበሩ ለማሳወቅ፤ ኢትዮጵያም ፊት በኦሪት ሕግ ከልደት በኋላም በአባ ሰላማ ከእስክንድርያ የተቀበለችው ከሐዋርያት ተያይዞ በቆየው በተዋህዶ ሃይማኖት ጸንታ መኖሯን፤ የነገሥታቷም ብርታትና ገናንነቷን ታሪክ ሊቃውንቷና ታላላቆችዋንም ቢያውቁት የኢትዮጵያ ወጣቶችም ብልሐች ከመሆናቸው በላይ ይህን የሃይማኖታቸውን ጽናት አውቀው በሃይማኖት የአባቶቻቸው ተከታዮች እንዲሆኑ ስል ነው።

ከዚህ ቀጥለን የግራኝንና የፖርቶጊዞችን አመጣጥ እንገልጣለን።

ምዕራፍ ፲

ኢትዮጵያ ሀገራችን በተዋህዶ ሃይማኖት ጸንታ በኢትዮጵያውያን መምህራን እየተሰበከላት ስትኖር ቆይታ ከዓፄ ልብነ ድንግል መንግሥት ደረሰች። የዓፄ ልብነድንግል ዘመንም ሰላማዊ ነበር። ለጳጳሪ ዓመታትም ጠላት ሳይነሳበት ስለ ቁየ የሕዝቡ ሀብት ስለበረከተ እርሻም በማስፋፋቱ የተነሳ ፲፻፻ (900-000) የሚሆነው ሠራዊታቸው እንደዛሬ የጦርነት ትምህርት ያልነበረው ነበርና « የውጊያው ልምምድ ሊጠፋብን ነው ጦካን ጦር አውርድልን እያሉ» ግፍ ሲያወሩ በፈረስ ጉግስም እርስ በርሳቸው ሲጫወቱ የገዛ ግምባቸውን በጦር እየወጉ ግንቡን እያፈረሱ ይውሉ ነበር። ስለዚህም ምክንያት ከተማው ጦካን ተባለ። አፄ ልብነ ድንግልና ሕዝቡ እንደ አረሚ/አህዛብ ልማድ የፈረሳቸውን ግንባር የቦረንትቻ እየቀቡ፡ ትንባሆንም እያጤሱ ሲኖሩ ይህም አልበቃ ብሎ ሰየአድባራቱ ትልቅ ትልቅ ጫን ዕጣን ልከው «አባቶቼ ይህን እያጠናችሁ ጦር አውርድልን ብላችሁ ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ» ብለው ወደ ቤተ ክህነት ላኩ።

በዚህ ጊዜ የቤተ ክህነት ወገን የሆነ ሁሉ አዘነ። ጳጳሱ አባ ስምዖን፡ ዕጩንው አባ ዮሐንስ ድራግ ማለሬ ዘመለኮት ዓቃቤ

ሰዓት ቃለ ዓዋዲ የተባሉ ሊቃውንት ወደዓፄ ልብነ ድንግል ሃደው ይህን ማድረግ አይገባምና አታድርጉት ሲሉ ቢነግሯቸው እንኳን ሊሰሙ ፈታቸውንም ነሥተዋቸው ተመለሱ።

ዓፄ ልብነ ድንግል መነኮሳቱና ቤተ ክህነቱ «የማይገባውን ነገር በመሥራትዎ እግዚአብሔር ይቆጣዎታል» ብለው ቢመክሯቸው ኤልያስ አክላብንና ኤልሳቤልን ተው ብሎ ቢመክራቸው አንሰማም ብለው ፫ ዓመት ከመንፈቅ በረኃብ ሕዝቡን እንዳሳለቁት ዓፄ ልብነ ድንግልም አልሰማም በማለታቸው እግዚአብሔር አዝኖ ግራኝ መሐመድን አስነሳባቸው። አብያተ ክርስቲያናት ተቃጠሉ። መጻሕፍት ተቆነጻጸለው ጠፉ። ምእመናን እንደ በግ ታረዱ። ደማቸው እንደ ውኃ ፈሰሰ። አጥንታቸው በየወደቀበት ተከሰከሰ።

ዓፄ ልብነ ድንግልም በሠሩት ጥፋት እግዚአብሔር ግራኝን እንደ አስነሳባቸው ሰላወቁ እየተዋጉ ሲሸሹ ሱባኤ እየገቡ በሠራሁት ኃጢአት ይቅር በለኝ እያሉ አልቅሰው አዘነ። እግዚአብሔርንም ደጅ እየጠነ እግዝእትን ማርያምንም ከልጅሽ ከወዳጅሽ አማልጂኝ እያሉ ቢለምዷት ከዕለታት አንድ ቀን በራእይ ከመልአኩ ቅዱስ ራጉኤልን ከሰማዕታት ቅዱስ ጊዮርጊስን ከጻድቃን አቡነ ተክለ ሃይማኖትን አስከትላ ተገለጠችላቸው። «እኔን ሳትወደኝ ለምን ስሜን ታነሳለህ

አሁንም ጸሎትህን አልሰማም ያባትህን የወዳጅ የናዖድን ትእዛዝ አፍርሰሃልና ልጄ በዳዊት አፍ አድሮ የኃጢአት ጸሎት አልቀበልም ያለውን አልሰማህም» ብትላቸው መልሰው «የኔን ኃጢአት ሳታስቢ ያባቶቼ የዘርአያዕቆብንና የናዖድ ታማኝነት አስበሽ ከልጅሽ ከወዳጅሽ አማልጅኝ» ሲሏት ምሕረት ልማዷ ነውና «እንግዲህ በንፍስህ ደስ ይልሃል በሥጋህ ግን ታዝናለህ በስደት ትሞታለህ አሁንም ንስሐ ግባ ልጄ ከናዖድ ከዘርአያዕቆብ መንግሥት እንደይጠፋ አድረጓልና።

የልጅ ልጆችህም እንደነናዖድ የኔን ኪዳን ጠብቀው ቢኖሩ መንግሥታቸው ይጸናል። ባይጠብቁ ግን መንግሥታቸው ትጠፋለች። ሀገራቸውም ለአሕዛብ ትሰጣለች» አለቻቸው።

ከዚህም በኋላ ዓፄ ሉብነ ድንግልን ግራኝ መሐመድ እያባረራቸው ባደረጉት ጥፋት ንስሐ ቢገቡ መልአኩ ራጉኤል በራዕይ መጥቶ «አንተ በስደት ትሞታለህ ከልጆችህም ገ ይነግሃል (ገላውዴዎስ) ፊ. ይመውት (ፊቅጦር) ሚ ይሠየጥ (ሚናስ) ይሸጣል ያ ይነብር (ያዕቆብ) ይኖራል።» እያለ ነገራቸው፡ እንዳለውም ዓፄ ሉብነ ድንግል በስደት ሞቱ።

ከዚህ በኋላ ግራኝ መሐመድ አብያተ ክርስቲያናትንና ምእመናንን ባጠፋ ጊዜ የኢትዮጵያን ሕዝብ ክርስቲያን ለመርዳት በዚያን ጊዜ በዓለም ላይ የታወቀ ኃይለኛ የነበረው

የፖርቶጊዝ መንግሥት ስለነበረ ዓፄ ሉብነ ድንግል በላኩት መሠረት እነሣሥቶ ግዛቱ ከነበረው ህንድ ፬፻ 400 የፖርቶጊዝ ሠራዊት ከህንድ ተነሥተው ዶም ክርስቶፍ በተባለው (ካፒቴን) የጦር አዛዥነት እየተመሩ መጡ። በዚያን ጊዜ የፖርቶጊዝ ንጉሥ በነበረው በ፫ኛ ዮሐንስ ትእዛዝ በመርከብ ሁነው በህንድ ውቅያኖስ በባሕረ ኤርትራ አድርገው ምጥዋ ሲደርሱ በድኸና ወደብ ወጡ። በሐማሴን አድርገው ምጥዋ ሲደርሱ በድኸና ወደብ መጡ የሐማሴን ኤርትራ ሀገረ ገዥ ባሕር ነጋሽ ይስሐቅ የተባለ ባላባት ኢትዮጵያን ለመርዳት መምጣታቸውን ስላወቀ ወደ ምጥዋ በቅሎዎቻቸውን ግመሎቻቸውን ፈረሶቻቸውን ይዞ ሂዶ ከብዙ ሠራዊት ሁኖ ተቀብሎ፡ መድፎቻቸውንና መሣሪያቸውን ሁሉ በግመሎች ላይ ጭነው ባሕረ ነጋሽ እየመራቸው መጡና ወደ ድባርዋ ገቡ።

በመጡ ጊዜ የተደረገላቸውን ክንሱ ጋር በመጣው ፖርቱጊዛዊ ሚጉኤል ካስታንሆዞ የተባለው የዚያን ጊዜ ከጻፈው ታሪክ ያገኘውን የደረሱበትን ቦታዎችና ያገኙትን በየጊዜው የገጠማቸውን ደስታና ችግር ከዚህ በታች በጥቂቱ እንገልጻለን።

ምዕራፍ ፲፩

ፖርቶጊዞች አመጣጥ

፱፻ 400 የፖርቶጊዝ ወታደሮች በጦር አለቃቸው ዶም ክርስቶፍ ዳጋማ መሪነት ከህንድ አገር ተነሥተው ሲመጡ በፈረንጅ በዘጠነኛ ቀን በሉልዮ (ዮሊ) ሐምሌ ወር በ1541 ዓ.ም በኢትዮጵያ ሐምሌ ፳፯ ቀን ፲፭፻፴፫ ዓ.ም ቅዳሜ ከእኩለ ቀን በኋላ ምጥቀ ገብተው ጨው በሚገኝበት ቦታ አሁን ግራር በሚባለው ይመስላል አደሩ። የገዛቸው ጸሐፊ የነበረው ዲ.ክስታንሆዞ በጽሑፉ እንዲህ ይላል። «በነጋታው ሐሩሩ ሙቀቱ ስለ በረታብን ከዚህ ዓርፈን ዋልን። እሁድ ማታውን ተነሥተን ጣፋጭ ውኃ ካለበት ቦታ ደረስን። ይህም ቦታ ማይ አጣል የሚባለው ይመስላል።

ከዚህም ተነሥተን ስንጓዝ ቦታው ሙቀታም በመሆኑና ውኃም ያነሰበት ቦታ ስለሆነ በቀን አርፈን እየዋልን ሌት እየተጓዝን ጁ ቀኖች ከተጓዝን በኋላ አንድ ትልቅ ተራራ ስለገጠመን ከጧት እስከ ማታ ስንሄድ ውሉን ወጣነው።

ከተራራው በላይ በደረስን ጊዜ በጣም ጥሩ አየርና ቀዝቃዛ ውኃ ያለበት ሰፊ ሜዳ የሆነውን ብርዳም ሀገር አገኘን። በዚሁ በግራኝ ትእዛዝ ዓረቦች ያፈረሱት በጣም ትልቅ ቤተ ክርስቲያን ስለ ነበረ ከእርሱ አጠገብ ፪ ቀን ዕረፍት

እንደናደርግ ዶም ክርስቶፍ አዘዘን። ሀገሩም በሞላው ጠፍቶ ነበር። ከዚያም ሁነን የምጥቀ ባሕርን ለማየት እንችል ነበር» ይላል።

ይህም ዓርብ ረቡዕ የተባለውን ወጥቶ ስለ ሚገኝ በእኳጊኑ ከአሥመራ ውጭ ምጥቀ መንገድ የሚገኘው ቤት ጊዮርጊስ የሚባለው ሳይሆን አይቀርም ልንለው እንችላለን።

ካስታንሆዞ ቀጥሎም «ከ፪ ቀኖች ዕረፍት በኋላ ከዚሁ ተነሥተን ብርዳም በሆነው ሀገር ቀዝቃዛ ውኃም የሞላበትን ሀገር እየተሻገርን ፫ ቀን ተጉዘን ከአንድ ትልቅ ከተማ ባጠገቡ ትልቅ ወንዝ ጎርፍ የሚሄድበት ከፈሳሽ ውኃ ዓሣ ያለበት ደረስን።

ይህም ከተማ ከኛ ጋር የነበረው ያገር ገዢው የባሕረ ነጋሽ ከተማ ነበር። በዚሁም ወንዝ ዙርያ ብዙ ገጠሮች አሉ። በዙርያውም ብዙ መንጋ ከብት ይገኙባቸዋል።» ሲል ጽፏቸዋል።

ይህም ከተማ ድርባዋ ወንዙም የመረብ ወንዝ ሊባል ይችላል። ድባርዋም የጥንት ከተማ መሆኑ በዚህ ይታወቃል። ካስታንሆዞ ቀጥሎም ከከተማው ስንደርስ ዶም ክርስቶፍን ለመቀበል ወደ ከተማው ብዙ መነኮሳት መስቀል ይዘው ባማረ ዑደት የእግዚአብሔርን ምሕረት በእግዚአታ እየለመኑ ከዶም

ክርስቶፍ ጋር በተገናኙ ጊዜ እንደዚህ ባለ ጭንቅ ዘመን እግዚአብሔር ለእርዳታቸው ስለአመጣን አመሰገን። የቅዱስ ሃይማኖታቸው ጠላት ግራኝ ፲፱ ዓመት ሙሉ ሀገሩንና አብያተ ክርስቲያንን እንዴት አድረጎ እንዳጠፋው ነገሩት።

ደም ክርስቶፍ ስለዚህ ጉዳይ የሃይማኖታቸውንና የክርስቶስን ጠላትን ለማጥፋትና ክርስቲያኖችን ለመርዳት እንደመጡ ነገሯቸው። እነሱም በዚህ ደስ እያላቸው ጸሎት ለማድረግ ከሱ ተሰናብተው ወደ የገዳማቸው ሄዱ።

ደም ክርስቶፍም ባሕረ ነጋሽ አዘጋጅቶላቸው በነበረው ቦታ ሔደው አብረውት ከመጡት የፖርቱጊዝ ወታደሮች ጋር ዕረፍት አደርገን ከሰፈርን በኋላም ባለ ሀገሮችም በባሕረ ነጋሽ ትእዛዝ የሚቻላቸውን ያህል አምጥተውልን በላን ሲል ጽፏል።

ይህ የመጡበት ጊዜም ከረምት ነበርና መካከላቸው የነበረውንም ቦታ ጠላት ይዞት ስለ ነበረ ሁለቱ ከንጉሡ ከዓፄ ገላውዴዎስ ጋር ለመገናኘት የማይቻል መሆኑን ተረዱት። በኋላ ደም ክርስቶፍ በ፫ኛው ቀን የዓፄ ልብነ ድንግል ምሽት ንግሥት ሰብላ ወንጌል ደብረ ዳሞ መኖራቸውን ሰምቶ ኢትዮጵያውያንን ጨምሮ አንድ መቶ ወታደር ከነሱ ጋር ልኮ ንግሥቱን አጅበው ከደብረዳሞ እንዲያመጡ አዘዘ። ንግሥቱ መጥተው

ድባርዋ ላይ ባንድነት ሲከርሙ ባለ መነኮሳቱና ካህናቱ ንግሥቱ ባሉበት ሕዝቡን ሰብስበው ምህልላና ጸሎት ሲያደርጉ ፖርቱጊዞችም ቁመው ከነሱ ጋር ነብዙ እየተናዘዙ ሥጋውና ደሙ ይቀበሉ ነበር። ይላል።

ካስታንሆግዞ ፖርቱጊዛዊ በጻፈው ታሪክ እንደምናገኘው ንግሥት ሰብላ ወንጌል ከደብረ ዳሞ በብዙ ክብርና ከፍ ባለ ጥበቃና ዓጅብ ሁነው ሐምሌ ፳፮ ቀን ፲፭፻፴፫ (1533) ዓ.ም ድባርዋ ላይ ገብተው እስከ ታኅሣሥ ፲፰ ቀን ፲፭፻ ፴፱ (1534) ዓ.ም ከሠራዊታቸው ጋር ከረሙ። ባሕር ነጋሽ ይስሐቅም የንግሥቱ ሠራዊትንና ፖርቱጊዞችን ቀለባቸው ለቀን ፲ ከብት ልክ የሌለው እንጂ ጤፍና ዳጉላ ከገባሩ እያስመጣ ይቀልባቸው ነበር።

ምዕራፍ ፲፪

የፖርቶጊዞች ሥራ

ከዚህ በኋላ ክረምቱን ሙሉ ፖርቶጊዞቹ መድፍና ጥይት የሚጭኑባቸውን ሠረገላዎች እየሠሩ ከርመው ክረምት ሲወጣ ታኅሣሥ ፲፱ ቀን ፲፮፻፴፬ (1534) ዓ.ም ንግሥቲትዋ ከሠራዊታቸው ጋር እንደ ፬፻ ፖርቶጊዞችም መድፎቻቸውና ጥይታቸውን ከነባሩዱም በሠረገሎች ላይ ጭነው ከድባርዋ ከተማ ተነሡ። ይህም ዘመን በፊረንጅ ዲሴምበር 15 15 41 ዓ.ም ነበረ።

ሲሄዱ ሳሉም (ሚጉኤል) ካስታንሆዞ በጻፈው መጽሐፉ «ከከተማው ተነሥተን ስንንዝ መንገዱ አስቸጋሪ ስለሆነ ፰ ቀን ተጉዘን በባሕር ነጋሽ ግዛት ከሚገኘው አምባ እግርጌ ላይ ደረሰን። ከዚህም ኢትዮጵያውያን «ገና» የሚሉትን የልደት በዓል አክብረን ዋልን። በዚህም ቀን በዙርያው የሚገኙት ብዙ መነኮሳትና አብረው የሚጓዙ ቀሳውስት ሁነው በእንድ ላይ ተሰብስበው የልደት በዓልን በተቻላቸው በብዙ ደስታ አክበረው ዋሉ» ይላል።

ይህንም እንዳሒሽ ተራራ ግርጌ ልንለው እንችላለን። ቀጥሎም ስምንቱን ቀን ከዚህ ሰንብተን ካሳለፍን በኋላ ከዚህ ተነሥተን መንገዱ ወጣ ገባ አባጣ ጎባጣ በመሆኑ ሠረገላዎቹን ለማስኬድ

አስቸጋሪ በሆነው መንገድ ሁለት ቀን ተጉዘን በጣም ከፍተኛ ከሆነ በርዝመቱም እላይ ከተያያዘ ተራራ ደረሰን። መንገዳችንንም ለመቀጠል ይህንን ለመውጣት ግድ ስለሆነብን ሠረገላዎቹን ለማለፍ የማይቻል መሆኑን ተረዳን። ደምክርስቶፍም መድፎቹንና ሠረገላዎቹን አወላልቀው እያንዳንዱ ቁራጭ ለየራሱ እንዲለያይና ሰው ሁሉ እያንዳንዱ (አዝሎ) በጫንቃው ተሸክሞ እንዲያልፍ ባለው መሠረት ጥይቱንና መድፉን በጀርባችን አዝለን በብዙ ድካም እያሳረፍን በ ፫ ቀን ተጉዘን አወጣነው።

ይህንንም ዳገት ወጥተን በነጭ ድንጋይ የተሠሩ ባለ ብዙ መስኮቶች ስታቴ ጣራ ያላቸው ቤቶች ያሉባት አንዲት ከተማ አገኘን። ይህንንም በአከለጉዛይ የሚገኘው የእንዳሕሽ አምባ ወይም ተራራዎች መንገድ መሆኑን መገመት ይቻላል። ይህንንም አልፈን አንድ ቀጥ ብሎ የቆመ አምባ መንገዱም ዘወርዋራ የሆነ ቦታ ደረሰን። ከዚያውም አድረን አምባ ራስጌ ወጥተን ብናይ ቁጥራቸው ከ፫፻ የሚበልጥ ከሞቱ ብዙ ዓመታት ያደረጉ ቆዳቸው ከሥጋቸውና ከአጥንታቸው ሳይለያይ ከዚያው ሳለ ደርቆ የሚኖሩ የሰው ራሳዎች አየን» ይላል።

ይህን አምባ መጠራ እንዳ ጻድቃን ወይም ባረክናሃ ነው ልንለው እንችላለን።

ካስታንሆዞ ቀጥሎም «ከዚህም ተነሥተን ሁለት ቀን ተጉዘን ግጋሜ ከተባለው አውራጃ ደረሰን። በዚህም ያገሩ ሰው በክተት እየገባልን ስምንት ቀን ቆየን። ከዚህ በኋላ የካቲት ፯ ቀን ፲፭፻፴፱ 1534) ዓ.ም በፈረንጅ (11 ቀን 1542) ድንኳናችንን በአምባው ላይ ተክልን» ይላል፤ ይህም አምባ ሰነይቲ ልንለው እንችላለን።

ከግራኝ ጋር የተደረገ ጦርነት

ከዚህም በኋላ ከግራኝ ጋር የመጀመሪያ ጦርነት ገጥመው፡ ግራኝም ጭኑን በጥይት ተመቶ ፈረሱ ሞተ። እሱም ወደቀ። ድል አደረጉትና ከነሠራዊቱ አባርረው ቁስለኞቻቸውን አንሥተው አስቲድኑ ድረስ እየታከሙ አንድ ወር ተቀመጡ። እንደ ገናም ከዚያ ተነሥተው የንግሥቲቱ ሠራዊትና ፖርቶጌዞች ግራኝ ወደ ሸሸበት እየተከታተሉ ዞብል ከሚባል ቦታ እንዲደርሱበት ፈጥነው ወደ ፊታቸው ሁለት ቀን ተጓዙ። ሚያዝያ ፱ ቀን ፲፭፻፴፱ 1534) ዓ.ም ቀንም ከግራኝ ሠራዊት ጋር ሁለተኛ ውጊያ ገጠመ። ግራኝም በመቁሰሉ ምክንያት በአልጋ ላይ ተሸክመውት በትከሻቸው ስለ ነበረ ፖርቶጌዞችና ኢትዮጵያኖች ፪ኛ ድል አደረጉ። በዚህ ጦርነት ጊዜ ከግራኝ ብዙ ሠራዊት አልቆበታልና ግራኝና ቱርኮች እየሸሹ ወደ ወፍላ ሐሸንጌ ሄዱ። ንግሥቲቱና ደም

ክርስቶፍም ከነሱ የሞቱትን ቀብረው የቆሰሉትንም ከአንድ መኮንን ሹም ሀገረ ገዥ ጋር እቤቱ ትተዋቸው ግራኝን ለመከታተል ሠራዊቶቻቸውን ይዘው ወፍላ ሐሸንጌ ላይ ሂደው ምግብና ውኃ አግኝተው ከዚያው ከረሙ።

ምዕራፍ ፲፫

ሐገረ ናግራን

ወደ ዓፄ ገላውዴዎስም ቢልከባቸው ዓፄ ገላውዴዎስ በጌምድር ላይ ስለ ነበሩ በክረምቱ ምክንያት መጥተው ከነሱ ጋር መገናኘት አልቻሉም። ስለዚህ መስከረም ፪ ቀን የዮሐንስ ምትረተ ርእሱ ዕለት በ፲፮፻፴፭ (1535) በፈረንጅ ኦገስት ሮብ (1542) ዓ.ም ከግራኝ ጋር ፫ኛ ጦርነት ባደረጉ ጊዜ በዚህ ጦርነት ድል ሆኑ። ካፒቱን ዶም ክርስቶፍ ዳጋማም ተወግቶ ወድቆ ባገኙት ጊዜ የግራኝ ወታደሮች ይዘው ወሰዱት። እነግራኝም በቆመው ግንድ ላይ እጆቹን የፈጥኝ አስረው ካሳቀዱት በኋላ ግራኝ በገዛ እጁ ገድሎ ራሱን ቆረጠው። ክርስታም በውጊያው ላይ ብዙ ፖርቶጊዛውያንና ኢትዮጵያን ሞቱ። ይህም የሆነው ግራኝን ለመርዳት የቱርኮች ፫ሺ (3000) ወታደሮች መጥተው በጦርነቱ ስለተገኙ ነው።

ማጉኤል ካስታንሆዞ እንደ ጻፈው በዚህም ቀን በምጥዋ መንገድ ላይ በሚገኙ ብዙ መነኮሳት በሚገኙበት ትልቅ ገዳም ላይ አንዲት ትልቅ ዛፍ የነቀላት ሳይኖር በራስዋ ተነቅላ ሥሯ ወደ ላይ ጫፏ ወደ መሬት ሁና ወድቃ ዐዩ። እነዚያ መነኮሳት አዝነው ካሉት ባሕታውያን ዘንድ ሄደው «እንደዚህ ያለ

ተአምራት ተደረገ። ምን ይሆን» ብለው ቢጠየቁቸው ዛሬ አንድ ትልቅ ሰው በጦርነት ላይ ሙቷል። ሲሉ ቢነግሯቸው መነኮትም ምልክት እንዲሆናቸው የወደቀበት ቀንና ሰዓቱን ጻፉት ሲል ጽፏል።

የግራኝ ሞት

ከዚህ በኋላም ንግሥቲቱ እነዚያ ከሞት የተረፉትን ሠራዊቶቻቸውንና ፻፳ ፖርቶጊዞችን አስከትላ ወደ ሰሜን ሀገረ ሄደችና ከልጅዋ ከዓፄ ገላውዴዎስ ጋር ተገናኘች። የሁለቱ ሠራዊት አንድነት ሆነው ፻፳ ፖርቶጊዞችም ከነሱ ጋር ተባብረው የካቲት ወር ፫ ቀን ፲፮፻፴፭ (1536) ወደ በጌምድር ወረዱ። በዚያም ጠላታቸው ግራኝን ተከታትለው በፎገራ ወረዳ ዘንተራ በተባለው ተራራ ሥር ጦርነት ገጠሙ በዚህም ጦርነት ላይ ግራኝ ሞተ። ከረዳቶቹ ፪፻ ቱርኮች ከነበሩትም ፻፳ (160) በጦርነቱ ውስጠ ሲሞቱ ፵ (40) ቱርኮች ብቻ ከሞት አምልጠው ከግራኝ ምሽት ጋር ሸሽተው አዳል ሀገር ገቡ።

በዚህም ጦርነት ከፖርቶጊዞችም አራት ብቻ ሞቱ። ግራኝ የሞተበትም ቦታ እስከ ዛሬ ግራኝ በር ተብሎ ስሙ እየተጠራ ይኖራል።

በዚህ ቀን በመላ ኢትዮጵያ ብዙ ደስታ ሆነ። በዚህም ቀን ያች ትልቅ ዛፍ መስከረም ፪ በ፲፮፻፴፭ ዓ.ም ዶም ክርስቶፍ ዳጋማ

የሞተ ቀን ማንም ሳይነቅላት ተነቅላ ወድቃ የነበረችውና ደርቃ መነኮሳቱ ለምግባቸው መሥሪያ ዕንጨት ከእርስዋ እየሰበሩ እሳት ሲያነዱ ኑረው እንደገና የተከላትና ያነሣት ሳይኖር ወደ ነበረችበት ቦታ ቁማ ተተክላ ሥር ሰዳ ዕለቱን ለምልማ ቅጠል አውጥታ ተገኘች። መነኮሳቱም በዚህ ተአምራታዊ ነገር ተደነቁ። ይህም ነገር በሁሉ ተሰማ።

እኛም ሀገራችን ለመሄድ በምጥዋ ስናልፍ እዚህ ገዳም አሲን ለማየት ወጥተን ለምልማ እንደ ቀድሞ ቁማ አየናት።» ሲል ማጉኤል ካስታንያዞ የተባለው ፖርቱጊዛዊ ጽፎዋል። ይህች ገዳምም እንደ አነጋገሩና ምልክቱ ደብረ ቢዘን ናት ተብሎ ይገመታል። ይህች ዛፍም በእንዳ የዲት ወገን ያለች ዛፍ ሳትሆን አትቀርም።

ምዕራፍ ፲፬

ንግባእኬ ገበ ጥንተ ነገር ወደ ጀመርነው ከጥንት ነገራችን እንመለስ። ዓፄ ገላውዴዎስ ጠላታቸውን ግራኝን ድል አድርገው የድል አክሊል ተቀዳጅተው እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ወደ ከተማቸው ተመልሰው ገብተው ዕረፍት አደረጉ። እነዚያም ኢትዮጵያን ለመርዳት ሲሉ ከሀገራቸው መጥተው ከፍ ያለው ድል ተካፋዮች የሆኑት፣ ቁርጥ በሆነው ሕሊና፣ በማይበገር ጀግንነት ሲዋጉ ከነበሩት ፖርቱጊዞች ግማሻቸው በጦር ዓውድማ ሲሞቱ ከ፴፻ (400) ፖርቱጊዞች አንድ መቶ ተረፉ። እነዚህ የመጡበትን ጉዳይ የድል አክሊል በማግኘት ፈጽመው ከንጉሥ ጋር በድገና ሥራቸው የፈጸሙ ሁነው ተገኙ።

ከዚህ በኋላ ንጉሡ ዓፄ ገላውዴዎስ የፖርቱጊዞች አለቃቸው ካፒቱን ደም ክርስቶፍ ዳጋማ በሞተበት ቀን በዓመቱ በመስከረም ፪ ቀን ፲፭፻፴፯ (1537) ዓ.ም ለሞቱት ፖርቱጊዞች ተዝካር አወጡላቸው። ብዙ የገዳማት መነኮሳትና ቤተ ክህነት ከየአውራጃው በኢትዮጵያ ያሉትን ጠርተው የፍትሐቱን ስነ ሥርዓት በኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ፈጽመው አስፈትተው ስለ ተዝካራቸው በብዙ ደግ ሰው ሰውን ሁሉ መብሉንና መጠጡን አቅርበው አጠገቡት።

ከዚህ በኋላ ንጉሡ ለጥቂት ዘመን ዕረፍት አድርገው ሕዝቡን በሰላማዊ ኑሮ ሲስተዳድሩ በነበረበት ጊዜ ፖርቶጊዞች በክብር ተይዘው በፈለጉት አኗኗር እያስደሰቱ ሲያኖሯቸው ቆዩ።

ዘግይቶ ግን የተባለው ፖርቶጊዞችን ከዓፄ ልብነ ድንግል ተልኮ ያመጣቸውና ከፖርቶጊዞ ንጉሥ ፫ኛ ዮሐንስ እርዳታ ለመጠየቅ አስቀድሞ ፖርቶጋል ሂዶ የነበረው ሰው በርሙዴዝ ኢትዮጵያን በካቶሊክ ሃይማኖት እንድታምንና ከእስክንድርያ ጳጳስ ማስመጣት ቀርቶ እርሱ በሮማ ሊቀ ጳጳሳት ስም የኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ለመሆን ዓስቦ ንጉሡ ዓፄ ገላውዴዎስን «የኢትዮጵያ ሕዝብ ሁሉ በካቶሊክ ሃይማኖት እንዲያምን ዓዋጅ ያስነግሩ ዘንድ ለፖርቶጋል መንግሥትም ከኢትዮጵያ ሀገር ከፍሎ ሲሦ መንግሥት ግዛት ይሰጥ» ብለው እንዲያውጁ ሲል በድፍረት ተናገራቸው።

ዓፄ ገላውዴዎስም «ኢትዮጵያ የኦርቶዶክስ ተዋህዶ ሃይማኖትዋን ለውጣ ወደ ካቶሊክ ሃይማኖትም የምትገባበት ከሀገርም ተቆርጦ ለፖርቶጊዞ መንግሥት ሲሦ ግዛት የምትሰጥበት አንዳትም ምክንያት የለም» ሲሉ ቁርጥ ያለ መልስ ሰጡት።

ከዚህ በኋላ ቤርሙዴዝ በቁጣ ቃል ተነሣና እንዲህ ሲል ተናገራቸው «እንግዲያስ ከዚህ አንቀመጥም ወደ ሀገራችን

ለመሄድ አሰናብቱን» ንጉሡም ከሞት የተረፉትን የጳጳጅ ፖርቶጊዞዎችን «ጥቂት ጊዜ አርፋችሁ በክብር ኑሮ ቆዩና እኔም በመልካም አድርጌ አሰናብታችኋለሁ» ቢሏቸው «አይሆንም» ሲሉ የመጨረሻውን መልስ በሰጡ ጊዜ ቤርሙዴዝም ተቆጥቶ ዓፄ ገላውዴዎስ በሰጡት መልስ ስድብ እየጨመረ በኃይለ ቃል እየተናገረ «አሰናብቱኝ አገራ እሄዳለሁ» አለ።

ንጉሥም እሄዳለሁ ካሉት ከጂ ፖርቶጊዞች ጋር አሰናብተውት በድባርዋ አድርጎ ወደ ምዕዋ ወደብ በሆነው ሕርጊጎ ላይ በመርከብ ተሳፍሮ በሀንድ ሀገር በኩል አድርጎ ወደ ሀገሩ ፖርቶጋል ተመለሰ።

ይህንን የፖርቶጊዞች ታሪክ የጻፈው ሚጉኦል ካስታንሆዞ የተባለው አብሮአቸው የነበረ ፖርቶጊዞዊ ነው።

ከዚህ በኋላም ከውጊያው ላይ በጥይት ቆስሎ የነበረው ቁስሎ አልሸር ስለአለውና ቁስሉን ለማዳን የሚችል ሰው ስለአጣ ንጉሥን አሰናብቱኝ ቢሏቸው ንጉሡ ዓፄ ገላውዴዎስም በጣም እያዘኑ ሌሎችም ሂ ፖርቶጊዞዎችን ተጨምረው «ሀገራችን ናፍቀን እንሄዳለን» ስላሉ ብዙ ወርቅና ብር የወርቅና የብርም ሽልማትን ሰጥተው እስከ ምጥዋ የሚያደርሷቸው በቅሎና ፈረሶች፣ መንገድ የሚመራ መኮንን አድርገው ወደ ምጥዋ

በክብር ላኩዋቸው። ከነሁ ጋርም ወደ ፖርቶጊዝ ንጉሥ ቮኛ
ዮሐንስ የምስጋና ቃል የሞላው መልእክት ጽፈው ሰጥተው
በብዙ ምስጋና አሰናበቷቸው።

ንጉሥ ዓፄ ገላውዴዎስ ወደ ፖርቶጊዝ ንጉሥ የላኩት
መልእክት ይህ ከታች ያለው ቃል ነበር። ቃሉም በግዕዝ ቋንቋ
ነውና እንዲህ የሚል ነበር።

በሰሙ ሥላሴ ዘኢይትፈለጥ አምላክ ዘይሬኢ እንተአፍሐ
ወዘየአምር ውሣጤ ሕሊና ዘያደክም ኃያላነ ወዘያነሥእ ውዱቃነ
መልእክት ዘተፈነወ እምነበ ንጉሥ ገላውዴዎስ ወልደ ዓፄ
ወናግ ሰገድ ወልደ ዓፄ ናዖድ ወልደ ዓፄ አስክንድር ወልደ ዓፄ
በእደ ማርያም ወልደ ዓፄ ዘርእ ያዕቆብ፣ ወልደ ዓፄ ዳዊት
ንጉሠ አስራኤል፣ ወልደ ሰሎሞን ንጉሥ ሰላም ለከ ወሰላመ
ይኩን ላእሌክሙ ይብጻሕ ንበ መፍቀሬ እግዚአብሔር
ወሃይማኖት ንበ ኦርቶዶክሳዊ ወልዱ ለዘአማኑኤል ንጉሠ
ፖርቶጋል ንበ ዮሐንስ በጊዜ ፀብዕ ዘረዳእከነ ወፈኖከ ለነ
ጀነራል ዶም ክርስቶፍ ዳጋማሀ ዘመጽአ ንቤነ ወዓሊከ በእንተ
ክርስቶስ። የሚልና ስለሚጉኤል ካስታንሆህ አገልግሎት
የፈጸመውንና ስለ ቁስሉንለማዳን እንዲጥርሉት እንዲደክምሉት
ለንጉሡ ጥብቅ አደራ ያለበት ደብዳቤ ሰጥተው አሰናበቷቸው።
ይህም የሆነው በየካቲት ወር ፲፮፻፴፯ ዓ.ም ነበረ።

ምዕራፍ ፲፭

ዓፄ ሱስንዮስ

ከዚህ በኋላ ከግራኝ ሞት እስከ ፹ (80) ዓመት የሚሆን የኢትዮጵያ በኦርቶዶክስ ሃይማኖት በቀድሞ ወልድ ሞህድ ፩ አካል ፩ ባሕርይ በሚል ከሐዋርያት ተያይዞ በቆየ በአቡነ ሰላማ በተሰበከላት ሃይማኖት ጸንታ ስትኖር በዓፄ ሱስንዮስ ዘመን፤፤፫ ፲፮ (1616) ዓ.ም እግዚብሔር ወልድ በለበሰው ሥጋ ፩ አካል ሁለት ባህርይ ነው የሚል የካቶሊክ ሃይማኖት በኢትዮጵያ ይሰበክ ጀመር። የዚህም መሰበክ ምክንያት በዚህ ጊዜ የካፒታን ዶም ክርስቶፍን ዓፅም ከኢትዮጵያ ወደ ፖርቱጊዝ ሀገሩ ለመውሰድ የዶም ክርስቶፍ ወንድም ልጅ የፖርቱጊዝ ንጉሥ ወደ ጳጳሱ ልመና ማቅረቡ ነው። ጳጳሱም አልፎንሱ ሜንዲዝ የተባለውን አንድ ካህን ወደ ኢትዮጵያ ልኮ የዶም ክርስቶፍ ዓፅሙን እንዲያስመጣለት ለመነውና ጳጳሱም ከኢየሱሳውያን ማገበር አንድ ቁስ ጃሮኒ ለቡሊኒ የሚባለውን ወደ ኢትዮጵያ ላከው።

እነዚህ ማገበሪ ኢየሱሳውያን የተባሉት ከእስጳንያና ከፖርቱጊዝ ሀገር ናቸው። ከቁሱ ጋርም ሌሎች ጨምሮ ከላካቸው በኋላ ኢትዮጵያ ላይ መጥተው፡ ከዓፄ ሱስንዮስ ተገናኝተው፡ ስለ የካፒታኑ ዶም ክርስቶፍ ዳጋማ ዓፅም ለመውሰድ

መምጣታቸውን ነገሩት። በኋላ ዓፄ ሱስንዮስ ለትግሬ ጠቅላይ ገዥ ተክለ ጊዮርጊስ የተባለው ካፒታን ዶም ክርስቶፍ ሲሞት የጦርነት ሜዳ ወደ ነበረው ቦታ ጠይቆ እንዲያሳያቸው ትእዛዝ አስተላለፈላቸው።

እሱም ጠይቆ አንድ ክርስቲያን አባቱ ነገረኝ የሚልና አንድ እሰላም በዓይኑ ዶም ክርስቶፍ ሲቀበር ያየ ሰው አድርጎ መቃብሩን አሳያቸው። በኋላም የተላከው ቁስ የካፒታን ዶም ክርስቶፍ ዳጋማን አጥንት አውጥቶ ይዞ በህንድ ሀገር አድርጎ ወደ ሀገሩ ፖርቱጋል አደረሰው።

በዚህ ጊዜ ከግራኝ ሞት ከ፹ 80 ዓመት በኋላ የፖርቱጊዝ ንጉሥ መልእክተኛ የካፒታን ዶም ክርስቶፍ አጥንት የወሰደው ቁስ ጋር የመጡቱ ኢየሱሳውያን ማገበር ልኩካን ከዚህ ኢትዮጵያ ላይ ቀርተው የካቶሊክ ሃይማኖትን ለኢትዮጵያ ሕዝብ ይሰብኩ ጀመር።

ዓፄ ሱንዮስም በዚህ ሐዲስ ካቶሊካዊ ሃይማኖት እምኖ የኢትዮጵያ ሕዝብንም በዚህ ሐዲስ ሃይማኖት እንዲያምን አዋጅ አስነግሮ አስገደደው። የኢትዮጵያ ሕዝብ ግን «ያንን ከሐዋርያት ተያይዞ በእስክንድርያዊት ቤተ ክርስቲያን በአባ ሰላማ ከሣቱ ብርሃን የመጣልን ወልድ ሞህድ አንድ አካል አንድ ባሕርይ የሚል ያባቶቻችንን ሃይማኖት ትተን በአንድ አካል

ወልድ ፪ ባሕርይ ነው የሚለውን ሃይማኖት አናምንም። በማለት ጸንቶ ሰው ሁሉ ሽፍቶ በኢትዮጵያ ሁሉ ሁከት ተነሣ።

ንጉሥ ሱስንዮስም ባደረጉት ጦርነት ድል እየሆኑ ይመለሱ ነበር። በየጊዜውም ጦርነት ያደረጉትንና ድል የሆኑበትን ከዚህ በታች ለማስረዳት ያህል እንገልጥ ዘንድ እንወዳለን።

፩ኛ ውቅሮ በተባለው ቦታ ከኢሉማንያን ጋር ጦርነት ያደረጉበትንና ድል የሆኑበትን በነገሡ በ፮ኛው ዓመት ድል ሆኖ ከተመለሱ በኋላ ጎርጎራ ከተባለችው በጣና ባሕር ወደብ ከተማ አድርጎ ተቀምጦ የነበረበት ነው።

፪ኛ በነገሠበት በ፰ ዓመት እንደገና አፔፈር በተባለው ከተማው ላለ አንድ አካል ፪ ባሕርይ በሚል ሃይማኖት እመኑ ሲል አዋጅ አስነገረና በሰሜን ሀገር ላይ ጌዴዎን የተባለ አንድ ሽፍታ ተነሥቶባቸው ከሱ ጋር ጦርነት አድርጎ ድል ሁኖ ተመለሰ።

፫ኛ በነገሠበት በ፲፩ ዓመቱ ደንቀዝ ላይ ከተማ አድርጎ ላለ እንደገና ሰሜን ላይ ከጌዴዎን ጋር ሁለተኛ ጦርነት አደረገ።

በዚህ ጊዜ ግን ጌዴዎን ሞተ። በዚህም ጊዜ ልጁ ፍሲልን በደጃዝማችነት ሰሜንን እንዲገዛ ሾመው። ከዚህ በኋላ ፪ ባሕርይ ሃይማኖት አናምንም ያሉትን ቤተ ክህነትንና ምእመናን ብዙ መኳንንት ወንዶችንና ሴቶችን ታላላቆችንና

ወጣቶችን እየሰበሰቡ ወግዳ በተባለው አውራጃ ላይ እየሰየፉና እየሰቀሉ ሲፈጁ «አእምን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘውእቱ ወልድ ዋህድ አሐዱ አካል ወአሐዱ ባሕርይ» እያሉ ሁሉ በሰማዕትነት ተሠው።

ምዕራፍ ፲፮

መንግሥት ከነገደ ይሁዳ ወደ ዛጉዌ በተዛወረበት ጊዜ በ፲፱፻፳ (920) ዓ.ም በዘመነ ጉዲት ድል ነፃድ ንጉሠ አክሱም በነበረበት በ፲ኛ ዘመነ መንግሥቱ በትግሬ ሀገር ጉዲት ባማራ ሀገር እሳቶ እየተባለች የምትጠራ የፈላሻ ወገን የሆነች ሴት ተነሳች ድልናዓድንም ድል አድርጋ ነገሥታቱ አብርሃና አጽብሐ የሠሩትን የአክሱም ቤተ ክርስቲያን በእሳት አቃጠለች ኢትዮጵያውያንንም በአይሁድ ሃይማኖት እመኑ እያለች በክርስቲያንነቱ የጸናውንም እየሰየራች ሕዝቡን በብዙ ሥቃይና መከራ እያስጨነቀች ፵ (40) ዘመን ኢትዮጵያን ገዝታ ኑራ በክፉ ሥቃይ ሙታለች።

እንዲሁም ዓፄ ሱስንዮ ስመ መንግሥቱ ሥልጣን ሰገድ ከ፲፮፻፲፮ (1616) ዓ.ም ከነገሡበት ጀምሮ ፪ ባሕርይ በሚል ሃይማኖት ያላመኑትን ሰዎች ሲገድልና ሲያሳድድ በነበረበት ጊዜ ጽላተ ሙሴ የእግዚአብሔር ታቦተ ሕግ ከአክሱም ድግሳ ወደ ተባለው የአካለጉዛይ አውራጃ ተሰደደች። እነዚያ የሀገሩ ሰዎች ደቁ ድግናም በክብር ተቀብለው የሱስንዮስ መንግሥት እስኪያልፍ ድረስ ድግሳ ተቀምጣ ቆየች።

«ፋሲል ይንገሥ ሃይማኖት ይመለስ» የሚል አዋጅ ተነግሮ ዓፄ ፋሲል ዓድያም ሰገድ ከነገሡ በኋላ ግን ታቦተ ጽዮን

ከድግሳ ፲፪ ዓመት ተቀምጣ ኑራ እንደገና ወደ አክሱም በሺህ ፮፻፳፭ (1625) ዓ.ም ከቦታዋ ተመልሳ ገባች። ስትመለስም እነዚህ ደቁ ድግና በድግሳ ላይ በክብርና በብዙኑ ጥንቃቄ እንደ ጠበቁት አክብረው አጅበው አክሱም ድረስ ሸኝተው አደረሰዋት። ስለዚህም ንጉሡና የአክሱም ሰዎች ደቁ ድግናን እንደ አክሱም ባለባቶች መብታቸውን እንዲያገኙ የሚል ሕግ ተወስነላቸው። የኢትዮጵያ ክብረ ነገሥትም ስለዚህ ታሪክ «ፖርቶጋሎች ኢየሱሳውያን በመምጣታቸው ጊዜ ፪ ባሕርይ ሃይማኖትን ባመጡት አናምንም ስላሉ ብዙዎች በሰይፍ በጦር እሳት ተገደሉ። በየያይነቱ የሆነ ቅጣት ሞትና ግርፋት ተቀበሉ። መከራና ስደትም ጸናባቸው። ጽዮን ታቦተ ሕግም ከአክሱም በምሥራቅ ወደ ምትገኘው በአንዲት ድግሳ በምትባል ሀገር ተስዳ ተቀመጠች» ይላል።

በ፲፮፻፲፩ ዓ.ም ከክርስቶስ ልደት በኋላ በስደት ከአክሱም የወጣችበት ቀንም ገዳር ፮ ቀን ቅዳሜ ዕለት ነበረ። የድግሳ ሕዝብም ከፍ ባለ ክብር ተቀብለው በብዙ ጥንቃቄና ጥበቃ፲፪ ዓመት ያህል አስቀመጧት። ቀጥተኛይቱ የአባቶች ሃይማኖት ከተመለሰች በኋላ ጽላተ ሙሴ ተመልሳ ከፍ ባለ ክብረ ወደመንበርዋ ተመለሰች።

የገባችበትም ቀን ሐምሌ ፳፮ ቀን ፲፯፻፳፱ ዓ.ም እኩድ የንጉሥ ፋሲል መጀመሪያ መንግሥት ዘመን ነበር። ይህም ፋሲልደስ ርቱዓ ሃይማኖት ነው። የድግሳ ሰዎችም ከርስዋ ጋር በክብር አጅበዋት እስከ አክሱም ድረስ መጡ። ስለዚህ በንጉሡ ተእዛዝና በሊቃውንቱ ፈቃድ ተጽፈው ተመዘገቡ። በደብተራው ፈቃድም ከአገልጋዮችዋ ጋር ተቆጠሩ። ትክክል ሆኑ ይላል።

ይህም የሆነበት ምክንያት የሚከተለው ነበር። እንደኛ ዓፄ ሱስንዮስ በ፳፬ኛ ዘመን መንግሥቱ ጊዜ በላስታ ሀገር ብርቱ ጦር ተነሳሳቸው። ከዚህ ጦርነት ለማድረግ በተነሡበትም ጊዜ ልጁ ደጃዝማች ፋሲል አባቱን ዓፄ ሱስንዮስን ለመርዳት ሠራዊቱን አስከትቶ መጥቶ ነበር ይህ የሚሄዱበት ጦርነት ብርቱ በመሆኑንና ከዚህ ቀደም ካደረጉት ጦርነትም ድል እየሆኑ በመመለሳቸው። ዳግመኛ ይህ አዲሱ ሃይማኖት ስለታወጀ በሕዝብ ላይ ሁከት ገብቶ የኢትዮጵያ ሕዝብ በሞላው የከዳ በመሆኑ ነው። በዚያም ጊዜ ዕጩን በትረ ጊዮርጊስ ለንጉሥ ሱስንዮስ ሁል ጊዜ ድል የሚሆኑበት ምክንያት ሃይማኖት መለወጥ መሆኑን እያስረዱ እንግዲህ በዛሬው በምናደርገው ጦርነት እግዚአብሔር ድል የሰጠን እንደሆነ ልጅዎን ፋሲልን ሊያነግሡ ሃይማኖትም ሊመልሱ

ስለሌት ይግቡ ብለዋቸው ንጉሡም እሺ እንዳላችሁኝ ስለሌት ገብቼ አለሁ በማለታቸው ነበር።

ከዚህ በኋላም ሰኔ ፫ ቀን ፲፯፻፳፫ ዓ.ም ሰኞ ቀን 1623 ተነሥተው ሰኔ፳፬ ወይና ደጋ ከተባለው ቦታ ጦርነት ገጠሙ። በጦርነቱም ድል አድርገው ከፍ ያለ ዕድል ያለው አሸናፊነት በማግኘታቸው በብዙ ደስታ ከተመለሱ በኋላ እንደ ተሳሉት «ፊተኛው አዋጅ ይፍረስ ፋሲል ይንገሥ ሃይማኖት ይመለስ» ሲሉ አዋጅ አድርገው ፋሲል ልጃቸውን በሕይወት ሳሉ ከዙፋ ናቸው አስቀምጠው አነገሡት። ክብረ ነገሥት ተክለ ጻድቅ መከራያ ከገጽ ፫ እስከ ፻፮ ተመልከት። ከዚህ በኋላ ሕዝቡ በተዋህዶ ሃይማኖት ወልድ ዋህድ ፩ አካል ፩ ባሕርይ ነው። በሚል እንደ ቀድመው በእምነቱ ጸንቶ በሰላም ይኖር ጀመር።

ምዕራፍ ፲፯

ዓፄ ፋሲል

ዓፄ ሱስንዮስ በዓዎቹ «ፋሲል ይንገሥ ሃይማኖት ይመለስ» ብለው ልጃቸው ፋሲለደስ ስመ መንግሥታቸውን ዓለም ሰገድ አስኝተው ከሞቱ በኋላ ንጉሠ ፋሲል ከተማቸውን ጎንደር ላይ ቆርቆረው ተቀመጡ። በዚያም ጊዜ የኢትዮጵያ ሕዝብ የተዋሀደ ሃይማኖት ተቆርቋሪ መሆናቸውን ያውቅ ነበርና መንግሥታቸውን በደስታ ተቀብሎ፣ በዱር በገደል የነበረው ሽፍታ ሀገሩ ገብቶ፣ በሰላም ለንጉሠ ነገሥቱ ተገዝቶ ሲኖር ሳለ። የቤተ ክህነቱ ሊቃውንት በዕጩ በትረ ጊዮርጊስ መሪነት ተሰብስበው ከንጉሠ ዘንድ ሒደው «ከዚህ ቀደም እነዚህ ሚስዮናውያ ባመጡትጃ ባሕርይ ሃይማኖት ጠንቅ የብዙ ምእመናን ደም በከንቱ ፈለግልና ከሚስዮናውያን ጳጳስ ከሚንዴዝ አልፎንሱ ጋር ስለ ሃይማኖቱ ክርክር ለማድግ ለገባዬው ዓዎቹ ይነገርልን» ሲሉ ለዓፄ ፋሲል አመለከቱ። ዓፄ ፋሲልም ዓዎቹ አስነግረው ከያገሩ ሊቃውንት ተሰብስበው ጎንደር ላይ ገባዬው ተደረገ።

በዚህ ጊዜ ዕጩ በትረ ጊዮርጊስ የተማሩ ሊቅ ነበሩና ለሊቃውንቱ አፈ ገባዬ ሆነው ሲቆሙ ሚንዴዝ አልፎንሱም ወገኖቹን እን ፔኤዝን ይዞ ቆሙ። በመጀመሪያ አልፎንሱ አጩን

በትረ ጊዮርጊስ «የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጁ ታሞ ተሰቅሎ መቶ ዓለምን አዳነ የሚል መጽሐፍ ከብሉይ ከቀዳስ ማስረጃ ስጡኝ» ብሎ ጠየቃቸው። ዕጩም ጳውሎስ «ለሮሜ ሰዎች የጻፈላቸው መልእክት ክርስቶስ ስለኛ እንዲሞት ብሎ በፅኑ ቀጠሮው መጣ ይላል ፤፤፤ፋ ዳግመኛም ዝቅ ብሎ ለእግዚአብሔር እኛ ጠላቶቹ ስንሆን በልጁ ሞት አዳነን» ይላል ፤ ም፤፤፤ፋ ቤሉት መልስ አጥቶ ዝም አለ። ቀጥሎም በዚህ ቢሸነፍ ማሸነፊያ ያገኘሁት መስሎት «የእግዚአብሔር ፊት ወዴት ነው» ሲል ጠየቃቸውና ዕጩም ወዲያው ጥዋፍ አብርተው በገባዬው ፊት «የዚህ መብራት ፊት ወዴት ነው» ብለው መልስ ቢጠይቁት እንደገና መልስ አጣ። ዕጩም «የዚህ መብራት ፊቱ ወዴት መሆኑን ወደ ዚህ ብለህ እንደማይለይ የእግዚአብሔርንም ፊት እንዲሁ በሁሉ ዘንድ ነው» ሲሉ መልስ በሰጡት ጊዜ አልፎንሱ ተረትቶ ሄደ።

ከዚህ አያይዞ ስለዚህ አንድ ሊቅ «ወረከብናሁ ለበትር ዘያደክማ ለሮሜ ጽሩበ በንባብ ወቅሩጸ በትርጓሜ»፤ ብሎ ተቀኝና ሊቃውንቱ «ንሴብሐ ለእግዚአብሔር ስቡሐ ዘተሰብሀ» እያሉ በአደባባይ አሸበሸቡ ሲል ታሪክ ነገሥቱ ይገልጻል።

ክቡር አንባቢ ይህንን ሁሉ መልስ የመለሱት ኢትዮጵያዊ ሊቅ የእስክንድርያ ጳጳስ መሆናቸው ሊባል ነውን? አይደለም

ከጥንት ከአባቶቻቸው የኢትዮጵያ ሊቃውንት ተምረው የወረሱት ሊቅነት መሆኑን በግልጽ ያስረዳናል። መጽሐ የሚለውን ባሕርይ መለኮቱን ነው እንጂ ባሕርይ ሥጋውስ ከዚህ ምድራዊ ስለሆነ በጽኑ ቀጠሮው መጣ አያሰኘውም ነበረ። ስለዚህ ኢትዮጵያ ሀገራችን ባለፈው አንቀጽ እንደተናገርነውና እንደ ተገለጸው የጀ ባሕርይ በህል ሃይማኖት ከተሰበከላት በኋላ ምንም ፋሲል ይገገሥ ሃይማኖት ይመለስ በሚል አዋጅ ታውጆ በጥንታዊ ሃይማኖት ጸንታ ብትኖርና ያለች ብትሆን ዓፄ ፋሲል እኒህ ሚስዮናውያን እነ ሜንዶዝ አልፎንሱ እነ ፖሌዝ በሃይማኖት ምክንያት ገብተው ጠላት የውጭ መንግሥት ለማስመጣት ሳያስቡ እንደማይቀሩ አስበው ሚስዮናቸውን ከሀገር ወጥተው በምጥዋ በኩል ወደ ሀገራቸው እንዲሄዱ የሐማሴን ባሕር ነጋሽን አገዘው አባረዋቸዋል። ሲል የሚስዮናቸውን መሄድ የኩልቦ የጽሩሾን የሳቤላ መጻሕፍቶች ታሪክ ይተርካሉ።

የሀገራችን ታሪክ ነገሥት ግን አሳቡን ከነዚህ ሳይለይ ባጭር መንገድ እንደዚህ ይላል። «ዓፄ ፋሲል (ዓለም ሰገድ) ሜንዶዝ አልፎንሱን በምጥዋ በኩል እንድሄድ ከተሳከ ሐማሴን ሲደርስ አመመኝ ብሎ ቀርቶ የቅባቶችንና የጸጋዎችን ሃይማኖት ከርሱ

ሃይማኖት አመሳስሎ «ክርስቶስ በቅብዓተ መንፈስ ቅዱስ ከአብ አንደኛ የጸጋ ልጅ ሆነ» ብሎ በግልጽ አስተማረ።

አስተምሮም በመጨረሻ ጊዜ «ኢትዮጵያ ሁለት እሾኽ ተክየባት ሄድከ»፤ ብሎ ፈክሮ በምጥዋ በኩል ወደ ሀገሩ ተመለሰ ይላል።

ጸጋ ልጅና ቅብአት ሃይማኖት ነው። በዚህ አልፎንሱ የተከላቸው እሾኾች ቅባትና የጸጋ ልጅ ሃይማኖት ትምህርት በኢትዮጵያ አንድ ጊዜ ሲቀዘቅዝ አንድ ጊዜ ሲነሳ ቢኖርም በዚህ ሃይማኖት የሚገኙ ሰዎች በአንድ ሚልዮን ከሁለት ሦስት የሚበልጥ አልነበረም። ስለዚህም በየጊዜው በሊቃውንቱ በኩል የሃይማኖት ክርክር ቢነሳበትም ሕዝቡ ጉልህ ሁኖ የሚያውቀውና የሚያምነው ያ ጥንታዊ በአባ ሰላማ ከሣቴ ብርሃን የተሰበከላትን የተቀረጸ ሃይማኖትን ትምህርት ስለሆነ በዚህ በተቀረጸ ሃይማኖት ሕዝቡና መንግሥቱ እስከ ዛሬ ጸንቶ ያለና የሚኖር ሆኗል። በዚያን ጊዜም ይህንን የሃይማኖት ትምህርት ሲነቅፍ አንድ ሊቅ እንዲህ ሲል ተቀኘ።

ሥላሴ ቅኔ በግዕዝ

ቃለ እምነ ሥጋ በአፍኦ ፈለጡ ውሎደ ሮሜ ዘንተኒ ልማደ ዘአፍኦ ከመኢንግበር ልማደ ዋህድና ክልኤቱ በታቦር ተግህደ!

በሰገደሃ ለቃል እንዘ ይራሲ አሐደ!

በሥጋ ሰገደ ገበ ሰገደ!

ወልደ አብ እስመ ኢወለደ።

ወድንግል ኢወለደት ባዕደ።

ይህም በአማርኛ ትርጓሜው የሮሜ ልጆች ቃልን ከሥጋ ለዩ።
ይህንን በመለየት ልማድ እንዳናደርግ ግን የቃልና የሥጋ
መዋሐድ ሊያስረዳ አብ ይህ ልጅ ነው ባለው ምስክርነት በታቦር
ተገለጠ። ቃልን ከሥጋ ጋር አንድ አድርጎ ለቃል የሰገደ በሥጋ
ሰገደ። አብም ድንግል የወለደችውን እንጂ ሌላን አልወለደም።
ድንግልም አብ የወለደውን እንጂ ሌላ አልወለደችምና። ያንኑ
አብ ልጅ ያለው አንድ አካል ነው ማለቱ ነው።

ምዕራፍ ፲፰

እንዲህ ሲሆንም ከዚህ በፊት እስከ ዓፄ ልብነ ድንግል በነበሩ
ዘመናት የውጭ ሀገር መንግሥታት የእጅ ሥራ የንግድ ጉዳይ
ከመነጋገር በቀር ለሃይማኖት እንደ አሁን ጊዜ ከለቀ ጳጳሱ
በመተባበር አይጣጣሩም ነበር። ከዓፄ ልብነ ድንግል ወዲህ ግን
በግራኝ እርዳታ ምክንያት ከፖርቱጋልና ከእስጳኝ ነገሥታት
በኢትዮጵያ ላይ በቤተ ክህነቱ ገብተው መንግሥታቸውን
ለማስፋፋት ሲሉ ከሮማ ሊቀ ጳጳሳት ተስማምተው ኢትዮጵያን
በጅ ባሕርይ ሃይማኖት ለማሳመን የዚሁን ሃይማኖት ለውጥ
በየክፍላቸው የሀገር ግዛት ድርሻ ለመካፈል ተስማምተው
ነበር።

ይህንንም ለመፈጸም መጀመሪያ በዓፄ ዘድንግል ጅኛም በዓፄ
ሱስንዮ ዘመነ መንግሥት በበለጠ ፈንታ አግኝቶ ፩ሺ ፯፻ ዓ.ም
ጳጳሩ የነበረውን የተዋህዶ አርቶዶክስ ሃይማኖት ገልብጦ ዓፄ
ሱስንዮስም በጅ ባሕርይ አምኖ ሕዝቡን እመኑ እያለ ዓዋጅ
ቢያስነግር የተቃወመውንም ቢያስቀጣ የኢትዮጵያ ሕዝብ
በማይንቀሳቀስ መንፈስ ተመርቶ የቆየውን አርቶዶክሳዊ
ሃይማኖቱን አልለውጥም በማለት እንቢ ብሎ የመጣውን አዲስ
ነገር ካገራ አላገባም ሲል መከተ። በእዚህ የካቶሊክ ቤተ
ክርስቲያን የጀመረችው ዓላማ ወደ ግቡ ሳይደርስ ቀረና በቆየው

ሃይማኖቱ ጸንቶ ረጋ። በዚህ ኢዲስ የ፪ ባሕርይ ሃይማኖት በዙ የክርስቲያን ደም ስለ ፈለሰ ግን ያሳዘናል።

የኢትዮጵያ ሕዝብ በሃይማኖቱ ጸንቶ ረጋ ሲባልም በላይ አልፎንሱ ሁለት እሾክ በኢትዮጵያ ላይ ተክየባት ሄድኩ እንዳለው ይህ የቅብአትና የጸጋ ልጅ ሃይማኖት ያን ጊዜ ምንም ቢሰበክ ባዕዳን በጸፋት ታሪክ ተመርዘው ከአባ አየሰ በተጻፈው መጽሐፍ የሸዋ ሃይማኖት ጸጋ ልጅ የጎጃም የቅብዓት ሃይማኖት ትግሬም የካራ ሃይማኖት ነው ሲሉ የጸፋት ሕዝቡን ለመለያየት የውጭ ሀገር ሰዎች የጸፋትን ታሪክ ብቻ ተምሮ ያገሩን ታሪክ ባለመማርና ባለማወቅ ስለሆነ የነጮች ደጋፊ በመሆን ሀገሩን ሲያዋርድና ያገሩን ህዝብ ሲለያይ ይገኛል።

ሁኖም ይህ አዲሱ ሃይማኖት በኢትዮጵያ ከተሰበከ በኋላ እነ አልፎንሱና እነ ፖሌዝ በቅዱሳት መጻሕፍት የኢትዮጵያ ሊቃውንት ከረቷቸው በኋላ ዓፄ ፋሲል ከሀገራ ውጡልኝ ብለው ቢያባርሯቸው ከነሱ ሰዎች በትግሬ ጠቅላይ ግዛት ፍሬምና በተባለው መንደር ተደብቀው ስለ ቀሩ ያንን የሕዝብ መንፈስ ለመለያየትና የውጭ ሀገር መንግሥት ኢትዮጵያን ለመውረር የታቀደው እንዳይቀር ይጥሩ ስለ ነበር ኢትዮጵያ ዕረፍት አላገኘችም።

በዚህም የኢትዮጵያ መዝግያ መፍቻ አገኙና የውጭ ሀገሮች የሃይማኖት ሰባክያን ነን እያሉ በርዋን ከፍተው በየጊዜው እየገቡ ስለ ሰበኩ ከዚያ ወዲህ ኢትዮጵያ ኃይሏ እየደከመ የሕዝቧ መንፈስ እየተለያየ ይሄድ እንደ ጀመረ ታሪክ ነገሥት በተክለ ጻድቅ መከራያ የተጻፈውን ከገጽ ፻፯ እስከ ፻፱ ገጽ ተመልከት።

ከዚያ በፊት ዓረቦች ቱርኮች የእስላም ሃይማኖትን በመስበክ የአንዲት ኢትዮጵያ ሕዝብ አንድ ሲሆን በሃይማኖት ምክንያት ለያይተው የእርስ በእርስ ክርክር ጠብ በማንሣት፣ እርስ በእርስ ደም በማፋሰስ፣ ቂምና በቀልን አብቅለውባት አልፈዋል። ቱርክና ምስርም በየጊዜው እየገቡ ለመውረር ተመችቶቸው ጠረፎችን ይዘው፣ መውጫና መግቢያን በመንሣት ሲያስጨንቁት ነበር። እንዲሁም ይህ የውጭ ሀገር ሃይማኖት ከተሰበከ ወዲህ የሃይማኖትን ባህል ተመርኩዘው የአውሮጳውያን ነገሥታት በየጊዜያቸው ብቅ ብቅ እያሉ ስለነበር ኢትዮጵያ ሰላምን ለማግኘት አልተቻላትም።

አባ ርዝቅላና አባ ጁሰፔ

ከነዚህም በኋላ በዓፄ ፋሲል ዘመነ መንግሥት አባ ርዝቅላ (አርዛቅና) የተባለ ነጭ ተደብቆ ለማታለል መጥቶ «እኔ ከእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳ የተላክሁ ጳጳስ ነኝ» ብሎ ታቦቶቹን

እየባረከ፡ ክህነትና ዲቁና እየሰጠ ሲኖር ከጥቂት ቀን በኋላ ካቶሊካዊ ሮማዊ መሆኑ ታውቆ ከተመረመረ በኋላ ሐሰተኛ ጳጳስ ሲሉ አባርረው ወደ ሀገሩ አሻገሩት። ወዲያው እንደ ተሰመደው ከእስክንድርያ አባ ማርቆስ የተባለውን ጳጳስ አርቶዶክሳዊ በ፲፯፻፳፯ ዓ.ም አስመጥተው ዓፄ ፋሲል ወደ ጎንደር ከተማቸው ሲገቡም በክብር ተቀብለው በክብር አስቀመጡት።

ከኔ ዓመት በኋላም አባ ማርቆስ ቢሞቱ አባ ጆቫኒ የተባለ ከእስክንድርያ የተላከሁ ነኝ ሲል በደንክል በኩል አባ ሚካኤል የተባሉም በስናር በሱዳን ሀገር በ፲፯፻፵፱ ዓ.ም መጡና ዓፄ ፋሲል በደንክል የመጣውን ጳጳስ ሐሰተኛ መሆኑን መርምረው የባሕሪ ሃይማኖት በመሆኑ ለማታለል መምጣቱን አውቀው ሰርካ ከተባለ አምባ እንደ እስረኛ አድርገው አስቀመጡት። በሱዳን (ስናር) ሀገር የመጣውን አባ ሚካኤል የተባለውን ግን በእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ፈቃድ የመጣ አርቶዶክሳዊ ጳጳስ መሆኑን ስለ ተረዱት በክብር ተቀብለው አስቀመጡት።

ከዚህ በኋላ በ፲፯፻፵፭ ዓ.ም ከነገሡ በ፵፪ኛ ዓመት ዓፄ ፋሲል «የሐዲስ ሃይማኖት ስብከት ያለበት መጻሕፍት ሁሉ የፈረንጅ ስብከት የማታለል ነውና እሳት አቃጥሉት» ሲሉ ትእዛዝ ሰጥተው አቃጠሉት።

ከዚህ በላይ እንደ ተባለው ወንጌል እንሰብካለን እያሉ በሃይማኖት ምክንያት ነጮች በየጊዜው እየመጡ ለአንዱ ደጀዝማች ጠበንጃ፡ ለአንዱ ራስ መድፍና ጥይትን በየዓይነቱ ከመንግሥታችን እናስመጣልህ እያሉ የኢትዮጵያ መኪንንትን ከነገሥታቸው ጋር እያጣሉና እርስ በእርሱ ደም በማፋሰሳቸው ልብ ለልብ መለያየት ስለ በዛ የኢትዮጵያ ነገሥታት ክብራቸው እያነሰ፡ ግዛታቸውንም እየተቀነሰ የሕዝባቸው ደም ስለ ባዕድ እየፈሰሰ፡ የሀገራችን ክብር እየተገሠሠ ሔደ።

ኢትዮጵያ በዘመነ ብሉይ በሕገ ኦሪት፡ በዘመነ ሐዲስ በሕገ ወንጌል ሐዋርያት ከሁለት አካል አንድ አካል ከሁለት ባገርይ አንድ ባሕርይ ሆነ ብለው ያስተማሩትን ሃይማኖት በማመን ጸንታ የኖረችና የውጭ ሰዎች የሃይማኖት ስብከት ሳይገባባት ነገሥታቷና ሕዝቧ አንድ ልብ በመሆናቸው ምክንያት በዘመነ ብሉይ የነበሩ ነገሥታት እስከ ዓረብ ምድር እስከ የመን ድረስ ግዛታቸውን አስፋፍተው ይገዙ ነበር። በዘመነ ሐዲስም እስከ ዓፄ ካሌብና እስከ ዓፄ ገብረ መስቀል ከዚያ በኋላም የነበሩ የኢትዮጵያ ነገሥታት እስከ ረዥም ዘመናት ባሕርን ተሻግረው እየገዙ ግዛታቸውን አስፋፍተው እንደ ነበር በኢትዮጵያ ታሪክ

ነገሥት ላይ አውጣጥተን ከዚህ በፊት ባለፉት ምዕራፎች ገልጸነዋልና ከዚህ መድገም አያስፈልግም።

ምዕራፍ ፲፱

የሮማ ባዕድ ሃይማኖት ቤተ ክርስቲያን ልዑካን የሆኑት ሰዎች በቅርብ ጊዜ የሠሩትን ተንኮል እኒህ ፫ቱ መጀመሪያ ከሮማዊት ቤተ ክርስቲያን ሊሰብኩ ተልከው ወደ ኢትዮጵያ ሀገራችን መጥተው ያደረሱትን ጉዳት ከዚህ በታች በየጊዜው የምንገልጸው ነውና አንባቢ ተመልክተህ አስተውል። የሠሩትም በጊዜያችን ስለ ተፈጸመ ስብከታቸው የተንኮል ሥራ መሆኑ ግልጽ ሁኖ ይገኛል። እነዚህም እኩያን ፩ኛ አባ ጂስፔ ፪ኛ አባ ያዕቆብ (ጁስኮ) ፫ኛ አባ ማስያስ የተባሉት ካቶሊካውያናቸው።

አባ ጁስፕ ሳፔቶ ወንጌልን አስተምራለሁ እያለ በዓሰብ ወደብ ያለውን ጌ ኪሎ ሜትር ቦታ ኢብራሂም ከተባለው የደንክል ባላባት ሀገረ ገዥ ሱልጣን ለኢጣልያ ወታደርና ለጦር መሣርያ የሚያከማቹበት ቦታ በጃቪ ከአንድ ፻ (8100) ብር ሰጥቶ ለኢጣልያ መቆናጠጫ ይሆናት ዘንድ ገዛ።

ይህም ውሸት እንዳይባል አባ ጁስፔና ሱልጣን ኢብራሂም ገንዘቡን ተሰጣጥተው በተፈራረሙበት ቀን በማግስቱ ፳፩ ጊዜ መድፍ በኢጣልያ ሮማ ላይ በመተኮሱና የኢጣልያ ሰንደቅ ዓላማ ዓሰብ ወደብ ላይ መተኮሉ ምስክር ይሆናል። በዚህ

ጠንቅ አባ ጁስፔ ማኅበሩን አቋቁሞ ዓሰብን ለ፲፫ ዓመት በማኅበሩ እጅ ካቆየ በኋላ የኢጣልያ መንግሥት ለማኅበሩ ፬፯(4000) ሊሬ ሰጥቶ ከማኅበሩ እጅ ወስዶ ወታደሮቹንና የጦር መሣሪያውን አስቀምጦበት በዙሪያው የሚገኙት ደሴቶችና ወረዳዎች ይዞ ግዛቱ አደረገው። በ፲፰፻፹፩ (1881) ዓ.ም እንደገና በምዕዋ ገብቶ ኤርትራን ግዛቱ አድርጎ ኢትዮጵያን ለመውረር በ፲፰፻፹፰(1888)ዓ.ም በየካቲት-ጳጅቀን በዘመነዓድዋ መላዋን ኢትዮጵያ ለመውረር ሞከረ። ይህም የሆነው ዓሰብን መቆናጠጫ አድርጎ ስለ ያዘ ነው።

ስለዚህ የኢጣልያ መንግሥት አባ ጁስፔን ይህንን ስለ አደረገለት ቅዱስ አባ ጁስፔ ሳፔቶ እያሉ የሮማ ቤተ ክርስቲያንም ጭምር እስከ ዛሬ የአባ ጁስፔን ሥዕል በፎቶግራፍ እያነሣች ከመጻሕፍትና ከቤተ ክርስቲያኗ መድረክም እያስገጠች ቅዱስ ብለው ስለ እርሱ ክብር መጻሕፍትን እያጸፉ ካቶሊካውያን ሁሉ ይሰግዱለታል።

፪ኛ በምዕዋ ወደብ ወጥቶ እስከ ጎንደር ድረስ ሲሰብክ የተላከው አባ (ጁስኮ) ያዕቆብም ደግሞ የተላከበትን የወንጌል ቃል በመስበክ ፈንታ ጎንደር ላይ የ፪ት ባሕርይ ባዕድ ሃይማኖት ባህልን እየሰበከ በሕዝቡ ላይ ሁከትና ግርግር አስነሥቶ ነበር። በሕዝቡም ዘንድ ክርክር ስለ አበዛ አርቆ ተመልካችና አስተዋዩ

ዓፄ ቴዎድሮስ የኢትዮጵያ ሕዝብ የአንድነት መንፈሱ እንዳይለያይ እና ኢትዮጵያ የውጭ ሰዎች ወረራ ግዳይ እንዳትሆን በማለት አባ ያዕቆብን በ፲፰፻፵፯(1847) ዓ.ም «በተዋሀዶ ሃይማኖት የምታስተምር እንደሆንክ ተቀመጥ፤ በተረፈ ሰዎችህን ይዘህ ከሰዎችህ ጋር ሀገሬን ሰቀህ ውጣ» አሉት። እርሱ ግን ከተባረረም በኋላ በኢትዮጵያ ውስጥ ስለ ተገኘ አሰሩት። እንዲህ ማድረጋቸው ነጮች በሃይማኖት ስብከት እያስመሰሉ ገብተው ብዙዎች ሀገሮችን ግዛታቸው አድርገው መኖራቸውን ስለ አወቁ ነው። ኋላ ግን አባ ያዕቆብን ከታሰረበት ፈትተው በምዕዋ በኩል ወደ ሀገሩ እንዲሄድ አባረሩት። አባ ያዕቆብ ግን ኤርትራ ሲደርስ ተደብቆ በአካለ ጉዛይ አውራጃ ላይ በሐላይ በሌሎችም መንደሮች እየተዛወረ ይሰብክ ነበር።

ምዕራፍ ፩

አባ ያዕቆብ ከሃይማኖት ስብከት ይልቅ የተላከበት ዋና ሥራው ለሀገር ወራሪ ለፖለቲካ ስለ ነበር ከፈረንሳይ ንጉሥ ናፖልዮን ፫ኛ እየተላላከ ስለ ሀገሩ ልማትና ስለ መንግስቱ ስፋት የሚሰራው ዋና ጉዳይ ነበረው።

ዓፄ ቴዎድሮስና ደጃች ንጉሤ

ይህ ሰው ሲሠራው ከነበረውም አንድ ታሪክ ከዚህ በታች እንገልጻለን፤ አባ ያዕቆብ የወንጌል መልእክተኛ ተመስሎ የነጮችን መንግስታት መልእክተኛ ስለሆነ መንግስቱን ወደ ኢትዮጵያ ለማስገባት የነበረውን ሐሳብ ለመፈጸም ትግራ ላይ ከአጋሜ አውራጃ ውስጥ እየተመላለሰ ከሀገረ ገዥ ከደጃዝማች ንጉሤ ጋር የለበጣ ፍቅርን መስርቶ ነበር። በዚህ ተንኮሎም ደጃዝማች ንጉሤን አባብሎ ከዓፄ ቴዎድሮስ አቀያየመ። ቅያሜ የፈጠረውም ጉዳይ የሚከተለው ነበር። ደጃዝማች ንጉሤ ሀገሩ ሰዓስዕ ይባላል። የኢሮብ ባላባት ነው። አባ ያዕቆብ ደጃዝማች ንጉሤ ዓፄ ቴዎድሮስን የሚወጋበት የጦር መሣሪያ ጠበንጃና መድፍ ከነወታደሩ ከፈረንሳይ ንጉሥ እንድትልክላቸው ሲል ወደ ናፖልዮን የፈረንሳይ ንጉሥ ላከ መልዕክቱንም የላከው

በዚያን ጊዜ በነዚያ በባዕድ ሃይማኖት ባመኑት የሀገራችን ሰዎች አድርጎ ነበር።

የመልእክቱን ደብዳቤ በኛ ሰዎች የላከበት ምክንያትም ንጉሡ ናፖልዮን የኢትዮጵያ ሕዝብ ሃይማኖቱን መቀበሉን እንዲረዳለት በማለት ነበር። መልእክተኞቹም ፩ኛ አባ እምነቱ ፪ኛ ልጅ ጸጋይ ጋብር ናቸው። አባ ያዕቆብ ፈረንጅ እነዚህ ጅቱን ሳፔር የተባለውን አንድ የፈረንሳይ ሰው የነሱ መሪ አድርጎ ሲልካቸው ለፈረንሳይ ንጉሥ ለናፖልዮንና ለሮማው ሊቀ ጳጳሳት ፱ኛ ፕዮስ የሚለጥ ደጃዝማች ንጉሤ የላኩት ደብዳቤና የብር ሽልማት የበቅሎና አንበሳ ቆዳና ጎፈር ሌላም እሱን የመሳሰለ ገጸ በረከቱን አስይዞ ነበር። መልእክተኞቹም በጎዳር ወር ፲፰፻፶፩(1851) ዓ.ም ማሳጃር ኢምፕሪያል በተባላቸው መርከብ ተሳፍረው ከምዕዋ ተነስተው በጥር ወር ፲፰፻፶፩ (1851) ዓ.ም ሮማ ደረሱ። በዚያም ከሊቀ ጳጳሳቱ ተገናኝተው ለሊቀ ጳጳሳቱ ደጃዝማች ንጉሤ የላከውን ደብዳቤና ገጸ በረከት አድርሰው ከሮማም ፓሪስ ከተማ ደርሰው ለናፖልዮን ደብዳቤውን አቀረቡ።

ደብዳቤውም እንዲህ የሚል ነበር። «የተላከ ከደጃዝማች ንጉሤ ይድረስ ከግርማዊ የፈንሳይ ንጉሥ ናፖልዮን ፫ኛ ሰላም ለአርስዎ ይሁን። ኢትዮጵያ ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ወድቃ አሁን

ግን ለመነሳት የራስዎ ኃይል ስለማይበቃት ከፈረንሳይ መንግስት እርዳታ ተፈልጋለች። እኔም በሀገሪ ውስጥ ባለን ዓቅም የፈረንሳዊን ጥቅም ለመጠበቅ የተዘጋጀሁ መሆኔን አንድ ሰው ልከው ሊያስመረምሩ ይችላሉ።

አሁንም በፊት ያለውን የካቶሊኮች ጠላት የሆነውን ቴዎድሮስን የምወጋበት መሣሪያና የሚረዱኝም ወታደር እንዲልኩልኝ እለምናለሁ። ደግሞ ለማናቸውም የሆነውን ነገር ይነግሮት ዘንድ አባ ያዕቆብ ይጠይቁ» የሚል ነበር።

አባ ያዕቆብ ለፈረንሳይ ንጉሥ ለናፖልዮን የላከው ደብዳቤም እንዲህ የሚል ነበር «ግርማዊ ሆይ ከቴዎድሮስ ይልቅ ደጃዝማች ንጉሤን የመላዋ ኢትዮጵያ ንጉሥ መሆኑን ብታውቁለትና በማናቸውም ብትረዱት ለፈራንሳይ መንግሥት ጥቅም ያለው ነው።» የሚል ነበር።

ይህንን ሁሉ ያደረገው አባ ያዕቆብም የፈረንሳይን መንግሥት ኢትዮጵያ ላይ በማስገባት ምክንያት ለሆን የሚችልበትን የሠራው መሆኑን በዚህ ደብዳቤው መረዳት ይቻላል። በኋላም ናፖልዮን ብዙ የጦር መሣሪያ በያይነቱ ገጸ በረከትና የጦር ሠራዊት ኮንቲ ሩሴል የተባለውን የጦር አዛዥ ያገር ተወላጆች ለዎችም አድርጎ ሸለቆ ሸለቆ በሆነው ቦታ በወታደሮች እየተመሩ ወደ ምዕዋ ወደብ አድርጎ በመጡበት ወደ ሀገራቸው

እንዲመለሱ አደረገ። ይህንን ታሪክ በሰፊው ለመረዳት ለሚፈልገው የኢትዮጵያ ታሪክ ጳጳ እስከ ጳጳ ስለ ዓፄ ቴዎድሮስ የተጻፈውን መጽሐፍ ይመልከት።

ምዕራፍ ፳፩

አባ ማስያሰና ዓፄ ሚኒልክ

፫ኛአባ ማስያሰ የተባለው በሸዋ ሆኖ ሲሰራው የነበረውን ደግሞ ባጭሩ ከዚህ በታች የምንገልጸውን ተመልከት። አባ ማስያሰ ለኢጣልያ ንጉሥ ፪ኛ አማኑኤል አበ ንስሐ የነበረና ኢጣልያ ኢትዮጵያን ለመውረር የሚሆን ምክንያት ከንጉሡ ጋር ተመካክሮ የሮማዊት ባህል የሃይማኖት ስብከትን መሣሪ አድርጎ ወደ ሐረር እናርያ ከተባለው አውራጃ የገባ ሰው ነበር። በዚያም አገር ሲሰብክ ቆይቶ በሸዋ አውራጃም አስተምራለሁ እያለ ፪ ባሕርይን ሃይማኖት በመስበክ እየተዛዋወረ ከመኖሩ ባሻገር ከዓፄ ሚኒልክ ጋር ተዋወቀና ለዓፄ ሚኒልክ አንድ አንድ ምክር እየሰጠ ሲያካፍላቸው የቆየ ነው።

የሚያካፍላቸው ዋናው ምክሩም ዓፄ ሚኒልክን ከዓፄ ዮሐንስ ጋር ማቀያየምን ያለመ ነበር። ለዚህ ይረዳውም ዘንድ አስቀድሞ ከኢጣልያ መንግስት ጋር ወዳጅ አለቃ የነበረ ከ፲ መርከቦች ጋር አድርጎ ለደጃዝማች ንጉሤ ረዳት የላከለት ነበረ። ይህንንም ሁሉ በቶሎ ለደጃዝማች ንጉሤ እንዲደርስለት አደረገ።

ከዚህ በኋላ አባ ያዕቆብ ለላከቸው ሰዎች የሮማ ሊቀ ጳጳሳት በራኬ ለጥቶዋቸዋል። ናፓልዮንም ለአባ እምነቱ ወርቅ

መስቀል በዕንቁ ባሕርይና በ፲፮ ሉል ያጌጠ የወርቅ መስቀል። ለልጅ ጸጋ ጋብርም የብር ሰገባ ጫማ ጎራዴና ማለፍያ የሆነ ጠበንጃ ሸልሞ ወደ አገራቸው ላካቸው። አባ ያቆብም ምዕዋ ሲገቡ ተቀብሎ አኖራቸው።

ደጃዝማች ንጉሤ ካሉበት ሐውዜን ገብተው መልእክተኞቹን አባ እምነቱንና ልጅ ጸጋን ከደጃዝማች ንጉሤ ጋር አገናኝቶ እነሱም ናፓልዮን የላከውን ደብዳቤ በነሐሴ ወር ፲፰፻፶፩ ዓ.ም ለደጃዝማች ንጉሤ አስረከቡ። ዓፄ ቴዎድሮስም ደጃዝማች ንጉሤን ከወንድማቸው ጋር ማርከው ገደሏቸው።

እነዚያ የመጡት የፈረንሳይ ወታደሮችንም ዓፄ ቴዎድሮስ የጦር ስራዊታቸውን ልከው ካሉበት ቦታ አስከበሏቸው። አባ ያዕቆብ ግን በካቶሊክ ሃይማኖታቸው ባሳመናቸው እምነት እንዲያደርጉና የኢጣልያ መንግሥት ለዓፄ ሚኒልክ ብረትና በያይነቱ የጦር መሣሪ ሌላም አስፈላጊ የሆነውን ሁሉ እንዲሰጣቸው ያለውን ተስፋ እያረጋገጠ ስለ አስገነዘባቸው ከንጉሥ ሚኒልክ ደብዳቤ ተቀብሎ ወደ ኢጣልያ መንግስት እየተላላከ ሲኖር ቆየ። ዓፄ ሚኒልክ በዚሁ ሚስዮናዊ አባ ማስያሰ አማካይነት ከኢጣልያ መንግስት ጋር በደብዳቤ ግንኙነት ካደረጉ በኋላ በታህሳስ በ፲፰፻፸ ዓ.ም የኢጣልያ መንግስት ማርኬዝ አንቶኖሪ የተባለውን መልእክተኛ

ከተከታዮቹ ኢጣልያውያን ጋር ከንጉሥ ምኒልክ ዘንድ ላከ። ወደ ኢትዮጵያ ገብተውም ከሸዋ አውራጃ ሑር እምባ ከተባለው ቦታ ሲደርሱ ዓፄ ምኒልክ ገና ከርሳቸው ጋር ሳይገናኙ መምጣታቸውን ስለ ስሙ አባ ማትያስን «እኒህ ሰዎች ሀገራን ለመሰለል የመጡ ናቸውና ተመለሱ በላቸው» ቢሉት እሱም እነዚህ «ኢትዮጵያን የሚጎዱ አይደሉም» እያለ በብዙ ምሳሌ አያስረዳ በተናገራቸው ጊዜ ንጉሥ ምኒልክ ተቀብለው አነጋገሯቸው።

አባ ማትያስም ይህን ግንኙነት ማድረጉ የጦር መሣርያ ለዓፄ ምኒልክ ሰጥቶ ዓፄ ዮሐንስን እንዲወገሱት ሲል ነውና የኢጣልያ መንግሥት የላካቸውን ደብዳቤና ገጸ በረከትን መልእክተኞቹ ለንጉሥ ምኒልክ አበረከቱ።

ይህን ሁሉ ያደረገውም የሮማዊት ቤተ ክርስቲያን ሐዋርያዊ ሰባኪ ተብሎ ኢትዮጵያን ለመውረር ምክንያት የሚሆነውን በመሥራቱ ማውረሲያኒ ላዘሮ የተባለውን በቅዱሳናቻቸው ስም የተሰራ ኒሻን ከንጉሥ ምኒልክ ፊት መልእክተኞቹ ለአባ ማትያስ ሸልመውታል።

ዓፄ ዮሐንስ

ነገር ግን ዓፄ ዮሐንስ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ከኢትዮጵያ ከመሬቷ ስንዝር ከአፈሯ እፍኝ ያህል አልሸጥላትም እያሉ

ኢትዮጵያን የውጭ ሰው ጠላት እንዳይገባባት በማለት ቀኝና ግራ እየሮጡ ሲጠብቁዋት ኖረዋል። ከእግዚአብሔር አደራ የተቀበሏትን ሀገር በጥንቃቄ ሲጠብቁት ስለ ነበሩ እኒዚያ የወንጌላዊት ሃይማኖት ወንጌል እናስተምር እያሉ ከውጭ ከሲዊድን አገር የመጡትን ሚስዮናውያንና እነ አባ ማስያስ እነ አባ ያዕቆብንም ሳይቀር ጠርተው ሰብስበው «ከኢትዮጵያ ምን ልትሠሩ መጣችሁ?» ቢሏቸው እነሱም ሳያፍሩ «ወንጌል ለመስበክ ነው» አሏቸው።

ዓፄ ዮሐንስም «ወንጌል አንዲት ናት እግዚአብሔርም አንድ ነው። ሕዝቤንም የሚያስተምሩ በቂ የሆኑ መምህራን ካህናትና ሊቃውንት ጳጳሳትም አሉኝ ማንን ልትሰብኩና ልታስተምሩ ነው የመጣችሁ» ቢሏቸው እነሱም ከዚህ ሀገር ላሉት አይሁድ (ፍላሻ) እና እስላም ሲሉ መለሱላቸው። ዓፄ ዮሐንስም «ከዚህ ሳትመጡ አስቀድማችሁ ያገኛችኋቸው በኢየሩሳሌም ያሉ አይሁድና እስላም ነበሩ እነሱን ሳታስተምሩና ሳታሳምኑ እንዴት ብላችሁ ከዚህ መጣችሁ» ቢሏቸው «አሜሃ ይብህም አፍ ወልሳን ዘይነብብ ዓመፀ» እንዳለው ያዕቆብ ዘስሩግ መልስ መስጠት አቅቶአቸው ከንጉሡ ፊት ቁመው አየተያዩ ቁልጭ ቁልጭ ሆነና ዝም አሉ።

ንጉሡ ግን «በሉ ስለወንጌል ቃል ስል ለሰውነታችሁ ምሕረት አድርገላችኋለሁ አሁንም ላገሬ ሕዝብና ለመንግሥቱ የሚያስፈልገኝ የእጅ ጥበብን የሚስተምሩ መምህራን የምንጣፍ የሕንፃና የንግድ የብረታ ብረት ቀጥቃጭነት የሚያስተምሩት እንጅ ኢትዮጵያ ለወንጌል ትምህርት የራሷ መምህራን ስለሚበቁት እናንተንና እናንተን የመሳሰሉ አያስፈልጋትምና ሀገሬን ልቀቁልኝ» ብለው እኩላቸውን በምዕዋ እኩላቸውን በመተማ አባረሯቸው።

ይህንንም ለጊዜው እንጅ ጥቂት ቀን ቆይተውስ በምጥዋ የሄደው ኤርትራን በመተማ የሄደው ድርቡሽን አሥነስቶ የንጉሡን ሕይወት አስይዘው ኤርትራ ኢትዮጵያን በኢጣልያ ለማስወረር ሞክረዋልና በባዕዳን ሃይማኖት መልእክተኞች ያመጡትን ተንኮል ሳይፈጽሙ አልቀሩም። የነዚህ ሰባክያን ሥራ ባጭሩ ይህ ነው።

በዚህ አዲስ ሃይማኖት እናስተምራለን ብለው መጥተው ዓሰብን የባህር ወደብ ይዘው በነበሩት ሰዎች ምክንያት የ፪ ባሕርይ ሃይማኖት ሰባኪው አባ ጁሰፔ ዮሮማ መንግስት ኢጣልያንን አውርሶ የገዛውን ርስት ለኢጣልያ መንግሥት ሠራዊትና መሣሪያ መደበር እንዲሆነው በሰጠው መሰረት ከዚያ ሠራዊቱን ሰብስቦ ቆይቶ ምጥዋን ለመያዝ በቃ። ከምጥዋም አሥመራ

ከተማውን አድርጎ ሞላው ኤርትራን ለመግዛት ቻለ። በዚህም አባ ጁሰፔ ሳፔቶ ቅዱስ ተብሎ በሥዕሉም ቅዱስ እያሉ በኢጣልያ ሀገር ይሰግዱለታል።

በኤርትራም አባ ያዕቆብ ጂያስኮቮ የተባለው ሰው በእኩል ጉዛይ አውራጃ ተደብቆ ሲኖር የኢጣልያ ሠራዊት ኤርትራ በገባ ጊዜ የ፪ ባሕርይን ሃይማኖት እያስተማረና ዮሮማን ታሪክ በሚያስደስት ትምህርት እየሰበከ እያሌ ሰዎች አላምኖ ነበር። የኢጣልያ መንግሥትም ኤርትራን በመግዛቱ ተደስቶ ሲኖር አባ ያዕቆብ በሰበከላቸው በአዲሱ ሃይማኖት አምነው ያጸድቀኛል በማለት እጅግ ብዙ የአባቶቻችን ኦርቶዶክስ ሃይማኖት ትተው አምነውበት የነበረውን አዲሱን ሃይማኖት ለአገር መውረርያና የባዕዳን መንግስት መስፋፋት ምክንያት እንዲሆን አደረጉት። ኢጣልያ ኤርትራን ይዛ ስታበቃ ባንዲራው አሥመራ ላይ የተከለበት ቀን ሐምሌ፲፯ ቀን ፲፰፻፹፩ (161881) ዓ.ም ሲሆን ከ፯ ዓመት በኋላ ኢትዮጵያን በመላዋ ለመውረር ጦራቸውን ማዘጋጀት ጀምረው ነበር።

በዚህ ጊዜም ክቡር ጀግናው ደጅአዝማች ባህታ ሐጎስ ይህን አዲሱን ሃይማኖት የሰማዩን መንግሥት የማያወርስ አገኘን ብለው በአባ ያዕቆብ የተሰበከላቸውን አዲሱን ሃይማኖት አምነው ብዙ ሰውንም በዚህ አዲሱ ሃይማኖት እመኑ እያሉ

ሲያሳምኑ የነበሩት ወደ መንግሥት ስማይ የሚያገባ የጴጥሮስ ሊቀ ሐዋርያት ሃይማኖት አገኘን በማለት አምነውበት ነበር።

ኋላ ግን እላይ በተጠቀሰው ዓመት ያንን ሃይማኖት ተመርኩዞ በእነ አባ ጁዘፕ ሳፔቶ በእነ አባ ያዕቆብ ስብከት ገብቶ ኤርትራን በገዥነት የያዘ የኢጣሊያን መንግሥት ኢትዮጵያን ለመውረር ጦር ሠራዊቱን አዘጋጅቶ በተነሣ ጊዜ እኒህ ጀግናው ስመ ጥሩ የሆኑት ክቡር ደጃዝማጅ ባህታ ሐጎስ በሃይማኖት ስብከት በማታለል ገብቶ ሀገርን ለመውረርና መንግሥቱን ለማስፋፋት መሆኑን ተረድተውና የተንኮሉን ሥራ ተመልክተው ከተጸጸቱ በኋላ ኢትዮጵያን ለመርዳት ሲሉ ሀገሪን አሳልፌ አልሰጥም። በማለት ከራስ መንገሻ ዓፄ ዮሐንስ ጋር ተላልከው ሰገነይቲ የነበረው ጣልያንን አስረው ሲያበቁ ከኢጣሊያ ሸፍተው ወደ ራስ መንገሻ ዘንድ ወደ ትግሬ ሀገር ሄዱ። ሐደውም በመተባበር ጣልያንን ወግተን ከሀገራችን እናስወጣዋለን በማለት ከሰገነይቲ ተነስተው ልዑል ራስ መንገሻን ለመገናኘት ወጡ። ወታደሮቻቸውን አስከትተውም ትግሬን ለመሻገር ሲገዙ ሐላይ ከተባለው መንደር ሲደርሱ ታኅሣሥ ፳፮ ቀን በጊ.፳፻፹፯ (1887) ዓ.ም የኢጣሊያ የጦር ሠራዊት ደርሶባቸው የኢጣሊያ ጦር ሠራዊት ጋር በጀግንነት ተዋግተው በጦር ሜዳ ላይ ሞቱ።

ይህም የሆነው **ክልዑል ራስ መንገሻ** ተላልከው ልዑል ራስ መንገሻም ከትግሬ የጦር ሠራዊታቸውን አስከትተው ተነስተው ከደጃዝማጅ ባህታ ለመተባበር በመንገድ ላይ ሳሉ ራስ መንገሻም መምጣታቸውን ኢጣሊያ አውቆ ሳይደርሱላቸው ጦርነቱ ስለ ገጠማቸው ነው እንጂ ራስ መንገሻ ደርሰውላቸው ተባብረው ጦርነቱ ተደርጎ ቢሆን ኖሮ ሳያሸንፉ አይቀሩም ነበር።

ምዕራፍ ፳፪

ከዚህ በኋላ የእግረ-ቀዳሽ ባለቤት የሆኑት ፊተውራሪ ተስፋ ብእምናይ የተባሉ የኩዳቲት ባላባት «ባሕታን ያህል ሙቶ ይቀራል» በማለት ትግራ ተሻግረው ሒደው ደጃዝማች ባሕታ ተዋግተው መሞታቸውን ለልዑል ራስ መንገሻ ነገሯቸው። ልዑል ራስ መንገሻም ከእንደርታ አውራጃ ዓይባ ከተባለው ሀገር ሠራዊታቸውን አስከትተው ከትግራ ወደ ኤርትራ ተሻግረው እስከ ኩዳቲት ድረስ በፊተውራሪ ተስፋ እምናይ እየተመሩ መጥተው በኩዳቲት ላይ በየካቲት ወር ሽጃ፻፹፯ (በኢት) 1985 (በፈ.) ከፍ ባለ ጀግንነት ከኢጣልያን ጋር ተዋግተው ድል ሆኑ።

በዚህ ጠንቅ ጣልያኖች ኢትዮጵያን ለመውረር የመጡበት ምክንያት የዓድዋ ጦርነትን አስከተለ።

በዚህም ጊዜ እግዚአብሔር ኢትዮጵያን አሳልፎ ስለልሰጣት ግርማዊ ዓፄ ምኒልክ ጣልያንን ድል አድርገው ኢትዮጵያንም ከወራሪ ቢያድንዋት ከመረብ አንስቶ እስከ ምዕዋ ያለው ሀገር ዋንና ድንበርዋን ኢጣልያ ስትጠባበቅ ፵፯ ዓመት ሲሆናት ሕዝቧም በጭቆና አገዛዝ ቆየች።

ይህም አሁን ኤርትራ ተብሎ የሚጠራው ሀገራችን ከጥንት ጀምሮ ትግራይ ትግራኝ ተብሎ ጠቅላይ ግዛቱ ሲጠራ በክፍል

ከመረብ ወዲህ ሐማሴን ከመረብ ወዲያ ትግራይ ተብሎ ይጠራ የነበረው ነው።

ኢጣልያ ከገዛ በኋላ ግን ለፖለቲካ እንዲመቸው ሲል የኢጣልያ መንግሥት ከእንግሊዝ መንግሥትና ከፈረንሳይ መንግሥት የኩሎንያን ግዛት የወሰን ክልል ውል በተፈራረሙበት ጊዜ በሱዳን በኩል ከእንግሊዝ ጋር የከሰላ ግዛት ብላታ ገብሩ የተባሉት የዓፄ ዮሐንስ ሹም ሲገዙት የነበረውን የመታሕት አውራጃ ክፍል የሆነ ለገንዘብ ዕዳ ምትክ ይሆን ዘንድ ኢጣልያ ከእንግሊዝ መንግሥት ብድር ስለ ነበረባት ስለ ገንዘቡ ፋንታ የከሰላ ግዛትን ለእንግሊዝ መንግሥት አሳልፎ የሰጠበት ጊዜ በሽህ ፳፻፴ (በፈ.) 1902 ዓ.ም ነው።

ከዚያ በፊት ያለው በዓፄ ዮሐንስ ጊዜ ልዑል ራስ አሉላ ሲገዙት የነበረውን ሀገር ከመረብ ምላሽ እስከ ምዕዋ ያለውንም በዚያን በ1902 (በፈ.) ፲፰፻፴ ዓ.ም በወሰን ክልል በተዋዋሉበት ውል ከተፈራረሙ በኋላ በዚህ ዓመት ሐማሴን ስትባል የነበረችው መረብ ምላሽ በባሕርዋ ስም ኤርትራ ተባለች። ይህም የሆነው ከላይ በተጠቀሰው ዓመተ ምሕረት በጀነራል ማርቲኖ ነው።

እንዲህ አድርጎ በእነ አባ ጁዜፔ ሳፔቶ በእነ አባ ያዕቆብ የሃይማኖት ሰባክያን ምክንያት መንገድ ተጠርጎለት የገባው የኢጣሊያ መንግሥት ሕዝቡ የዕውቀትና የሥልጣኔ ትምህርት እንዳይማር በማለት ወደ አዲሱ እምነት አምነው ለሚኖሩ ልጆች በያለብት የጣልያን ትምህርትን የሚማሩበት ትምህርት ቤት (እስኮላ) ሲሠራ የኦርቶዶክስ ሃይማኖት ልጆች የሚማሩበት ግን መንደራራ ላይ እስኮላ ላን ጊዮርጆ የተባለው ብቻ ነበር። ከዚህም የመኪንንት ልጆች በስተቀር የተራ ሕዝብ ልጆች ትምህርት ለመማር ለመግባት ክልክል ነበር።

ይህም የዕውቀት ትምህርት ለሐበሻ ወይም ለኤርትራ ልጆች ከሦስተኛ ክፍል በላይ ለመማር ክልክል ሆኖ ነበር። ጎላ ጀነራል ጋስፓሪኒ የተባለው ኢጣሊያዊ ሀገረ ገዥ የኤርትራን ሕዝብ የሃይማኖት ሹሞች እስላምና ክርስቲያን የኦርቶዶክስ የካቶሊክና የወንጌላዊት ጎላጌዎች የሆኑትን ቤተ ክህነት አስፈርሞ የተፈረመውን ዕብነ መሠረት ጥሎ አስቀምጦ፡ በ1925 (በፈ.) ፲፱፻፲፮ (በኢ.ት) ክርስቲያንና እስላም የሆነውን ወገን ሁሉ የተራ ሕዝብና መኪንንት ልጆች በጎብረት ጣልያንኛ ቋንቋ የሚማሩበት እስኮላ ከፈተ። ይህም ቪቶሪዮ ተብሎ አሁን መንግሥታችን ከመጣልን ልዑል መኮንን ት/ቤት አሥመራ ላይ የሚገኘውን ት/ቤት አሠርቶ አስመርቆ በደምብ

የሐበሻ ልጆች እንድንት ሁነው እስከ ፮ኛ ክፍል የሚማሩበትን ተክለ። ከዚያም ወዲህ እየተማሩ ሲኖሩ ላለ ጎሽርናቶረ ጋስፓሪኒ ወደ ኢጣሊያ ተዛውሮ ከሄደ በጎላ። ሌላ ፋሺስታዊ ጎሽርናቶረ ዳውዲያቺ የተባለው ሰው በስተጎላው ተሸሞ ወደ ኤርትራ ሲመጣ የሐበሻ ልጆች በቂ ትምህርት ካገኙ የባርነትን ነገር ተረድተው ኢትዮጵያ እያሉ ሊሸፍቱብን አይደሉም? በማለት ከአራተኛ ክፍል በላይ **እንዳይማሩ ክልክል እንዲሆን አገደው።**

እሱ ወደ ኢጣሊያ ተዛውሮ ሌላ ፪ አስቶቶ የተባለ በስተጎላው የመጣው ጎሽርናቶረ ደግሞ የሐበሻ ልጆች ከሦስተኛ ክፍል በላይ የእውቀት ትምህርት እንዳይማሩ ክልክል አድርጎት ነበር።

ምዕራፍ ፳፫

ስለኢጣልያ መንግሥት የግፍ ሥራ

ከዚህ በኋላ ኢጣልያ በ፲፱፳፰ በፈ. 1935 ዓ.ም በኢትዮጵያ ላይ ወረራ ፈጽማ ያደረሰችው ሥቃይ ውርደት መከራ እስራትና ግርፋት እንዲሁም ሞት በኤርትራና በኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ የፈጸመች ግፍ ሁሉ በዓለም ተደርጎ ታይቶ የማይታወቅ ነበር። ፋሺስት ኢጣልያ ከፈጸመችው የግፍ ሥራ ከብዙው ጥቂቶቹን እዚህ እንጠቅሳለን። በኢትዮጵያ ላይ የሕዝቡ የግፍ አልቁት ወሰን የሌለው አልቁትና አብያተ ክርስቲያናትን ማቃጠል የተፈጸመባት ሲሆን በኤርትራ ሕዝብ ላይም የተፈጸመው ከብዙ አንድ አንድ የምንጠቅሰው የሃይማኖት ተጽእኖና የሕዝቡን ውርደት ነው።

ፋሺስት ኢጣልያ አላይ በተባለው ቦታ ኢትዮጵያን በወረራ በያዘች ጊዜ የኤርትራ ልጆች የቋንቋቸውን የሐበሻ ትምህርት እንዳይማሩ ተከለከለ። የኢጣልያ ቋንቋ ብቻ ካልሆነ በቀር በሁሉ ትምህርት ቤት ክልክል እንዲሆን የወንጌላዊት ትምህርት ቤትና ማተሚያ ቤትን ዝግ እንዲሆን አደረገ። በኋላ ለኔ ከ፲፱፻፲፱ በፈ.1927 ዓ.ም ጀምሮ በኢትዮጵያ ቋንቋ ግዕዝ አማርኛና ትግርኛን በማመስተማር ላይ ለነበርኩት ለርእሰ ደብር ዕቀብ እንድርድስም በኢጣልያ መንግሥት በጎሽርናቶሪ ጋስፓሪኒ

ለወር 90 ዘጠና ፍራንክ ተቀጥራ የማስተምርበትን ፣ ክፍል ቤትና መኝታ ቤት ማዕድ ቤት ከነግቢው መብራትና ውኃ መንግሥት የሚከፍለው ያለበት ግቢ ተሰጥቶ እያስተማርሁ ስኖር እንዳልነበር ኢትዮጵያ በ፲፱፻፳፰ ዓ.ም በኢጣልያ ፋሺስት ከተያዘች በኋላ ሐምሌ ፳፩ ፲፱፻፳፱ በፈ.1937 ዓ.ም የኔን ደሞዝ ነሥተውኝ የሰጡኝንም ትምህርት ቤትና መኝታ ቤት አስለቀቁኝ።

እኔም ሄጀ ወደ ኮሚሳርዮ ሎቤሎ ብጮኽ እሱም እኔ አላውቅም። አፋሪ ፖለቲኪ ነው የሚያውቅ ብሎኝ ወደ አፋሪ ፖለቲኪ ጠቅላይ ግዛት ለመጮህ ሔድኩ። ዶቶር ቢቫ በሚባለው ሰግረቴር ከቢርው ጽሕፈት ቤቱ ነገራን ለመስማት ግባ ብሎኝ ስገባም ያ የአፋሪ ፖለቲኪ (ጠቅላይ ግዛት) ሹም ከመንዶቶሪ ሳንማርኮ በድንገት መጥቶ እኔን ዓይቶ፤ ከሰግረቴሩም (እንደራሴ) ጽሕፈት ቤት ገባና ወንበሩን ሳብ አድርጎ ተቀመጠ። ይህ ሰው ምንድን ነው የሚለው? ሲልም በብርቱ ቁጣ ቃል ሰክረቴሩን ጠየቀው። እኔንም በዓይነ መዓት እያየ ተናገረው። ሰክረቴሩም እኔ አሁን ነው ግባ ያልኩት ነገሩን ገና አልሰማሁትም አለው።

ኮማንዳቶሩም በገዛ እጅ እኔን ሲጠይቀኝ (እነጋጋሪ አስተርጓሚ) ክቡር ደጅአዝማጅ ተድላ ተክላይን ጠርቶ አምጥቶ ምንድን

ነው የሚለው አለው። እኔም ጌታዬ የኢጣሊያ መንግሥት በሐበሻ ትምህርት አስተምር ብሎ ትምሕርት ቤትንና ለኔም በደመወዝ ቀጥሮ ካስቀመጠኝ ጊዜ ጀምሮ 10 አስር ዓመት ያህል እያስተማርሁ ስኖር ቆይቼ ነበር አሁን ግን ትምህርት ቤቱን ዝጋው ትምህርቱንም አታስተምር ደሞዝም ከሐምሌ ፳፩ ቀን ፲፱፻፳፱ ዓ.ም ጀምሮ የለህም ብሎሃል መንግሥት አሉኝ።

ስለዚህ ትምህርት ቤቱ የተዘጋው በኔ በደል እንደሆነ በደሌን እንድትገልጹልኝ ወይም በሥራ ያጠፋሁት እንዳለ ልትገልጹልኝ ስል አቤቱታዬን ለመንግሥት ለማመልከት ነው የመጣሁት አልሁት።

ኮማንዳቸውም ትምህርት ቤቱን እንዲዘጋ ያደረገው ባንተ በደልና ጥፋት አይደለም። መንግሥት ተማሮቹ የሐበሻ ትምህርት እንዳይማሩ ስለ ከለከለ ነው። ተማሮቹ እንማራለን ካሉም የኢጣሊያ ትምህርት ወደ እስኮላ ቪቶርዮ ሃደው ይማሩ ሲል መልስ ሰጠኝ።

ከዚህ በኋላ እኔም በልቤ ኢትዮጵያ ጠፍታ ኢጣልያ የኢትዮጵያ ባለባቶቿንና ቋንቋዋን አጥፍተው የኢትዮጵያውያንን ርስት ይዘው ኢጣልያውያን ርስታቸውንና ቋንቋቸውን አስፋፍተው ለመኖር ያላቸውን ምኞት መፈጸማቸውንና ቋንቋዋን ለማጥፋት ያቀዱት ሐሳብ ከልቤ ተደቀነና «ምነው እግዚአብሔር

ኢትዮጵያን ያችን ስም ሀገር አሳልፎ ሰጥቷችሁ ትምህርትን በማስፋፋት ፈንታ በዚህ ክፉ አሳባችሁ ሕዝብዋንና ቋንቋዋን ለማጥፋት ተነሳችሁ? ብዬ ከልቤ ንዴት የተነሣ ኮማንዳቸው እንዲገድለኝ ስል ጠረጴዛውን በእጄ እየመታሁ ስማ ብዬ «ኢትዮጵያን ልታጠፉ አሳባችሁ? ኢትዮጵያ አትጠፋም እናንተና አሁን ግፍ የምትሠራ ያለች የኢጣልያ መንግሥት ግን በአጭር ዓመታት ትጠፋለች የሠራችሁትና ያሳባችሁት ግፍ ያን ጊዜ በናንተ ይደርሳል» ብዬ በግልጽ እንዲገድለኝ ስል በቁጣ ተናገርሁት።

ኮማንዶቸው ሳንማርኮንም ተናደደና ከወንበሩ ተነሥቶ ምንድር ነው ያለው ሲል አነጋጋሪውን(አስተርጓሚውን) ክቡር ደጀዝማች ተድላ ተክላይን ጠየቃቸው፤ ክቡር ደጀዝማች ተድላም እኔን እንዳይገድለኝ ሲሉ «አታስተምር ብላችሁ ትምህርት ቤቱና ደሞዜን ከነሣችሁኝ ለኔም እግዚአብሔር ያውቅልኛል» ነው ያለ አሉት።

ኮማንዶቸውም (ኖን ፓርላንቶኩዚ) አንደዚህ አይደለም የተናገረው አለ። እኔም ልሞት ስለ ቁረጥሁ «በግለጥ ንገሩት ከመግደል አልፎ ምን የሚያደርገኝ ነው? ኢትዮጵያ ጠፍታ ከማየት መሞት ይበልጠኛል» ንገሩት አልክኧቸው።

እርሳቸውም ከአሁን አሁን ሊገድለው ነው በማለት እየተንቀጠቀጡ እንደ ተናገርሁት «እግዚአብሔር ኢትዮጵያን ያህል ለም ሀገር አሳልፎ ሰጥቷችሁ ሲያበቃ እናንተ ጣልያኖች በጎ ነገር በመሥራት ፈንታ መንግሥቷን አጥፍታችሁ ቋንቋዋንም እናጥፋው እያላችሁ አይደለምን? አሁን የሐበሻ ትምህርትን ልጆቻዎ እንደማሩ መንግሥት ከልክሏል የምትለኝ እንግዲያስ ኢትዮጵያ አትጠፋም። እናንተና ኢጣልያ ግን በቅርብ ዓመታት ትጠፋላችሁ» ብሎ ነው የተናገረው ሲሉ የተናገርሁትን ገልጠው ተናገሩት።

ኮማንዳቶሪ ሳንማርኮም ነገሩን በሰማ ጊዜ እኔ አሁን ይገድለኛል ብዬ ሞቴን ሳስብ እሱ እህ ብሎ ደንግጦ ወደ ጠረጴዛው ተደፍቶ ብዕሩን አንስቶ ጠረጴዛውን እያንኳኳ በብዕሩ ላይ ተደፍቶ ሳየው በምን ልግደለው እያለ ነው የሚያስብ ብዬ አንገቴን ወደርሱ አቅንኜ ለመሞት ስዘጋጅ እርሱም ሩብ ሰዓት ልክ ዝም ብሎ ብዕሩን ሲያንኳኳ ቆይቶ ያ ሁሉ ለማየት ብቻ እንኳ የሚያስፈራ ቁጣው በርዶ እንዲህ ሲል ተናገረኝ።

«ይህ መንግሥት ሕፃናቱ የሐበሻ ትምህት እንዳይማሩ አንድ ጊዜ ወስኗል። በመንግሥት ውስጥ ልታስተምር አይቻልም። ነገር ግን በፈቃድህ አስተምራለሁ ያልህ እነደሆነ እኔ

እንደፈቃድህ ልታስተምር ፈቃድ ልስጥህ መንግሥት ግን አይረዳህም» ሲል መልስ ሰጠኝ።

እኔም «ልታስተምር አትበሉኝ እንጂ የመንግሥት እርዳታ አንድ ነገር አልፈልግም» ስል መልስ ሰጠሁት። እሱም እንግዲያስ እንደፈቃድህ አስተምር ሲል የፈቃድ ወረቀት ሰጥቶኝ የማስተማር ሥራዬን በራሴ አከናወንኩና ዕዳጋ ዓርብ ላይ ትንሽ እንደ ዳስ መሰል ሠርቼ የማስተማር ሥራዬን ቀጠልሁ።

የኢጣልያኖች ግፍ መቼም ተወርቶ አያልቅም። ኃሳባቸው የነበረው ሀገራችንን መሬታችንን ተረስተው የራሳቸው ሀገር አድርገው የኢጣልያ ሕዝብ መጥቶ በኢትዮጵያ ርስት እንዲመሠረት የኛ ኤርትራና ኢትዮጵያ ሕዝብም ወደ ስሃራ በምድረ በዳ በአይርጥላን ወስደው እየጣሉ እንዲያጠፋት እንደነበር በኢጣልያ ቋንቋ ተጽፈው የሚገኙ መጻሕፍት ምስክር መሆናቸውን እየገለጸሁ በኔም በግፍ ሥራቸው የደረሱበኝና ያጋጠመኝን ጭንቅ ለመጨመር ትውልድ አሳስባለሁ ።

ምዕራፍ ፳፬

ይህንንም የጻፍኩት አዲስ የሃይማኖት ስብከት እንሰብካለን። መጽሐፍ ቅዱስ እናስተምራለን። በማለት ሚስጦኖች የሠሩትንና የሚሠሩትን ተንኮል መጪው ትውልድ እንዲያውቀውና እንዲረዳው፡ ሀገርንም በሃይማኖት ስም መሸጥ እንደማይገባ ለማስረዳት ነው። እዚህ ላይ የኢጣልያ ፋሺስቶች ኢትዮጵያን በወረራ ከያዙ በኋላ በኤርትራ እና በሕዝብዋ ላይ የፈጸሙትን የግፍ ሥራ ልጠቅስ እወዳለሁ።

ፋሺስት ኢጣልያ የዓለም መንግሥታት እንዲያምኑለትና በዓለም መንግሥታት ሸንጎ ለፖለቲካ እንዲመቸው ሲል በሕዝቡ ላይ ትያትር እያደረገ የግፍ መላገጫን በማድረግ ከሠራው ከዚህ ቀጥሎ የተጻፈውን ተመልክታችሁ ሀገርህንና መንግሥትን በማጣት በባዕድ መንግሥት የሚደርስ ጉዳትና ጭንቅ ምን ያህል መራራ መሆኑን እንድትረዱት በባዕድ መንግሥት በኢጣልያ ያሳለፍነውን ግፍ እንገልጻለን።

ኢጣልያ ኢትዮጵያን በወረራ በያዘች ጊዜ በትያትር ያደረጉት ግፍና የሰው መላገጫ ትያትር የታየበት ቀን ኢጣልያ ኢትዮጵያን ጨርሰው ግዛታቸው ባደረጉት በ፲፱፻፴፩ ዓ.ም

ነው። ፋሺስቶች የሆኑ የኢጣልያ ካህናቶችና መኪንንቶች በአባ ማሰያስ ገዳም ስም ሁነው በኢትዮጵያ ላይ መጥተው የኢትዮጵያ ሰዎችንም በየአድባራቱና በየከተማው እየሄዱ ከአገራቸው ወስደው ፊልሙን በትያትር እንዲያሳዩ መላገጫ ለማድረግ የሠሩበትን ዘመን እንጽፋለን።

እኒህ ከላይ የጠቀስናቸው የኢጣልያ ፋሺስቶች አስቀድመው በጥንታዊት ከተማ በቅድስት ሀገር ጽዮን አክሱም ላይ ሰውን ሁሉ ወንድንና ሴቱን ሰብስበው። ፊልሙን የሚያነሣ መኪና አቁመው፡ ሰውንም ከጀ ከፍለው በዚህ ያላችሁ ካቶሊክ ሃይማኖት አውርድ በሉ በዚህ ያላችሁም ጦር አውርድ በሉ እያሉ ስላዘዙባቸው ሁሉም የአክሱም ሰዎች ባንድ ወገን ጦር አውርድ ሲል አንዱን ወገን አውርድ ብቻ ሲሉ ኢጣልያዊውም ከዚህ ያላችሁ ካቶሊክ አውርድ ነው የምትሉ ሲላቸው ይህንን ቃል እየተመላለሱ ካቶሊክን ሳይነኩ እኩሎቹ ጦር አውርድ ሲሉ እነዚያም አውርድ እያሉ ሙሉ ቀን በሌላም ዓይነት እንደዚህ ያለና ይህን የመሳሰለ የሳምንቶቹ ቀኖቹ ሁሉ ሲሠሩ ለንብተው ወደ ኤርትራ መጡ።

በኤርትራ ላይም ሰኔ ፲፪ ቀን ፲፱፻፴፩ ዓ.ም ከሐማሴን አውራጃ መጥተው የሱጎ ጭዋና ደቀ ተሸም ሚናበ ዘርአይ የሚባለው ወረዳ ላይ የሚገኙ የአገር ቤት ሰዎችን ጸፃዘጋ

ከሚባለው ከተማ ሰብስበው ወንድ የሆነው ባንድ ወገን ሸክፈው ከሜዳ ማይ ጓይላ ከሚባለው ወንዝ ከመስኩ ላይ ፎቶ የምታነሳው መኪና አቁመው፡ በሌላ ቦታ እንዳደረጉት ሕዝቡን ከ፪ ክፍለው ፪፻ የሚሆኑ ፈረሰኞች ጦርና ጋሻ ጉራዴና ሰይፍ አስይዘው፡ ባንድ ወገንም እንደዚህ ፈረሰኞች የቀረው በእግር ያለው ሰው ሁሉ እኩል ጦርና ጋሻ እኩል ድንጋይና ሽመል የያዘ ባንድ ወገን አሰልፈው አንድ ሰው መልእክተኛ ቡስጣ ወረቀት የያዘ አድርገው።

ባንድ ክፍል ዓፄ ዮሐንስ ባንድ ክፍል ዓፄ ምኒልክ ብለው ስያሜ እየሰጡ ፪ የኢጣልያ ክልስ ሰዎችን አድርገው ዓፄ ዮሐንስ በተባለው የኢጣልያ ክልስ (ሲልቢስትሪ) መልእክተኛነት ወስዶ ሲሰጠው እርሱም ወረቀቱን አንብቦ ሲያበቃ «ንጉሠ ምኒልክ እምቢ አለ እንግዲህ ክተት ሠራዊት ምታ ነጋሪት ብለህ አዋጅ አስነግር አሉና አንድ ኢጣልያዊ ሰው አስነሥቶ ኩናት ኩናት እያልህ ጩህ ብሎት እርሱም ኩናት ኩናት እያ ፈረሰኞቹም ፋሺስቱ እንዳዘዛቸው በዓል ሐመር በዓል ሐመር በዓል ሐመር እያሉ ድንፋታና ሁካታ ሆነ ያን ጊዜም እኒያ አንድ ክፍል ወደ አንዱ ክፍል ገቡባቸውና እነዚያ ፈረሰኞቹም ድብልቅልቅ ማለት ሆነ። በዚህ ያላችሁ ተሸረናል በሉ ሲላቸው ተሻርን ተሻርን ይሉ ነበር።

በዚህ ላይ ከቃላቸው ወይም ከተያትር ሥራው አንድ ነገር ቢዛባ እንደ ገና መልስ አየተባለ ሲገደድ ሰነበተ። ሰውዬው ደክሞት አርፋለሁ ብሎ ቢቀመጥ ወይም ለማረፍ ገለል ቢል የመንግሥት ዘበኞች አሉና ተነሥ እያሉ የተቀመጠውን ሰው በኮርማጅ (ባለንጋ) እየመቱ ያስነሱት ነበር። እንዲህ ሲደረግም ሴቶች ዋይ ዋይ እያላችሁ ጉንጫችሁን ምቱ እያሉ በዘበኞች ጉንጫቸውን እያሰመቱ በእንዲህ ያለ በሌላም ክፉ ነገር ሕዝቡን እየተዘባባቱበት ሰነበቱ። እንደገናም ሴቶችን ሰብስቦ ዕራቁታችሁን ሁናችሁ ታዩ አላቸው። ከመስኩ ላይ ይህ ሁሉ ሲሆንም ፊልሙን የምታነሳ መኪና ከዚያ አለችና የተደረገውን ሁሉ መፎቶግራፍ ታነሳ ነበር።

ሴቶቹ ግን ምንም ቢሆን ዕራቁታችንን አንወጣም አሉ። ይህን ጊዜ ሰው ሁሉ በጋዘን እዘቶት ተዘጋጅና የላይኑ ልቡናውን እገባ ወደ ሰማይ ረጫ። ይህን ቃል በፋሽስት የሰማ ፊተውራሪ ገብረእግዚእ (አሁን ደጃዝማች) የተባለው የተክለ ዓገባ ወረዳ ምስሌኔ ሀገረ ገዥ ግን እነዚህ ሴቶች ፊት እኔን ግደለኝና በጊላ እነሱን ዕራቁታቸውን ታቆማቸዋለሁ እንጂ እኔ ሳልሞት ምንም ቢሆን እራቁታቸው አይቆሙም ሲሉ ተናገሩት። እንዲያስ እንዳሉ ከባሕሩ አፋፍ ሴቶችን አቅርቦ ካፋፋ አቆማቸውና

ከባሕሩ ውስጥ የተጣለውን ጥላቸውን የዕርቃንቃቸው ሃፍረትን በፎቶግራፍ አነሳ።
 ይህንንና ሌላውን የግፍ ሥራ በማድረግ በተሰበሰቡት ሕዝብ ሲጫወቱባቸው ሰንብተው አሥመራ ያለውን ሕዝብ ደግሞ እንዲሁ ለማድረግ ወደ አሥመራ ተዛወሩ።

ምዕራፍ ፳፭

ፋሽስት ኢጣልያኖች አሥመራ መጥተው በሕዝብ ላይ ካደረሱት የግፍ ሥራ አንዱ በቤተ ክህነት ቅድስት ማርያምና አካባቢ የእገር ቤትን ሰው በዓለም ሕዝቦች ፊት መዛባቻ ለማድረግ የሥረዓተ ክህነትን ሕግ በልግጫ ለማሳየት የተሞከረው ሙከራ አንዱ ነው። በመላው ሐማሴን አብያተ ክርስቲያናትን አልባላት ንዋያ ቅዱሳትና ጽንሐ የአሥመራ አካባቢም ካህናት የቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያ አልባላት ንዋየ ቅዱሳትና ጽንሐ ካህናትና መዘምራንን ያለ ውድ በግድ ለብስበው ያሾፉ ነበር። ከሶኔ ፳፱ ቀን እስከ ሐምሌ ፲፱ ፲፱፻፴፩ በፈ. 1939 ዓ.ምም ገጀረት አጠገብ ባለው በሳንፍራንቸስቦ ቤተ ክርስቲያን የኢጣልያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በነበረው ሕንፃ ሰብስቦ ካህናቱ ልብስ ተክህኖቸውን ለብሰው መዘምራን የወርቅ በዓውደ ዓመት የሚለብሱት ልብስ ለብሰው ኢጣልያ እንደ አዘዘ በግድ ያለ ውድ ሲሆኑ ይውሉ ነበር። ከላይ ከተባለው ቀን ጀምሮ፤ በየቀኑ ከቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን አሥመራ ከጥዋቱ በፈ. በጅሰዓት በኢትዮጵያ በጅሰዓት በመኪና አሳፍሮ ወደ ሳንፍራን ቸስቦ ቤተ ክርስቲያን እየወሰደም ከውስጥ አግብቶ በየወንበሩ እያስተቀመጡ እያስነሳ የፈዘ ነበር።

ቤተ ክርስቲያንም በኤለትሪክ ደምቆ ብርሃኑ ልክ የቀን ፀሐይ ይመስል ነበር። ከየአብያተ ክርስቲያንም የተሰበሰቡት ከሺ (1000) በላይ የሚሆኑ ጽንሐሆች በቤተ ክርስቲያን በጣራው ተሰቅሎ ነበር።

ድምፅ የምታነሣው ፎቶግራፍ የምታነሣ ቱሌቪዚን መኪናዎችም በየተመደበላቸው ቦታ ከቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ተቋቋመው ሥራቸውን በመሥራት ላይ ነበሩ።

ከዚህ በኋላ የኢትዮጵያ ጳጳሳት የመዓርገ ክህነትና ዲቁና እንደምን አድርገው እንደሚሰጡ መዓርገ ክህነትና ዲቁናን የሚቀበሉትም ለጳጳሱ ምን ገንዘብ ሰጥተው መዓርገ ክህነትና ዲቁናን እንደሚቀበሉ በፊልሙና በቴሌቪዥን በማንሳትና ለዓለም መላገጫ ለማሳየት ሲሉ ኢጣልያኖች ሴልቪስትሪ የተባለውን የፖሊስ አስፔቶሪ የኢጣልያ ክልስ (ሐንፊፊ) የጳጳስ ቆብና ልብስ ጳጳስናን አልብሰው ስሙንም አባ ማስያስ የሚል ስም ሰይመው፣ ከወንበፍ አስቀመጡት። አሞሌ ጨው የሚመስል ዕንጨት ጠርበው ከአዳራሹ አምጥተው አስቀመጡትና ከኛ አንድ ቁስ ዘርክ እግዚእ ተስፋ የሐንስ የተባሉትን አቡነ ቀሲስ ብለው አስነሡ።

ከዚህ በኋላ ወጣቶችን ተማሮች በየአንድ አንድ እያስነሡ ያንን አሞሌ ጨው አስይዘው ተጎንብሶ ወደ ጳጳሱ ይሄድና

አሞሌውን አበርክቶ ጳጳስ የተባለው በመስቀሉ ባርኮ ቱ ጥሬቲ አንተ ቀስሃል ማለት ነው፤ ቱ ጥሬቲ እያለ ሲያሰናብታቸው ይውላል። ከዚህም ማክል መዘምራትን ወረብ ወርቡ ይለናል። እኛም መዘምራትንም ንጉሥኪ ጽዮን ኢይትመዋዕ ለፀር ወኢየጋ ድጋ ለሀገር ብለን እንዘምር ነበር።

ወረቡን ስንዘምር የፊልሙ አንሺ ዋና አዛዥ ይደሰት ነበር። ይህም በግዕዝ ቋንቋ በመሆኑ ምሥጢሩን ባለማወቁ ድምፁን ብቻ የዜማውን ጣዕም ብቻ በመስማቱ ነው እንጂ ምሥጢሩን አውቆት ቢሆን ኑሮ በሰምብ ወይም በጥይት ጨርሶ ያጠፋን ነበር።

ምክንያቱም እኛ የባዕድ መንግሥት ግፍ ስለ አስቀቀንና የባዕድ መንግሥት አገዛዝን ስለ ጠላን በግዕዝ ቋንቋ የኢትዮጵያ መንግሥት ንጉሥ ከጥንት ጀምሮ የተሰየመው ንጉሠ ጽዮን የሚል ስለ ሆነ እኛም በዚህ ስም ንጉሥሽ ጽዮን በጠላት አይሸነፍም (አይጠፋም) ሀገሪቱንም አይተዋትም በሚል ምሥጢራዊ ጸሎት እግዚአብሔርን በመለመን በያሬድ ዜማ ወረባችንን እየመላለስን እንዘምር ስለነበር ነው።ኢጣልያዊውም በጣዕመ ዜማው ተደስቶ በትግርኛ እየመላለሰ ዝፈኑ ይለን ነበር።

ከሰኔ ፳፱ እስከ ሐምሌ ፲፰ ቀን ፲፱፻፴፩ ዓ.ም ከአሁኑ ቀን በስተቀር እንደዚሁ በማለት በየቀኑ ከጥዋቱ በኢትዮጵያ ከጃ ሰዓት እስከ ፰ ሰዓት የማታ፤ በፊ ከጥዋቱ፤ ሰዓት እስከ ፰ ሰዓት የማታ ስንውል ጥዋት በመኪና ወስደው ማታ በመኪና እያመላለሱን ስንሠራ ስንብተን ሐምሌ ፲፰ ቀን ፲፱፻፴፩ ዓ.ም ፊልሙን የምታነሣውን መኪና አዘጋጅተው የኢጣሊያዊው አለቃ ያን ጳጳስ ተብዬ አባ ማስያስ ሲለው የነበረውን ሰው ልብስ ምንግሥትን አልብሶ ዘውዱን በራሱ ላይ ደፍቶ፡ እኛንም ለያንዳንዳችን ወንበር ሰጥቶ እስቀምጦ ዛሬ ተቀምጣችሁ ነው ስትሠሩ የምትውሉ አለን።

ንጉሥ ግን ሲመጡ ናቸውና አዋጅ ነጋሪው ንጉሥ መጡ እያለ ፎ ጊዜ ሲናገር በፎኛው ጊዜ እናንተ ተነሥታችሁ ተቀበሉ ብሎ ነገረን። አዋጅ ነጋሪ የተባሉትም አዝማች ገብረእግዚአብሔር ነበሩ። ንጉሡም የሚመጣው በአዳራሹ ቤተ ክርስቲያን በስተጓዳው ነበር።

ከዚህ በኋላ አዋጅ ነጋሪ የተባሉት አዝማች ገብረ እግዚአብሔር በስተጓደው ደጃፍ ሁነው ፎ ጊዜ ንጉሥ መጡ ንጉሥ መጡ ሲሉን በፎኛው እኛም ከወንበራችን ተነሥተን እየሰገድን ስንቀበል ንጉሥ ተብየውም ዘውዱንና ልብስ መንግሥቱን ተጎናጽፎ መጥቶ በፊታችን በነበረው የወርቅ ዙፋን ሲቀመጥ

ዋለ። እንደ ገናም አላማረም በመባል እየተመላለሰ በዚሁ የቲያትር ሥራ ልምምድ ከጥዋቱ እስከ ማታ ተዋለ። አዋጅ ነገሪውም ንጉሥ መጡ፤ ንጉሥ መጡ፤ ንጉሥ መጡ እያሉ ሲጮሁ በጣም እንደሰት ነበር። እንዲያውም ቁስ ተስፋ እግዚአ የተባሉ ተላላኪ መጀመርያ በትግርኛ አዋጅ ነጋሪው ንጉሥ መጸአም ንጉሥ መጸአም(ንጉሡ መጡ ንጉሡ መጡ) ሲል ቁስ ተስፋ እግዚአ ደሞ ድርግም ይበሉ (ገደል ይግቡ ገደል ይግቡ)እያሉ ያስቁን ነበር።

እንዲህ እየተባለ ቀኑን ሙሉ ውለን ስናበቃ ኢጣሊያዊው እንግዲህ አብቅታችኋልና ከነገ ጀምሮ በየቤታችሁ ተቀመጡ ብሎ የድካማችን ገንዘብ ሳይሰጠን አሰናበተን።

ከዚህ በኋላ በነገታው ሐምሌ ፲፱ ቀን ፲፱፻፴፩ ዓ.ም እኒህ ትያትር ሲያሠሩን የሰነበቱ ኢጣልያኖች ወደ አሥመራ ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን መጥተው ኤጲስ ቆጶስ አቡነ ቄርሎስንና የቤተ ክርስቲያን ገበዝ ቁስ ሀብተ ሚካኤል የተባሉትን ከነ ካህናቶቹ ጠርተው አምጥተው በሥርዓተ ቅዳሴያችሁ ጊዜ ሥጋው ደሙ ስታቁርቡ የድርጊቱ ሥነ ስርዓት ከመቅደሱ ወጥታችሁ ቁማችሁ እንደም አድርጋችሁ እንደምታቁርቡት አሳዩን ስላሉዋቸው እንዳይገድሏቸው ሲሉ መቅደሱን በቁልፉ ሊከፍቱ ቢሉ መዝጊያው አልከፈት ብሎ እምቢ አለ።

ጣልያኖቹም በገዛ እጃቸው ሊከፍቱ ቢሞክሩ እምቢ አላቸውና እንግዲስ እንሰበረው መዝጊያውንም ሌላ ሐዲስ መዝጊያ እናደርግበታለን ብለው ሊሰብሩት ሲሉ ክቡር ቄሳ ገበዝ ሀብተ ሚካኤል «የለም በሀገራችን መቅደሱ እንደዚህ አልከፈት ሲለን መዝጊያውን ሰብረን እመቀደሱ ብንገባ እግዚአብሔር መጻፍን ያወርድብናልና መዝጊውን ሰብረን ልንገባ አንችልም» ሲሉ ተናገሯቸውና ልበሰ ተክህኖቻቸውን የለበሱ ካህናቱን ከመቅደሱ ደጃፍ አቁመው በፎቶግራፋቸው አንሥተው ሔዱ። የቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን የወርቅ አልበላትንም መርጠው መርጠው ከዚህም ማኸከል ልዑል ራስ ደስታ ዳምጠው ለቤተ ክርስቲያን የሰጡት የብር ለምድና ልዑል ራስ ሥዩም መንገሻ የሰጡትን የቤተ ክርስቲያኑን የወርቅ ካባ። ወደ ሀገራቸው ወሰዱት። ይህንንም ግፍ በኛ በኢትዮጵያና በኤርትራ ሕዝብ ላይ የሠሩት ኢጣልያ የባዕድ መንግሥት ስለሆነ ነው።

ምዕራፍ ፳፮

የባዕድ መንግሥት ባዕድ የሚለየው በተፈጥሮ በጎብር እኛን በአለመምሰሉና በትውልድ ከኛ ባለመዋሃዱ ሲሆን እኛንም መጉዳቱ የማይቀር መሆኑን የሚያስረዳ ታሪክ ከዚህ ቀጥሎ እናያለን። ይህንንም በ፲፱፻፴፫ ዓ.ም በእንግሊዝ መንግሥት ረዳትነት ግርማዊ ንጉሠ ነገሥታችን ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በጋምቤላ በኩል የኢትዮጵያ ሰንደቅ ዓላማቸውን አቁመው (ሰቅለው) ፋሽስት ኢጣልያንን በማሸነፍ በድል አድራጊነት ተመልሰው አዲስ አበባ ከተማ ገብተው ዳግመኛ በመንበረ መንግሥታቸው ዙፋን በተገኙበት ጊዜ አይተነዋል።

በዚያ ጊዜ የእንግሊዝ መንግሥት የግርማዊነታቸው ረዳት የመሰለው የጦር ሠራዊቱን የፋሺስት ኢጣልያ መንግሥትን በማባረር በድል አድራጊነት በሰዳን ሀገር መጥቶ ከሰላን ይዞ ፋሺታዊ የኢጣልያ ምንግሥትን አስለቅቆ ኤርትራን በያዘ ጊዜና ኤርትራን በማስተዳደር ኤርትራን ለዘለዓለም በገዛ እኖራለሁ በሚል ተስፋ ነው። የኤርትራ ሕዝብ ግን በኢጣልያ ነጭ ባዕድ መንግሥት አገዛዝ ያን ያህል በአባቶቻች ሥቃይና መከራን አሳልፈን አሁን ደግሞ በነጭ ባዕድ መንግሥት ስንገዛ ልንኖር? እኛስ እግዚአብሔር በትውልድ የሥጋ ዘመዳችንና የኢትዮጵያ ሀገራችን ንጉሥን በድል አድራጊነት ከመለሰልን

በሀገራችንና ንጉሠ ነገሥታችን በሆነው ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በንግዛ ነው የሚሻለን አሉ ።

ሁሉምም «ኢትዮጵያ ሀገራችን ኃይለ ሥላሴ ንጉሣችን ሊገዛን ነው የምንፈልገው» የሚል እንቅስቃሴ በሕዝቡ መንፈስ ሠርዖ ኢትዮጵያ ወይም ሞት በማለት የሀገር ፍቅር ማሳበር አቋቋሙ። የእንግሊዝ መንግሥት «ማን ሊገዛችሁ ትፈልጋላችሁ» ሲል ለኤርትራ ሕዝብ ባቀረበለት ጥያቄ መሠረት ሕዝቡ ኢትዮጵያዊ ስለሆነ ኢትዮጵያ ሀገራችንን ኃይለ ሥላሴ ንጉሣችንን ነው የምንፈልገው ሲል መልስ በመስጠቱ ይታወቃል። የእንግሊዝ መንግሥት ምንም የንጉሠ ነገሥታችን ረዳት በመሆን ቢመጣ ባዕድ መንግሥት የነጭ ተፈጥሮ ያለበት በመሆኑና መንግሥቱን ለማስፋፋት ሐሳብ ስለነበረው ፊት ሲገባም ከኢጣልያ ጋር በጦርነቱ ጊዜ ንጉሣችሁ ኃይለ ሥላሴን ይዣላችሁ መጣሁ የሚል ጽሑፍ በየጊዜው በአውሮፕላን በመጓዣት የነበረው ትቶ ለራሱ መንግሥቱን ለማስፋፋት ኤርትራን ለመግዛት ያለውን ሐሳብ ለመፈጸም ነበር። የኤትርትራ ሕዝብ ግን ያልጠበቁትን መልስ ስለሰጣቸው ኤርትራን ለመግዛት ያቀደው ሐሳብ ሳይሆንለት መቅረቱን ተገንዝቦ በ፲፱፻፴፰ ዓ.ም ነሐሴ ፳፪ ቀን ከቀኑ በኢት. ፲፩ በፈ. በ፭ ሰዓት ተኩል ከቀትር በኋላ ሲሆን የእንግሊዝ ባለ

ሥልጣኖች የሱዳን ወታደሮቻቸውን በመላክ አሥመራ ከተማን በሞላው ምንም ሳይሰማና ሳያውቅ በየቤቱና በየሥራው ሳለ ሰላማዊው ሕዝብ የሆነውን ሰው እመንገድ የሚሄደውን እቤት የቄየውን እቤት እየገቡ ወንድንና ሴቱን ሕፃናቱን ሽማግሌውን በጥይትና በመትርየስ እየተኮሱ ጨረሱት። ታዛዦቹ የሱዳን ወታደሮችም ከተጠቀሰው ሰዓት ጀምረው ሌሊቱ እስኪነጋ ድረስ ያገኙትን እስላምና ክርስቲያን ሳይለዩ በጥይትና በመትረየስ ገደሉት።

ያን ቀን እንግሊዝ የፈጃቸው ያልታወቁ ብዙዎቹ ሲሆኑ ከታወቁት ብቻ ከክርስቲያን የሞቱት ፳ (60) የቀሰሉት ፴፻(400) ነበሩ። ከእስላምም እንደዚያ ያታወቁት በየገደሉ በየመንገዱ የቀያቸውን ሰው ገድለው ወድያው በመኪና እያጓዙ በዱርና በገደል በወንዝና በበረሃ የጣልቀቸው ቁጥራቸው ሊታወቅ አልተቻለም።

ከእነዚያ ከሞቱት ፊላቸው የተገኙ ክርስቲያን የተዋሀደ ሃይማኖትና የወንጌላዊት የሆኑ በአሥመራ ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን የምዕመናን መቃብር በስተ ደቡብ በሚገኝ በዘባ ሳባ ትይዩ በሆነው መቃብራቸው በልዩ ሁኔታ ታጥሮ ይገኛል። በካቶሊካዊት ክርስቲያን ወገን የሞቱትንም በየመቃብራቸው ተቀብረው ይገኛሉ።

ምዕራፍ ፳፮

ይህንን የጸፍኩት የባእዳን መንግሥታት በኛ ላይ በየጊዜው የግፍ ሥራና የባዕድ መንግሥት የሌላውን ሀገር ለመግዛትና መንግሥቱን ለማስፋፋት ያለውን ሐሳብ ለማስረዳት፡ መጪውም ትውልድ እንዲያውቀው ለማለት ነው እንጂ የሌላ ሃይማኖትን ለመንቀፍና የእንግሊዝ መንግሥት ለኢትዮጵያ ያደረገላትን እርዳታ ለግርማዊ ኃይለ ሥላሴ ንጉሠ ነገሥታችን ያደረገላቸውን ክብርና ረዳትነትን ለማቃለል አይደለም፡፡ ስለዚህ ባእድ ባእድ ነው ዘመድ ዘመድ ነው ጥቂት ሥጋ እንደ መርፌ ትወጋ እንደ ተባለው የትውልዳችንና የሥርወ ምንግሥታችን ዘር መንግሥት ሲሆን ጥቅማችንን እንጂ ጉዳታችንን ክብራችንን እንጂ ውርደታችንን ስለማያስብ ይኸውና ያን ሁሉ የተሠራብንን የባዕድ መንግሥት የግፍ ሥራ የጭቆና አገዛዝ አሳልፈን አሁን በንጉሣችን ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ አግኝተነው ያለውን ክብር ማሰብና አክብረን መያዝ አለብን፡፡

እሊህም ጃንሆይ ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ
ንጉሠ ነገሥታችን የሥርወ መንግሥታችንና የትውልዳችን የሥጋችንና የዓፅማችን ዘር መሆናቸውን ንጉሣችን በባዕድ መንግሥታት እኛ ኢትዮጵያውያን ከሦስተኛ ክፍል በላይ እዳንማር ክልክል የነበረውን ዛሬ እስከ ዩኒቨርሲቲ መዓርግ

እንድንማር በማድረጋቸው፡፡ በሞገው ተዘግቶብን የነበረውን የሥነ ጥበብ ትምህርት እስከ አይርጥላን መንዳትና መሥራት መላው የአየርና የምድርን ጥበባት እንድንማር ሁኔታዎችን በማመቻቸታቸው ልንረዳ እንችላለን፡፡ የእግዚአብሔር ችርነት ያልተለያቸው ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ንጉሠ ነገሥታችን የተዘጋብንን ከፍተው ድንቁርናችንን አጥፍተው መዓርጋችንን ከዓለም ከከፍተኞች መንግሥታት ጋር አስተካክለው ሀገራችን እንድትከበር ባንዲራችን ከፍ ብሎ እንዲውለበሉብ የሆነው ወገናችን ስለሆነ ነውና የኛ ልጆችና ወጣቶች መጪው ትውልዶችም ይህን አግኝተ ነው ያለነውን የብርሃን ኑሮ እያጣጣምን ለግርማዊ ንጉሠ ነገሥታችን ረዥም ዕድሜና ጤና እንዲሰጥልን እግዚአብሔርን ከመለመን እንዳናቋርጥ አደራችንን ወደ እናንተ ልጆቻችን እንጥላለን አሜን፡፡

እዘጋጃው
ርእሰ ደብር ዕቁብ እንድርያስ ዓለቡ

አንባቢ ሆይ አስተውል!

እዚህ ጥንተ አሚን በተባለው ጽሑፊ ላይ አብዛኛው ታሪክ የቀድሞ የኢትዮጵያ ነገሥታት የሠሩትንና ያገኙትን ድል ባጭሩ የገለጥሁበት ምክንያት ኤርትራ ከጥንት ኢትዮጵያዊት መሆኗንና የኢትዮጵያ ሀገር ጥንታዊነትና መሠረት በመሆንም ነገሥታትም በየጊዜው በኤርትራ ላይ የሠሩትንና ድል ያደረጉበትን አንብበው በመረዳት መጪዎቹ ትውልዶች ኢትዮጵያዊነታቸውን እንዲገነዘቡ በማለት ነው።

ለሁሉም እግዚአብሔር ይርዳን አሜን።

የአርእስት ማውጫ

ገጽ

- ምዕራፍ
- ፩. ስለ ስነ ፍጥረት
- ፪. ስለ አግአዝያን
- ፫. ስለ ትውልደ አብርሃም
- ፬. ስለ ንግሥተ ሳቦ
- ፭. ስለ ሰሎሞናዊ መንግሥት ዘኢትዮጵያ
- ፮. ስለ ቀዳማዊ ምኒሊክ
- ፯. ስለ ፍሬ ምናጦስ
- ፰. ስለ አብርሃ
- ፱. አጽብሐ
- ፲. ስለ ጻድቃነ ንጉም
- ፲፩. ስለ አባ ሊባኖስና አባ ዮሐንስ ስለ ... ቅዱሳን
- ፲፪. ስለ ዓፄ ካሌብ
- ፲፫. ስለ ሀገረ ናግራን
- ፲፬. ስለ ዘእስራኤልና ዓፄ ገብረ መስቀል
- የእና ታሪክ
- ፲፭. ስለ ዓፄ ዓምደጽዮን
- ፲፮. ስለ ዓፄ ዳዊት ቀዳማዊ ዘኢትዮጵያ ንጉሥ
- ፲፯. ስለ ግራኝ ንጉሥና ዓፄ ልብነ ድንግል
- ፲፰. ስለ ፖርቶጌዝ አመጣጥ

- ፲፱. ስለ ፖርቶጊዞች ሥራ
- ፳. ስለ ከግራኝ ጋራ ጦርነት
- ፳፩. ስለ ግራኝ ጥት
- ፳፪. ስለ ዓፄ ሱንዮስ
- ፳፫. ስለ ዓፄ ፋሲል
- ፳፬. ስለ አባ ርዝላና አባ ጁለፕ
- ፳፭. ስለ አባ ያዕቆብ ፈረንሣዊ
- ፳፮. ስለ ዓፄ ቴዎድሮስና ደጃች ንጉሤ
- ፳፯. ስለ አባ ማስያስና ደጃአዝማች ንጉሤ
- ፳፰. ስለ አባ ማስያስና ዓፄ ሚኒልክ
- ፳፱. ስለ ዓፄ ዮሐንስ
- ፴. ስለ ደጃአዝማች ባሕታ
- ፴፩. ስለ ልዑል ራስ መንገሻ ዮሐንስ
- ፴፪. ስለ ሐማሴን መባል ቀርቶ ኤርትራ የተባለችበት
- ፴፫. ስለ ኢጣልያ መንግሥት ትምህርት ቅነሳ
- ፴፬. ስለ ኢጣልያ መንግሥት የግፍ ሥራ
- ፴፭. ስለ እንግሊዝ መንግሥት
- ፴፮. ስለ ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ